BARCELONA: PER EDICIÓ DUES PESSETES CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA: 7'50 PTS. Trimestre UNIÓ POSTAL: 15 PTS. Trimestre

Any XXXII.- Núm. 8.073 - Dijous, 2 de febrer de 1922 — Edició del vespre — Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 184 A

GRANS MAGATZEMS
EL SIGLO
S. A.

Del 30 de gener al 28 de febrer
Gran Exposició i venda
de
GUANTS, PUNTES
i
GÈNERES BLANCS

Rebaixes extraordinàries

De l'1 al 14 de febrer
Considerables Descomptes
SOBRE LES PECES CONFECCIONADES EN EXISTENCIA

75 per 100 en models de vestits i capells de senyora.
50 per 100 en models de vestits per a nena.
50 per 100 en faldilles, bruses, refajos, bates, abrics de senyora i formes per a capell.
30 per 100 en capells de noi i davantals per a nena.
25 per 100 en pelleteria.

Banca Marsans
RAMBLA DE CANALETES, 214
Sucursal a Madrid: Comte de Peñalver, 18
ENS ENCARREGUEM
de l'estampillat, a l'acte, dels
BONS 6 per 100
de la
Catalana de Gas i Electricitat, S. A.
sense cap comissió

Dr. Vilanova Malalties de la pell i cabell, s'ha mudat de Fontanella al PELAYO, 44. De 11 a 1 i de 5 a 7.

Dr. Camps Puntas Vies urinàries. De 3 a 5. Econòmica, de 7 a 9 nit. Ronda Universitat, 14, pral.

DR. BREMON Sols Raigs X. Radiografia instantània visceral. Instal·lació transportable a domicili. BRUCH, 46. — De 4 a 6.

RAY
½ Watt
De 25 fins a 3000 bugies
=Rbla de les Flors, 16.=

Gelatina de carn i de gallina Aliment poderós. E. Martignole. Flascó de cristall. Escudellers, 10

Banys de St. Miquel PILA I ONADES Barceloneta
Situats a l'extrem del carrer del mateix nom. Acabades les reparacions necessàries a l'Establiment de piles, queden novament oberts al públic, des del primer de febrer vinent.

Alcohols purs
rectificats de 96/97°. Especials per a Clíniques, Laboratoris, Farmàcies i Perfumeries
ANISSATS
DE TOTES CLASSES
Venda al major i al detal
A. ANTICH
Ronda Sant Pau, 32.—Telè. 810 A

Notícies

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. — Dia 1 de febrer de 1922.

Hores d'observació: A les set del matí, a la una i a les sis de la tarda.

Baròmetre a 0° i al nivell del mar: 758'1, 760'2, 762'0.

Termòmetre sec: 9'2, 14'5 13'2.

Termòmetre humit: 8'7, 10'0, 9'2.

Humitat (centèsimes de saturació): 93, 53, 55.

Direcció del vent: O. NO. NO.

Velocitat del vent en metres per segon: 2'5, 9'0, 11'5.

Estat del cel: serè, nuvolós, tapat.

Classe de núvols: CKS., CS., CSKN.

Temperatures extremes a l'ombra: Màxima, 15'5; mínima, 3'1; mínima prop del sol. 1'2

Oscil·lació termomètrica, 12'4.

Temperatura mitja: 9'3.

Precipitació aquosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0'0 mm.

Recorregut del vent en igual període, 493 km.

Observacions particulars: Vent fort.

El director: E. Alcobé.

-Paraigües Cardús Portaferrissa, 10

Novellament hem de donar compte als nostres llegidors d'un altre robatori comès pel procediment de l'escletxa a la porta de ferro ondulada, del qual han estat víctimes els senyors Fills de Francesc Forgas a llur magatzem de neumàtics, establert al carrer de Rocafort, 109. Els lladres s'han apoderat de dues màquines d'escriure i diversos efectes; però sortosament estava assegurat l'esmentat magatzem a «La Previsió Nacional».

Vaixelles PORCELLANA J. Llorens, Rbla. Flors, 30.

Per malaltia de don Manuel de Montoliu, queda ajornada la conferència que sobre el «Dant com a ciutadà del món» havia de donar, a les sis d'aquesta tarda, a Acció Popular.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

El vinent dissabte, començaran els nous cursos de Taquigrafia, sistema Garriga, al local de Nostra Parla (Boters, 16, primer).

Les classes de pràctiques continuen els dies i hores d'habitut.

JOIES VILANOVA Unió, 6

La Societat Protectora d'Animals i Plantes de Catalunya, en Junta ordinària celebrada el dia 29 del corrent, va elegir la següent directiva:

President, don Pau Ysart; vice-president, don Alexandre Fàbregas; assessor tècnic, don Josep Mas; tresorer, don Ramon Tomàs Aloyo; comptador, don Manuel Ribé; bibliotecari, don Manuel Serra Bartra; secretari d'actes, don Linus Corominas, i secretari d'exterior, don Josep Maria Rovira.

La Societat recorda als senyors socis i al públic en general, que la Secretaria, instal·lada a la plaça de Santa Anna, 8 bis, segon, de set a vuit de la tarda, tots els dies de treball, rebrà totes les denúncies que se li formulin, referents a mals tractes inferits als animals i a les plantes.

A l'última Junta general ordinària celebrada per la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País, després de fer constar en acta el sentiment de la Corporació per la mort dels distingits consocis don Lluís Marian Vidal i Carreras i don Víctor Gatell i Carbó, i de tramitar-se el despatx oficial amb l'aprovació de les llistes de votants de compromissaris per a l'elecció de senador, presa de possessió de la nova Junta, va acordar-se secundar la campanya iniciada en defensa del dret català i contra el Reglament Notarial, i empendre els treballs necessaris per a la intervenció de l'Econòmica en ordre als problemes d'higienització i millorament de l'habitació i preparació de la ciutat per a l'anunciada Exposició i en ordre als estudis econòmics en la totalitat dels interessos per a la prosperitat de la vida de la nostra terra.

TOS Bronquitis, catarros, ofec es curen aviat i radicalment amb XAROP VIAN

Una part de la flota de guerra britànica visitarà el port de Barcelona durant els dies 21 al 27 del corrent.

Les unitats destinades a Barcelona, i que pertànyen a la flota de l'Atlàntic (Atlantic-Fleet), comprendrà quatre cuirassats i nou destroiers, amb un vaixell-dipòsit per als últims.

-Vichy Català
Aigua mineral natural digestiva i més econòmica que les similars.

Ahir vespre, un municipal de servei als Encants, va agafar a Just Iduràiz Sáez, de 20 anys, sense domicili, per haver robat un parell de sabates d'una parada.

MAGATZEMS
SANTA EULALIA
QUINZENA BLANCA
10 %
DESCOMPTE
en tots els articles de
LLENCERIA

Al carrer de Wad Ras, un tramvia va atropellar ahir tarda a Rafel Barrachina, de set anys, causant-li contusions i ferides al cap i als braços. Va ser auxiliat al dispensari del Poble Nou.

- Sabó La Creu Blanca
Econòmic superior
Es ven a tot arreu

Uns agents de la Tabacalera van sorprendre un venedor de tabac al Passeig de Colomb i li van decomisar 100 puros.

Al carrer de Barcelona, a un altre venedor, li van decomisar dues lliures de picadura.

Vanos per a present Fernando, 14. Casa CLAPÉS

Van ser sorpresos Josep Rodríguez, de 26 anys; Albert Albert, de 29, Francesc Segura, de 19, i Antoni Rodríguez, de 25, mentre provaven d'espanyar la porta d'un magatzem del carrer de Viladomat, 58.

Els foren ocupades algunes eines especials de robar.

També foren sorpresos Pere Torra Zaragoza i Narcís Oliveres quan intentaven violentar la porta del número 37 de la Riera Alta.

Un subjecte que es diu Isidre Hernàndez ha denunciat que en un bar del carrer de Sant Pau va confiar un anell, evaluat en 100 pessetes, a una dona perquè procurés vendre'l, i ella ha cregut preferible desaparèixer amb la joia.

Ha afegit que ignora on viu, no sabent sinó que es diu Pilar.

Dependent
es desitja que conegui bé la venda al detall de sastreria per a senyor i nen. Ofertes per escrit indicant edat i referències al n.° 567. Rambla d'Estudis, 6, anuncis.

— A l'Africa el color dels cabells és completament negre, l'Aigua ASTER evita els cabells blancs. Banús i Soler, Jaume I, 18.

A una taverna del carrer de Còdols es barallaren dos concorrents i sofrí les conseqüències Manuela Conel, de 12 anys, la qual rebé un cop d'ampolla al cap.

Va ser curada al dispensari del Paseig de Colomb.

De la casa de Fills de Francesc Forgas, Rocafort, 109, han estat robades dues màquines d'escriure que valen 2.400.

A Can Tunis, la policia detingué a Pere Cusi Juan, de 18 anys, el qual duia alguns caps d'aviram, i com no va saber justificar la procedència, va ser conduït al Jutjat.

— Les famílies aristocràtiques de Gràcia, Sant Gervasi, Bonanova i Sant Josep de la Muntanya s'han donat **rendez vous** tant a les tardes com a les sortides del teatre, en els salons de Te Restaurant de sa **Royal Granja Yolanda,** Salmeron, 102 (Gràcia), la Direcció de la qual, per a correspondre'ls, ha contractat, tarda i nit, l'orquestra dirigida pel cèlebre concertista Vidal. El gran nombre de bodes celebrades al seu gran Saló, exprofés per a banquets, demostren l'èxit del cap de cuina, senyor Sans, ex-cuiner del Reial Casino de Caçadors.

L'amo d'un «bar» de Can Tunis ha donat part que li havien pres d'un calaix 1.400 pessetes, no sabent qui ni com.

Hem rebut d'una persona piadosa, vint-i-cinc pessetes per al temple Expiatori de la Sagrada Família.

La Societat Econòmica Barcelonina d'Amics del País ha constituït així la Junta:

President, don Joan Garriga i Massó; vice-president, don Joan Agell i Agell; tresorer, don Alfons Piferrer; comptador, don Geroni Bolibar; bibliotecari, don Joaquim Ruyra; secretari, don Edgard Martínez Serifià; vice-secretari, don Baudili Rahola; vocals, don Josep Pardo Perarriera; don Josep Giró Savall, don Antoni Sansalvador, senyor marquès d'Alós, don Josep Xicoy i Grau i don Ferran de Sagarrai de Castellnaru

SOFRES de totes menes
J. ESPINÁS
Clavé, 17

De Societat

S'ha manat expedir carta de successió en el títol de comte del Valle de Canet a favor de Na Júlia de Montaner i Malato.

FIVE

SESSIÓ DE L'AJUNTAMENT

(Consistori del 1 de febrer de 1922)

A la sala nova del Consistori i amb la presidència de l'alcalde, N'Antoni Martínez Domingo, a dos quarts de set de la tarda s'obre la sessió, que és ordinària i de segona convocatòria.

Es llegeix i aprova l'acta de l'anterior.

DESPATX OFICIAL

Es llegeixen les comunicacions següents:

De l'Alcaldia, assabentant al Consistori dels assumptes informats per la comissió de Govern, en les juntes del 19 i 26 de gener, i aprovats per l'Alcaldia.

Del Govern civil, notificant haver-se concedit, com es demanà, l'exemplació de subhasta per adjudicar, mitjançant concurs, l'establiment de línies d'òmnibus automòbils; assabentant al Consistori de la R. O. per la qual es nomena una comissió tècnica que ha d'examinar i informar el problema de proveïment d'aigües d'aquesta ciutat i disposant que les dietes i honoraris seran a càrrec de l'Ajuntament; de l'altra R. O., autoritzant a l'Ajuntament la permuta del terreny que adquirí per eixamplament del Cementiri de Les Corts amb un altre que és més gran en un 25 per 100 ofert per la Societat Urbanització Güell; autoritzant l'execució del pressupost municipal extraordinari, aprovat per l'Ajuntament i Junta de Vocals que importa 12.000.000 de pessetes, i autoritzant les transferències de crèdit de 1.460,553 pessetes, proposades per l'Ajuntament al pressupost de l'any actual.

De la comissió d'Hisenda, sobre la cotització en les Borses de Comerç de determinats títols del Deute municipal.

DE DAMUNT LA TAULA

S'aproven els dictàmens: concedint 500 patents de peixaters ambulants, per a vendre peix en determinats carrers del clos de la ciutat i barriades, i un altre, autoritzant l'expropiació per conveni de la casa número 1 del carrer d'Agramunt.

S'ha ajornat fins al final de la sessió la discussió del dictamen concedint a «Indústries Pecuàries» el permís que sol·licitava per a instal·lar dos electromotors a la fàbrica de cordes harmòniques del carrer de Sant Joan de Malta, núm. 9.

Llavors es discutí pel Sr. Palau que en la sessió anterior ja demanà que per Secretaria es digués qui havia d'informar si era o no insalubre l'esmentada indústria. El secretari contestà desentenent-se de precisar-ho. El Sr. Palau demana ara que informi l'Institut Municipal d'Higiene.

El senyor Maynés es dol que a cada sessió es vagi diferint per vuit dies més l'aprovació, i diu que no hi ha dret a tractar diferencialment aquesta fàbrica (que ha estat clausurada) quan n'hi ha moltes d'altres funcionant a Barcelona que són similars.

Davant la insistència del senyor Palau, el senyor Maynés proposa una inspecció a totes les fàbriques esmentades, per a procedir en conseqüència, però que mentrestant s'aprovi el dictamen. El senyor Palau s'hi avé.

DESPATX ORDINARI

El dictamen establint els horts populars a la finca «La Satalia», del Montjuich (que ja coneixen els nostres lectors), resta ajornat de discussió.

CAMI AL CAMP D'AVIACIO

S'acorda posar a disposició de l'Alcaldia 13.000 pessetes, perquè, ajuntades a la subvenció de l'Estat i a la cooperació que hi donarà la Mancomunitat de Catalunya, s'adobi convenientment el camí que condueix a s aeròdroms de les línies aèries de Latecoere i Companyia i de l'Aeronàutica naval.

EL DONATIU EDUARD TODA

La Comissió de Cultura presenta un dictamen acceptant i agraint a don Eduard Toda els documents originals familiars, científics i polítics del gran viatger barceloní de començos del segle XIX, En Domènec Badia i Leblich, conegut amb el nom d'Ali-Bey; exemplars de totes les edicions del seu famós llibre de viatges pels Marroc i per Orient, i una col·lecció d'obres d'altres viatges que fan referència a les aventures d'Ali-Bey o que descriuen itineraris similars. Una col·lecció de llibres estrangers, especialment anglesos i francesos, relatius a Espanya, composta de més de 6.000 volums i que constituïa el nucli central de la biblioteca particular del senyor Toda, i per al Museu, una rica col·lecció de ceràmica nacional i estrangera; una col·lecció d'enquadernacions típiques i una Biblioteca consultiva d'Art i Arqueologia, composta d'unes 2,000 obres.

Que, en atenció a l'exemplaritat i la importància d'aquests presents, l'Ajuntament acordi conservar i seguir dins la Biblioteca de l'Arxiu Històric de la ciutat la secció d'obres estrangeres referents a Espanya, amb separació del fons general i publicar ne l'inventari.

Conferir al senyor Toda l'encàrrec de publicar la biografia documentada d'Ali-Bey, consignant la quantitat de 2,000 pessetes per a l'adquisició de còpies dels documents relatius a la última època de la vida de l'il·lustre viatger, els quals obren en diferents arxius de París.

I sol·licitar del senyor Toda que es digni presidir una missió científica a la illa de Sardenya, amb l'objecte de complementar els seus estudis, ben coneguts sobre la Sardenya catalana i publicar els resultats de la mateixa dins la tanda de publicacions de l'Arxiu Històric de la Ciutat, quedant la Comissió de Cultura facultada per a presentar oportunament el pla detallat de l'esmentada empresa.

El senyor Matons remarca la importància de les obres donades i l'extraordinària generositat del donant. Diu que no n'hi ha prou amb un senzill reconeixement i cal estudiar la manera d'expressar-lo amb un caràcter més expansiu i permanent.

El senyor Gambús s'adhereix a les dites manifestacions perquè l'acte de generositat del senyor Toda resti consignat d'una manera més pública i perdurable, perquè sigui exemplar entre els que poden fer presents semblants.

El senyor Nicolau, president de la Comissió de Cultura, reconeix tota la importància de les dues mocions i diu que la Comissió estudiarà la forma d'honorar la generositat del senyor Toda, aquest distingit català de Reus, qui, després d'ocupar llocs eminents i de viatjar per gran part del món, estudiant intel·ligentment els països per on passava i recollint importantíssims materials de cultura, literaris, històrics i artístics, en llibres i objectes, n'ha fet generosa donació a la ciutat, cap i casal de Catalunya.

Efectivament, és cosa extraordinària la donació del senyor Toda i cal agrair-ho com es mereix. La Comissió encara no ha donat forma a aquest sentiment, perquè el senyor Toda, confidencialment, ens ha assabentat que la seva generositat no s'havia acabat; que estava preparant un altre importantíssim, valuosíssim present a la ciutat de Barcelona, i esperàvem la realització de tan falsta promet ença per a tributar a tan digne patrici l'homenatge que correspon a la seva extraordinària generositat.

PROPOSICIONS

PEL DRET DE CATALUNYA

Una dels senyors Blajot, Matons, Coll i Rodés, Massot, Puig i Esteve, Gambús, Barbey, Nicolau, Guarro i Degollada: Primer: Perquè s'interessi dels poders públics que en el Reglament vigent per la provisió i el règim del Notariat sigui modificat en el sentit que els notaris que han d'exercir a Catalunya siguin catalans, o en cas contrari, que coneguin suficientment el Dret i l'idioma de Catalunya.

Segon: Pregar al degà del Col·legi Notarial de Barcelona, que mentre no es dicti la declaració transcrita, no vulgui acceptar la condició d'inferioritat en què el col·loca la constitució que es vol donar al Tribunal nomenat per a la provisió de notaries vacants, i la més marcada encara en que ha de quedar el Dret Català dintre la redacció del programa i la seva apreciació. (Aprovada.)

El senyor Vinaixa demana que s'ajorni per vuit dies l'aprovació.

El senyor Maynés diu que no es creu que ningú pugui oposar-se a l'esperit de la proposició que afecta essencialment l'ànima del poble català. Es demana al Govern que els notaris que vinguin a exercir a Catalunya, siguin catalans, o, en cas contrari, que coneguin degudament el Dret i l'idioma de Catalunya. La segona part és per a demanar al degà del Col·legi Notarial de Catalunya, que no accedeixi a formar part del Tribunal per a la provisió de les notaries vacants en terres catalanes, perquè, tal com està constituït l'esmentat Tribunal, s'hi trobarà en condicions de inferioritat, i no faria més que sancionar amb la seva presència una altra violació del dret consuetudinari català.

El que demanem no és pas cap iniciativa nostra, perquè són nombrosos els ajuntaments i altres entitats que han fet la mateixa petició.

Per tant, demano la urgència. Després d'una rectificació del senyor Vinaixa, s'aprova.

DEFENSA DE LA MINA DE MONTCADA

Una altra dels senyors Degollada, Matons i Vinyes. Perquè es posi a disposició de l'Alcaldia un crèdit de 2.000 pessetes perquè per la «jefatura» de les Seccions facultatives de l'Ajuntament, s'adquireixin els materials que es necessiten amb destinació als treballs de construcció de murs de defensa de les instal·lacions de Montcada; i un altre crèdit de 2.000 pessetes perquè per la pròpia «jefatura» s'adquireixin gavions per a les obres de defensa de les instal·lacions de defensa. (Aprovada).

BARCELONA PORT D'AVIACIO

Una altra dels senyors de Rull, Vinaixa i Carrasco, interessant: Primer: Que, tenint en compte l'oportunitat d'imprimir amb eficàcia un decisiu impuls perquè sigui una realitat en breu termini el port aeri de Barcelona, s'autoritzi l'Alcaldia perquè, per sí o per la representació en qui delegui, insti i gestioni prop dels poders públics i d'acord amb les altres entitats i corporacions interessades, la constitució d'un organisme encarregat de portar a terme tots els treballs. Segon: Que es posi a disposició de l'Alcaldia un crèdit de 1,700 pessetes per a les despeses de tota mena que les esmentades gestions puguin ocasionar. Tercer: Que es faci present a la Comissió de Pressupostos el desig de l'Ajuntament que figuri en concepte de subvenció de la municipalitat en un dels propers pressupostos una quantitat d'importància, adequada, destinada a l'adquisició de terrenys on instal·lar el port aeri de Barcelona.

EL GOVERNADOR I L'ESCORXADOR. — LA CARN CARA I DOLENTA.

Un altre dels senyors Vinaixa, Santamaria i Bolós, proposant: Primer: que es reintegri al seu primitiu estat l'article 18 del Reglament d'Escorxadors, fixant la classificació de carns de bestiar boví, de llana i cabrú, segons la seva espècie, sexe i qualitat nodritiva. Que, així mateix es compleixi el dit article en allò que es refereix a les marques del bestiar.

Segon: Que es compleixi el que disposa el Reglament Nacional d'Escorxadors, autoritzant la matança lliure de caps de bestiar als escorxadors públics forans i permetent la introducció de caps de bestiar escorxats, sempre que se sotmetin a la deguda inspecció sanitària.

Tercer: Que, a tenor del que es preceptua en el dit Reglament, es destini una nau especial per a la matança de caps de bestiar, per compte de tractants, carnissers i particulars.

Quart: Que s'elevi al governador civil una sol·licitud perquè tot el relatiu a matança als escorxadors, i en general, a règim dels mateixos, sigui l'Ajuntament el qui ho entengui per virtut del dret que li confereix la llei i les Ordenances municipals.

El senyor Vinaixa pronuncia un pesat discurs, demanant la classificació i marca de les carns, i diu que, d'ençà que el governador ha assumit ell, o els seus delegats la reglamentació del proveïment de carns, el problema s'ha agreujat extraordinàriament, perquè ha permès la creació d'un monopoli a benefici d'uns particulars i en benefici del públic, perquè la carn ha minvat en quantitat i en qualitat i el preu s'ha apujat de tal faisó que avui és gairebé impossible que els pobres mengin carn.

Almenys, durant el règim d'unificació de compres establert per l'Ajuntament es determinà una baixa considerable del preu de la carn.

Contra el que disposa el Reglament Nacional d'Escorxadors, ha suprimit la nau destinada a visurar la carn que s'escorxava fora de la ciutat o de l'escorxador, no ha permès el compliment del Reglament local, que disposa la existència d'una nau en la qual hi puguin escorxar bestiar els detallistes particulars, i, mal acon sellat per uns intrusos que l'estan desacreditant, ha suspès els acords de l'Ajuntament.

Es per això que no vé bestiar de Galicia, perquè no convé al trust de proveïdors que s'ha creat, arredossat a les disposicions governatives; que es fan abusos i violències en contra dels que no formen part del trust; que s'ha apujat el preu de la carn, i molts dies no hi ha carn de vedella, perque així convé als que maniobren, emparats pel governador.

D'una manera o altra cal fer-li entendre que el tal estat de coses no pot durar més i cal posar-hi remei d'una manera o altra.

El senyor Coll, president de la Comissió de Proveïments, diu que ha rebut molt nombroses queixes del que està passant a l'escorxador, però com que la direcció del problema del proveïment està en mans de l'autoritat governativa, l'Ajuntament no hi pot fer res. Es el governador o qui sigui el que s'en cuidi, qui ha de posar-hi esmena.

Encara que volguéssim, no podríem, perquè ni tan sols sabem el règim que hi ha a l'escorxador en qüestió de proveïments, pel qual es regeixen aquelxos proveïdors; no podem dir si manquen o no al règim establert per l'autoritat governativa, perquè ni el coneixem.

Li remercia l'elogi f t al règim d'unificació de compres que establí l'Ajuntament, que tothom coneixia en totes ses parts, que oferia garanties i que donà resultats positius, abaixant el preu de la carn. Amb el règim actual, ni sabem com és, però sabem que el preu de la carn s'apuja i cada dia ens arriben reclamacions d'escorxadors i tallers.

El Reglament imposa l'establiment d'una nau per a la inspecció de les carns que s'escorxin fora de l'Escorxador. Emparats amb el Reglament certes entitats comercials i particulars, per a servir carn de primera classe a llurs parroquians, escorxaven fora de Barcelona, i pagant tots els arbitris, portaven la carn a la inspecció dels veterinaris municipals de l'Escorxador. L'Ajuntament els va donar tota mena de facilitats perquè s'anés resolent el problema de l'abaratiment de la carn.

Però de seguida s'alarmà en els del trust de proveïments, perquè si això prosperava, si s'augmentava la introducció de carn forània, s'esberlaria el trust del monopoli dels proveïdors; i aleshores el governador va privar l'entrada de la carn escorxada fora. Els nostres funcionaris municipals exigiren que l'ordre fós donada per escrit i quan la reberen la complimentaren.

Això és el que ha passat. Tot el règim governatiu s'ha caracteritzat per una gran irregularitat en el proveïment, tal, que molts dies als mercats no hi ha carn de vedella, i per aminorar els efectes, l'Ajuntament ha autoritzat els tallers de vedella, perquè accidentalment poguessin ven dre'n de bou. De manera que la Comissió ha donat totes les facultats per a fer menys sensibles els conflictes que propocava el règim governatiu.

Referent a la classificació i marques de la carn, diu que és un problema molt complex i cal parlar-ne amb més temps i calma.

El senyor Vinaixa diu que a l'escorxador no hi ha cap Reglament, sinó la voluntat del governador o dels seus delegats, és a dir, hi ha un règim arbitrari. Comparant el règim d'unificació de compres de l'Ajuntament, amb el del governador, resta un gran marge a favor del nostre, perquè en ell s'hi consignaven les degudes garanties per al compliment de l'estatuit i en el del governador no n'hi ha cap i fan el que volen.

EL SENYOR MAYNES

diu que en una reunió, a la Lliga Regionalista, va parlar de la gestió dels nacionalistes a l'Ajuntament, dient que hi havien trobat una hisenda i una burocràcia desorganitzades per vicis adquirits durant els Ajuntaments passats i amb què molts s'havien cregut que l'Ajuntament era una casa de beneficència. Com sigui que alguns han cregut que jo havia malparlat d'empleats municipals, i això ho han repetit alguns diaris, m'interessa fixar bé el sentit de les meves paraules.

No és la primera vegada que jo parlo dels funcionaris municipals. Sempre he distingit; mai els he involucrat en el mateix anatema a tots ells; jo sé fer les degudes diferenciacions perquè em consta que hi ha funcionaris municipals dignissims. La rapidesa i perfecció amb qu actualment es fan bona part dels serveis em diuen ben clar que hi ha funcionaris dignissims.

Però no se'm pot negar el dret de dir que la burocràcia, la màquina de l'administració municipal estava molt desorganitzada, perquè és la veritat. Crec que es necessitaran molts anys per a regularitzar tots i cada un dels serveis.

De manera que en el que es refereix a la desorganització és tan evident, que no jo, sino tothom, ho ha de confirmar. I la qüestió de l'organització és la que menys és importable als funcionaris, perquè cau sota l'acció de l'Ajuntament i que ja provenia dels Ajuntaments passats.

El que alguns ho hagin pres com a Casa de Beneficència, no ho dic jo sol: m'hi acompanyen, ho diuen cada dia, els caps tècnics municipals: formava part de les brigades gent que no tenia la deguda aptitud; hem hagut de jubilar a molts que no podien complir llur càrrec: hi ha un funcionari al qual se li ha atorgat l'augment de dos quinquennis i no ha vingut ni un sol dia a l'oficina, perquè des del primer dia que no s'ha mogut de casa seva, perquè ja estava imposibilitat quan fou empleat.

Quan es parla d'aquesta qüestió, el que es diu mai s'ha d'aplicar particularment, sinó a la massa, al conjunt. Jo he de fer la declaració que, com és natural, els funcionaris complidors de llur deure, no s'han de considerar inclosos en el mateix estigma dels que no el compleixen. D'això cal que n'estiguin segurs.

El senyor Palau es felicita de les declaracions del senyor Maynés.

L'alcalde clou la sessió a les 9'35 del vespre.

CAPES IMPERMEABLES
PER A MOBILITZATS

Es disposa d'una important partida per a entrega immediata. Ultra abric impermeable individual, serveixen conjuntament per a formar tendes de campanya. Oportunitat per a institucions benèfiques

L. SANS en Cta. - Boqueria, 1

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrames i conferències de LA VEU)

SEPARATISME A L'INREVES

Madrid, 1, 8'30 nit

Diu «Informaciones»:

«Un escriptor, que sembla que està molt assabentat sempre del que passa a Londres o a París, acaba d'escriure dient: «No ha tingut a Espanya cap repercussió el III Centenari de Molière. No hi ha hagut cap festa en son honor, no s'ha representat cap de les seves obres, ningú, que sapiguém, ha dissertat sobre el seu teatre.»

Home! Nosaltres tenim entès que a Barcelona acabava de celebrar-se amb inusitada brillantesa aquest Centenari, que Adrià Gual havia dirigit les representacions teatrals, que es disserta sobre Molière; que En Puig i Cadafalch va presidir l'acte; que el públic v aomplir e lleatre; que... A no ésser que l'escrit al·ludit cregui que Catalunya no forma part d'Espanya... Seria un cas de separatisme a la inversa. ¡Que n'hi ha!

LA LEGIO D'HONOR

A l'Ambaixada de la República Francesa s'ha celebrat avui l'acte d'imposar les insígnies de la Legió d'Honor, concedides novellament pel Govern francès.

L'ambaixador de la nació veïna ha col·locat la Gran Creu de l'esmentada Orde als generals duc de Santa Elena i Milans del Bosch; l'Encomanda, als generals Lagar i Suárez Inclán; i la Creu d'oficial, al tinent coronel d'Estat Major, senyor Baselga.

Després, l'ambaixador de França ha invitat als esmentats senyors a un esmorzar, al qual han assistit, també, l'agregat militar de la nació veïna, senyor vescomte de Gurbon, amb la seva senyora i el ministre de la Guerra.

ATROPELL

Aquesta tarda, en creuar el carrer d'Alcalà, l'empleat del ministeri de la Guerra, don Gregori García i Herrero, ha estat atropellat per una motocicleta que guiava Ferran Silvà.

Ha resultat amb la tíbia i el peroné fracturats, i després de curat a la casa de socorsos, ha passat, en greu estat, al seu domicili.

BULLANGA ESCOLAR

Aquesta matí, un nodrit grup d'estudiants vagulstes de Farmàcia, s'han presentat tumultuosament davant la dita Facultat. Han tirat pedres contra la façana, trencant alguns vidres i lesionant diversos companys que es trobaven a l'interior.

La força pública ha tingut necessitat de simular una càrrega per a aconseguir que es dissolguessin.

LLICENCIATS

Per l'estació del Migdia han sortit a un quart i a dos quarts d'una, respectivament, trens militars conduint llicenciats d'Africa, cap a Saragossa i Andalusia.

A les 12'20 ha sortit un altre tren militar de l'estació del Nord, també amb llicenciats.

CONTRA LES COACCIONS ELECTORALS

El Govern ha dit aquesta tarda que ha imposat un càstig a l'alcalde de Torrejón d'Ardoz per les coaccions que està exercint sobre els veïns perquè votin determinada candidatura en les pròximes eleccions municipals, havent-se donat el cas que el dit alcalde empresona dos candidats.

PARLANT AMB EN CIERVA

Madrid, 1, 9'15 nit

A les sis de la tarda ho arribat el senyor Cierva al Palau per a despatxar amb el Rei.

Els periodistes que l'esperaven han dit al ministre:

—L'estem esperant des de les tres de la tarda.

—Però, home! I això perquè? Si saben que jo no puc parlar fins d'aquí a deu anys?

—Es que hi ha tantes coses!... Un diari del matí publica unes declaracions d'un «ministre amic», que es diu que és vostè.

—Jo no he parlat amb ningú, només que per a dir: «Bon dia; com està vostè?» i res més.

—Aquest mateix diari diu que el general Berenguer vindrà a Madrid la setmana que ve.

—Jo no m'atreveixo a afirmar-ho ni a negar-ho. No sé què seria més convenient.

—I del Marroc? té noves noticies?

—No he rebut cap notícia.

—Què porta? Despatx ordinari?

—Sí; com que aquest matí no he pogut venir...

—No porta res més que despatx?

—No; res més. I què es diu per aquí? — ha preguntat el ministre.

—Doncs per aquí es diuen moltes coses. Hi ha rumors, infundis...

—Ah! Hi ha infundis?

—Sí; n'hi ha, de cavalleria, d'infanteria, d'artilleria.

—Vaja, home! I així es diverteix la gent...

A dos quarts de nou ha sortit del regi alcàsser el ministre de la Guerra, manifestant als periodistes que havia sotmès a la firma del Rei moltíssims decrets.

—N'hi ha algun d'important? — li han preguntat els periodistes.

—No; res, — ha contestat el senyor Cierva. — Es refereixen únicament a personal.

Ha estat molt llarga la meva entrevista amb el monarca perquè el despatx ha estat molt extens. No he vingut aquest matí perquè el monarca encara està delicat i ha estat molt el treball que ha pesat damunt seu avui.

Hem parlat — ha afegit — de tot un xic.

—Demà—hadit un reporter—ha estat invitat aquest migdia a un esmorzar.

—Sí — ha contestat el ministre —; he estat a l'Ambaixada francesa. Per això no he pogut assistir a la banquet a casa dels marquesos de Torrelaguna.

Per cert que al banquet se li ha concedit una importància que en realitat no té.

L'àpat no ha tingut cap més objecte que el de remetre a la comissió, que presidida pel general marquès de Santa Elena va visitar el front francès, les insígnies que el Govern de la veïna República s'ha dignat concedir-los. L'ambaixador va tenir l'amabilitat d'invitar-me i jo vaig acceptar.

—El ministre d'Estat — ha dit un altre periodista — ha desmentit els rumors que circulaven sobre suposades divergències sorgides al Consell de ministres sobre l'apreciació del problema del Marroc.

—És natural — ha contestat el senyor Cierva. — Jo, per la meva part, no em considero en el cas de rectificar tot ço que es diu. Em figuro que les gents senten totes aquestes coses com qui sent ploure. Ja sap tota la gent que cau l'aigua, s'eixuga la terra, després torna a ploure i així successivament....

—I del Marroc? — se li ha preguntat.

—Ara vaig a conferenciar amb l'Alt Comissari. Per cert que no sé si li serà possible al general Berenguer, donat el mal estar de la mar, sortir aquesta nit cap a Melilla.

Ha terminat la seva conversa, el senyor Cierva, dient que aquesta nit es facilitarà la firma al ministeri de la Guerra.

MANIFESTACIONS D'EN SANCHEZ GUERRA

Els periodistes que han informació al Congrés, han visitat aquesta tarda, al seu despatx, el senyor Sánchez Guerra, el qual els ha dit que havia estat esmorzant a casa del marquès de Torrelaguna, on també hi ha concorregut el senyor Maura, el senyor Sánchez de Toca i tots els ministres, llevat dels de Foment, Governació i Guerra, aquest últim per haver hagut d'assistir a un altre esmorzar.

Ha afegit el senyor Sánchez Guerra que durant l'esmorzar hi ha hagut gran cordialitat entre tots els membres del Govern i ell no ha pogut observar res que justifiqués els infundats rumors d'ahir tarda.

Parlant després de ço que es diu respecte a les discrepàncies que se suposen sorgides a l'últim Consell, ha manifestat el senyor Sánchez Guerra que és molt natural que a les reunions que celebra el Govern, cada ministre emeti llur parer i el defensi davant llurs companys, puix per això són els Consells, però que els dissidents acaben per seguir la opinió de la majoria, resignant-se. Només—ha afegit — quan la discrepància obeeix a un fi polític, és quan no es transigeix.

I a propòsit d'això ha recordat la célebre anècdota de «la carreterita» que va servir al senyor Sagasta per a despedir-se d'un ministre de la Guerra de la classe dels «pegajosos»

Ha terminat dient que té raó el comte de Romanones de manifestar que els actuals ministres no poden abandonar els seus llocs i que el Govern ha de complir el seu programa

LA FILLA DEL CAPITA SANCHEZ

Madrid, 1, 10'30 nit

La reclosa Maria Lluïsa, filla del tristament célebre capità Sánchez, assessi i enterrador de Jalón, es va escapar ahir del presiri d'Alcalà, aprofitant un descuit dels seus guardians.

Posats en moviment els agents, la van detenir a la mateixa població.

Maria Lluïsa, protestà, dient: — No; no m'anava a escapar: és que m'havien entrat ganes de donar un passeig.

Maria Lluïsa fou reclosa seguidament i li imposaren les correccions reglamentàries.

Per cert que en ésser interrogada després, va contestar amb incoherència, com pretenint passar per boja.

Avui s'ha registat al Penal un altre nou succés.

Una reclosa ha intentat suicidar-se inferint-se lesions amb un garivet. S'ignora si són de gravetat, i el Jutjat instrueix diligencies.

L'ALT COMISSARI A MADRID

Sembla descomptat [illegible] la setmana que vé conferenciarà [illegible] el Govern el general Berenguer.

En aquesta conferència, no solament es tractarà de la qüestió dels presoners, sinó que es determinarà la línia de les operacions que s'hagin d'empendre ara i les que s'han d'empendre ben entrat el més de maig, época favorable, en les que podria combinar-se una acció dirigida contra Alhucemas, ajudada per l'exèrcit de terra.

Es tractarà probablement, en la dita conferència, de l'emissió d'un empréstit, a l'amortització i interessos del qual es subvendria amb el rendiment d'impostos adequats que s'establirien a la zona marroquina.

ATEMPTAT FRUSTRAT?

«La Tribuna» d'aquesta nit, publica la següent informació:

«Sembla ésser que d'algun temps ençà dos empleats del palau l'un elevat personatge, palau no imaginari sinó real, eren objecte de gran vigilància per part del seu cap, el qual havia notat, en ells, quelco mestrany que els feia sospitosos.

Aquests empleats ho estaven a les cavalleriçes del palau en qüestió.

Ahir al matí, després d'haver estat comprovat el delicte, del qual se'ls suposava incursos, foren detinguts.

Es tractava de dos anarquistes, els quals és excusat dir que pretenien atemptar contra l'elevat personatge, també real, res d'imaginari, que a l'esmentat palou habtava.

Tots dos semblia que han confessat llur delicte.

Registrats detalladament per la policia llurs domicilis, semblia que se'ls ha trobat amagat als baguls, certa quantitot de dinamita, bombes i altres objectes i documents comprometedors.

Segons alguns dels que han propalat aquest rumor, un dels detinguts era anarquista de molt poc temps ençà, i aconsegui captar-se l'amistat del seu company de treball i treure'l a les seves dees.

Segons altres, eren anarquistes des de molt temps ençà d'estor empleat a les caballeriçes esmentades, i van cercar aquest empleu per a realitzar llur criminal propisit.»

Respecte d'aquesta informació, diu «La Correspondencia de España»:

«Fa alguns dies entrà a prestar els seus serveis a caballeriçes un individu. Fou recomanat per una alta personalitat.

Consultada la Direcció de Seguretat perquè informés, va donar referències poc favorables per a l'esmentat subjecte.

Se l'acomiadà, i no hi hagué res més.»

La situació política

Madrid, 2, 12'30 matinada

Les manifestacions dels membres del Govern que avui han parlat amb els periodistes, han servit per a esvair les tenebres dels anuncis que es venien fent sobre la possibilitat d'imminents esdeveniments polítics.

Les converses dels comentaristes i auguris han deixat aquesta nit el tema de la crisi perquè ja no es considera tan immediat el seu desenllaç, no obstant seguir alguns diaris recollint pessimismes i fent-se ressò de dissentiments entre alguns ministres i de discrepàncies en apreciar la conducta que s'ha de seguir en el problema del Marroc. Però el cert és que res concret es pot dir, puix està pendent aquesta qüestió del que passi durant el temps que romangui a Madrid l'Alt Comissari, l'arribada del qual està anunciada.

Es indubtable que el Govern ha d'exposar al general Berenguer els seus propòsits, i ha de formular observacions sobre els plans que l'Alt Comissari porti, i fins que això passi, no és possible determinar si anirem al Marroc a una decisiva acció de grans operacions, o si ens reduirem a consolidar ço que hem conquerit, sense llançar-nos en majors aventures.

Sobre això ja concretat, caldrà després assentar las decisions del Govern, li com a conseqüència, resoldre actituds dels ministres, si és veritat que els senyors Cierva i González Hontoria discrepen en la qüestió del Marroc.

LA FACULTAT DE MEDICINA DE SALAMANCA

Preguntat el senyor Silió sobre la qüestió plantejada pels estudiants de Salamanca, amb els quals s'hi han solidaritzat llurs companys de Madrid, ha manifestat que després de l'acte d'ahir, romanent vint-i-quatre hores sense entrar a classe, s'havia tornat a la normalitat.

—Hi ha fórmula d'arranjament? — ha preguntat un periodista.

—Fórmula? Cap. El que es farà és que vagin a Salamanca un funcionari de Governació i un altre d'Instrucció pública, i d'acord amb els estudiants, es donarà solució a l'assumpte, resolent els punts de discòrdia.

CONCERT

Aquesta tarda han assistit al Teatre de la Comèdia, per a sentir al concertista Sauer, les Reines donya Victòria i donya Cristina, la infanta Isabel, les petites infantessas i la princesa de Salm-Salm amb les filles d'aquesta il·lustre dama.

EL PRELAT D'OVIEDO

A les sis de la tarda ha sortit cap a la seva diòcesi, el nou bisbe d'Oviedo, don Joan Baptista Lluis Pérez

L'acompanya el degà d'aquella catedra, don Narcis Eschenoaga.

El nou prelat farà demà la seva entrada oficial a la ciutat.

ACCIDENT D'AVIACIO

Un aeroplà dirigit per un alferes de cavalleria que portava com a observador un altre oficial de la mateixa graduació, ha sortit de l'Aeròdrom de Quatre Vents, i després de realitzar algunes evolucions, quan es trobava damunt els Alts de l'Hipòdrom, ha sofert una avaria al motor.

Els tripulants de l'aeroplà han intentat apariar l'avaria, però veient les dificultats i àdhuc els perills que el cas oferia, han decidit aterrissar, i per a això han elegit una esplanada propera a les carreteres de Chamartin i Maude.

Per telèfon s'ha avisat un mecànic que ràpidament ha reparat l'avaria, i a les quatre de la tarda l'avió ha repres la volada sense més conseqüències.

MANIFESTACIONS INTERESSANTS

«La Epoca» posa en llavis d'un personatge polític les següents manifestacions:

—Es exacte que les discrepàncies en el si del Govern són honrades i patriòtiques.

En rigor, el Gabinet, des dels seus primers Consells, es formà un pla d'acord amb les predicacions anteriors del senyor Maura, donant una base d'actualitat i de realitat al discurs pronunciat per l'il·lustre president del Consell, el maig del 1914.

Quan el senyor González Hontòria pronuncià el seu discurs al Congrés, no féu una obra personal, sinó una obra que s'ajustava a les deliberacions del Consell de ministres, que es traduía en documents i instruccions especials.

Per això ens sorprenen als que veiem imparcialment les coses, aquelxes discrepàncies sorgides. Només poden interpretar-se creient que hi hagué reserves mentals en aquell pla adoptat.

La repatriació de tropes, no és estrany que sigui una necessitat sentida pel Govern. La sent també l'opinió inclòs la professional militar, que es fa els següents comptes:

A la Comandància de Melilla hi havia, en haver-hi l'enderrocament uns 27.000 homes. La primera atenció del Govern anterior fou reconstituir la dita xifra i així es féu. Aviat començaren d'arribar els que estaven amb llicència, els escapats del captiveri, els que no moriren en la retirada, i així arribàrem fins a 35,000 homes.

Sobrevingué, amb tot, un pànic en la població civil i se seguí enviant gent. Així s'ha arribat a la xifra actual. Jo no la conec exactament, però crec que no baixa de 70,000 homes.

Si el problema és doble, si es necessiten aquests 70,000 homes, còm es justifica aquesta necessitat? Es poden sostenir i convé sostenir-los, restant esforços a altres empreses?

Indubtablement, al voltant d'això giraran les discrepàncies ministerials però discrepàncies no significuen criteris, irreductibilitat ni molt menys. La discussió i l'examen, sobretot en vespres d'uns presupostos, són obligades, i l'autoritat del senyor Maura és tan gran que a ella se sotmetran tots els ministres. No solo ho crec, sinó que ho espero.

Recordi vostè que el senyor Maura recaptà per al Govern la direcció de la campanya i els Governs els dirigeixen els presidents.

NOTICIA DESMENTIDA

Des del Palau s'ha trasllladat el senyor Cierva al seu despatx oficial, celebrant l'habitual conferència telegràfica amb el Marroc.

La vídua del general Bermúdez Reina ha comunicat per telèfon amb el senyor Cierva i amb veu anguniosa li ha dit que acabava de llegir a un diari que havia estat assaltat un blocaus proper a Dr Drius, pels moros, assassinant 45 legionaris que l'ocupven, i com que un fill seu, oficial, estava destacat en aquella posició, li pregava que li facilités detalls del fet.

El senyor Cierva ha negat rodonament la veracitat de la noticia i ha anunciat a alguns periodistes que es trobaven en aquell moment presents que per a evitar d'ara endavant la repetició d'aquests infundis que porten la intranquil·litat a moltes llars, es disposava a adoptar mesures severes contra els diaris que les recullin.

AJORNAMENT

De les paraules del senyor Cierva, en relació amb les discrepàncies sorgides en el passat Consell es desprèn que la qüestió del Marroc en relació amb el desenrotllament de les operacions i la implantació del protectorat, s'ajornarà fins que es trobi a Madrid l'Alt Comissari, general Berenguer.

EL PROBLEMA DE TANGER

«La Epoca» comenta l'ajornament del viatge de Lord Curzón a París, i diu que un dels assumptes que dilucidaran França i Anglaterra és el de Tànger.

Aquest nom sonà, per primera vegada, a Cannes, i Briand, que el pronuncià, tingué un eclipse parcial en la seva memòria, oblidant que Espanya té drets per a salvaguardar i drets a defensar Tànger.

Per sort, Anglaterra reparà l'oblit de Briand i li recordà la necessitat de tractar amb Espanya el problema de Tànger.

Aquest record ha estat eficaç, puix M. Poincaré s'ha expressat en el mateix sentit que el gabinet de Londres.

Confiant en això, creu que Anglaterra i França excluiran de llurs converses la qüestió de Tànger per a tractar-la amb Espanya, i si França ho mientés, confia que Lord Curzon rebutjarà tota gestió en absencia d'Espanya.

REFORMES POLICIAQUES

Continua el Director general de Seguretat desenrotllant els seus projectes reformadors.

Ultra els trenca-cops i les pistoles amb gasos asfixiants rebudes ja

a Madrid, dins de poc es comptarà amb uns camions automòbils, encarregats expressament a fàbriques alemanyes pel senyor Millàn de Priego, i que permetran transportar amb tota rapidesa, en qualsevol moment, una vintena de guàrdies o agents en cada carrer.

Un altre automòbil dels encarregats a Alemanya té dues direccions, la qual cosa li premet avançar o retrocedir sense necessitat de fer cap maniobra, i va proveït de dues ametralladores, una en cada direcció, també.

Amés a més vénen ja en camí de Madrid, dos camions-automòbils cellulars per al transport de delinqüents. Tenen dues files de celdes formades en tal forma que la incomunicació dels presos és absoluta i sense el més petit perill d'evasió. El major d'aquests cotxes pot transportar uns 25 presos i el menor 6.

Quan tots aquests cotxes seran a Madrid, el Director d'Ordre públic té el propòsit d'organitzar una revista de tots els elements que ha aconseguit reunir.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

El comunicat oficial d'aquesta nit diu:

«Segons comunica l'Alt Comissari, avui no ha passat res de nou als territoris de Melilla, Tetuàn, Ceuta i Larraix.

El comandant general de Melilla participa que la policia indígena de Batel rescatà el nen espanyol Jaume Botella, fill dels cantiners de Monte-Arruit, que estava presoner a Bu-Ermana.

A Drius foren enterrades ahir les despulles d'un soldat pertanyent al regiment de Sant Ferran.»

LES MANIFESTACIONS D'EN ROMANONES

El «Diario Universal» publica un article glossant les manifestacions del comte de Romanones, en les quals afirma que l'acció militar immediata sobre Alhucemas no és un interès nacional.

FIRMA DE GUERRA

A Guerra han facilitat aquesta nit la següent firma:

Disposant que el general de brigada don Baldomer Casaliri i Berenguer cessi en el comandament de la primera brigada d'infanteria de la tercera divisió i passi a la situació de primera reserva per haver complert l'edat reglamentària.

Idem que el general de brigada, en situació de primera reserva, don Angel Fernàndez Garcia passi a la de segona reserva, per haver complert l'edat reglamentària.

Promovent al càrrec de general de brigada el coronel d'artilleria don August Príncipe i Bàrcena.

Idem, id. id. el coronel d'infanteria don Antoni Gabàn i Bàrcena.

Nomenant general de la primera brigada d'infanteria de la tercera divisió al general de brirgada don Antoni Fernàndez Barreto, que mana la primera brigada d'infanteria de la 15 divisió.

Idem general de brigada d'artilleria de la 11 divisió al general de brigada don Emili Ruiz i Ruiz, que mana la 14.

Idem id. id. de la 14 divisió al general de brigada don Ramon Hacha i Caamaño, que mana la setena.

Idem id. id. de la setena divisió al general de brigada don August Príncipe i Bàrcena.

Concedint la Gran Creu blanca del Mèrit Militar al general de brigada en situació de primera reserva, don Antoni Díaz, marquès de Casablanca.

Conferint al coronel de carrabiners don Dídac Requena el comandament de la vuitena subinspecció, Salamanca, i al tinent coronel del mateix institut, don Rufi Gonzàlez el comandament de la Comandància d'Almeria.

Idem el càrrec d'intendent militar de Las Palmas (Gran Canària) al tinent coronel d'intendència don Josep Giménez Ble.

Idem el comandament del dipòsit de remunta, aclimatació i descans del bestiar de la Comandància general de Larraix al comandant de cavalleria, don Josep Benítez.

Idem el càrrec de director del Parc d'artilleria de la sisena regió al coronel don Joaquim Gardoqui.

Concedint la medalla per ofriments per la Pàtria, pensionada, al comandant d'enginyers don Lluís Palanca i Martínez Fortu.

Idem la rectificació de la pensió per medalla de Sofriments per la Pàtria als capitans d'infanteria don Antoni Perdomo i Benítez i don Alfons Barrera Campos, i a l'alferes de la mateixa arma, avui tinent, don Enric Cabreizo Castellano.

UNA CONFERENCIA

Al asala d'actes de l'Acadèmia de Jurisprudència ha donat aquesta tarda l'anunciada conferència sobre la Educació feminista, la il·lustre aristòcrata, comtessa de San Luís.

Molt abans de l'hora anunciada, la sala de la docta casa estava completament plena d'una selecta concurrència, en la qual predominaven les dames.

Han escoltat també a la comtessa de San Lluís, el president del Congres, senyor Sánchez Guerra, els ministres de Gràcia i Justicia i Instrucció pública, senyors Francos Rodríguez i Silió, l'ex-president del Consell, comte de Romanones, els ex-ministres senyors Jimeno, Salvatella, Piniés i comte de San Luís i moltes altres personalitats.

Ha comentat la dissertació la il·lustre conferenciant, recordant els comentaris que suscità i l'estranyesa que produí entre ceries gents, la conferència que va donar temps enrera al Teatre de la Princesa.

Menyspreant tota llei de comentaris — diu — vull continuar la tasca que aleshores vaig iniciar, ja que amb això crec complir un deure de patriotisme.

Tots estem conformes que el problema d'Espanya és un problema d'educació. Aquesta frase la sentim cada dia.

No obstant que és el què per l'educació fan els que més sovint la invoquen?

A la mare ha de correspondre l'exclusiva responsabilitat de l'educació dels seus fills.

I dic exclusiva perquè innombrables vegades s'ha demostrat la major aptitut de la dona per a l'exercici de la pedagogia.

La manca d'educació de la societat actual, té la més genuïna representació en els nostres joves i petrimetres, que volen saber de tot, discutir de tot sense haver estudiat res.

Tenen a vegades alguna galanteria, però els manca quasi sempre la cavallerositat, especialment en el tracte amb la dona.

El burlar a una dona, en altres països és castigat per la justicia, però es considera a Espanya com un nou floró. Per alguna cosa va néixer a Espanya don Joan.

En l'educació i en la guerra, la unitat de comandament és absolutament necesària.

Alguns que es diuen feministes, en parlar de la conveniència o inconveniència de concedir-se vot a la dona, es queixen que no tinguem una cultura que ens faci creditores a aquest benefici.

La qüestió està mal plantejada. No seria millor que es preguntés quan tindrà l'home suficient cultura per a concedir vot a la dona?

Fins ara són els països on abunden més els analfobets, els que s'han oposat amb més gran energia a la concessió del vot a la dona.

També en la part física és ineficaç l'educació que es dóna a Espanya. La decadència d'Espanya té el seu origen en moltes coses; en l'estat de depravació de la nostra societat.

Quantes malalties s'evitarien si abans de casar-se pensessin els homes en la responsabilitat de la paternitat!

Fueteja durament els nostres costums polítics i enalteix la missió de la dona, mare de la societat, expressant la idea que són únicament les dones les que poden conduir la societat present envers una nova era de pau, d'humanitarisme i d'afecte.

Per alguna cosa — diu — volgué Déu nèixer de dona; tenir una mare.

La conferenciant ha estat molt aplaudida.

DE MELILLA

Melilla. — Demà, se celebrarà l'acte d'homenatge a la duquessa de la Victòria, acordat per la Junta d'Arbitris.

Es descubrirà la làpida que dóna el seu nom al carrer de Villafana.

Després, es remetrà a la il·lustre dama el pergamí en el qual es fa constar la gratitud que li té el poble de Melilla.

A la Cambra de Comerç s'ha celebrat avui una reunió d'importants elements, presidida pel general Fresneda, tractant-se de la construcció a Melilla d'un gran hotel, que respongui àmpliament a les necessitats de la ciutat.

Han començat els treballs de la construcció d'un ferrocarril que arribarà fins a Beni Tuf, a Beni Said.

S'han donat a conèixer nous detalls de l'agressió realitzada pels moros, el dissabte passat, a la posició de Dar Drius.

Els moros, en nombre d'uns 600, aprofitant la foscor es van dirigir a una barrancada que limita un dels flancs del campament.

La violència de l'atac fou gran, puix tiraven de tots indrets i per descàrregues ràpides, intensificant el foc, per a donar la sensació d'un nombre de combatents indubtablement més gran que el que hi havia.

Les bales xiulaven en totes direccions, i algunes van entrar a les tendes ferint a soldats que estaven al llit.

Els cantoners van tenir d'abandonar els barracons i refugiar-se a l'interior del campament.

Els moros van intentar col·locar-se entre dues avançades amb l'objecte que les nostres tropes creuessin llurs dispars, però l'estratagema no va donar el resultat que pretenien, puix els soldats van reaccionar ràpidament repel·lint durament l'agressió i els agressors s'aproparen a uns 700 metres del parapet.

Forces del Terç estranger feren una brusca sortida del campament repelint la brusca agressió amb foc de fusell i bombes de mà.

Va quedar frustrat el cop de mà, i els rebels es van retirar sofrint gran nombre de baixes.

RUMOR DESMENTIT

Madrid, 2, 2 matinada.

Al Ministeri de la Governació, el director d'Ordre Públic, senyor Millàn de Priego, ha desmentit la notícia d'haver estat detingut un anarquista empleat a cavallerisses.

CONTRA EN CIERVA

«La Correspondència Militar», publica un article de fons el títol del qual és: «Fracàs escandalós del Govern».

Acaba amb aquests paràgrafs:

«Sostenim en aquests moments el que hem dit a partir del 21 de juliol últim; que l'honor d'Espanya, el de llurs armes i l'efectivitat de la nostra acció al Nord d'Africa, exigeixen que sense interrupció en les operacions militars arribem a Alhucemas.

I afegim, que amb el que la nació ha proporcional al Govern, hi havia mitjans i elements de sobres perquè a aquestes hores ens trobèssim a Alhucemas.

No ha estat així; i davant d'aquesta nova vergonya nacional, no es pot assenyalar sinó un sol culpable, com hem dit i repetim: l'actual ministre de la Guerra.»

Pel Dret català

EL COL·LEGI NOTARIAL

Nota publicada pel Col·legi Notarial de Barcelona:

La Junta directiva d'aquest Col·legi Notarial estima que no ha arribat el moment de pendre acords sobre l'assumpte de les properes oposicions que preocupa a l'opinió catalana, amb motiu de la publicació del nou Reglament del Notariat.

La constitució del tribunal que ha de jutjar els exercicis, no tindrà lloc fins que acabi el termini de 30 dies per a la presentació de sol·licituds, la Direcció hagi resolt sobre l'admissió d'opositors, s'hagi publicat a la «Gaceta de Madrid» la llista dels admesos, s'assenyalin els dies, hores i llocs que se celebraran els dits exercicis, els quals hauran de començar dintre els 90 dies següents a la publicació a la «Gaceta» de la llista d'opositors. (Articles 60, 62 i 63 del Reglament).

Quan es faci citació per a la constitució del tribunal i redacció del Qüestionari, el Dret Civil de Catalunya i les prerrogatives del nostre Col·legi, trobaran en el seu representant el defensor serè i enèrgic que les circumstàncies demanin, i si les modificacions proposades són admeses, com és d'esperar, de les impressions que es tenen, i són incorporats al programa els temes o qüestions que es proposin, es demostrarà un esperit d'amplitud de criteri i de respecte a les legislacions forals, que no deixarà de facilitar la solució del problema plantejat.

Si, contràriament, imperés un criteri restrictiu o de prevenció en el tribunal, aleshores seria arribat el cas d'estimar que el vocal no pot ocupar airosament el seu lloc, i com segons l'article 33, el dit càrrec «no és renunciable, a no ésser que hi hagi justa causa degudament acreditada», el degà, basant-se en aquella consideració, hauria de sol·licitar de la superioritat de la qual jerarquicament depén (article 458) que el rellevés de l'obligació de formar part del tribunal.

El nou reglament, no ha fet modificació de cap mena en l'organització dels tribunals d'oposicions entre notaris, establerta i regulada pel Reial decret de 23 de juny de 1912, i la Reial ordre de 7 de maig de 1913, les quals disposicions foren reproduïdes en el Reglament del Notariat de 1917, sense que en les tals disposicions es donguès intervenció ni dret a proposar temes en la redacció del Qüestionari als representants de Col·legis en els quals subsisteixi dret foral, com s'esta bleix al que acaba de publicar-se.

Des d'aleshores s'han celebrat les següents oposicions entre notaris:

Les de 1913, al qual Tribunal hi va concórrer el representant del Col·legi de Balears.

Les de 1914, amb assistència del representant del Col·legi de Pamplona.

Les de 1917, amb el representant del Col·legi de Catalunya.

Les de 1919, amb el representant del Collegi de Pamplona, i

Les de 1921, en les quals, per malaltia del representant del Col·legi de Catalunya, senyor Aguirre, va ésser a darrera hora substituït per un notari de Madrid, el senyor Arizcún, si bé hi va concórrer un vocal del Col·legi de Saragossa.

Respecte del coneixement de la llengua catalana pels notaris d'altres procedències, i respecte la formació dels Tribunals, el Col·legi ha tingut sempre, i manté un criteri tancat; el notari ha de saber suficientment l'idioma del país en el qual tingui d'exercir el seu ministeri, i aquesta aspiració i la que els tribunals estiguin constituits solament per catedràtics i notaris segons la R. O. de 24 de gener de 1919, la comissió de la qual té el Col·legi acordat sol·licitar que s'amplii amb dos vocals nomenats pels Col·legis de territoris forals.

La Junta directiva del Col·legi, seficaç ajut en el successiu, per a la present campanya, i veu agradosament que l'opinió catalana, s'interessi pels problemes notarials, perquè d'aquesta manera podrà comptar amb eficaç ajut, en el successiu, per a la seva actuació en defensa del Dret i vida civil de Catalunya i de les reivindicacions autonòmiques de la pròpia Corporació

—

Ha estat cursada la següent comunicació:

«Il·lustre senyor:

Feles públiques les noves disposicions sobre el règim del Notariat i assabentats que s'ha de constituir a Madrid un Tribunal encarregat de proveir notaries vacants, segons el nou reglament, entre les quals se'n hi compten algunes de Catalunya, esperem que ni vostè, ni cap altre representant de l'Il·lustre Col·legi assistirà a l'esmentat Tribunal, el qual pretén atemptar contra la vida nacional de la nostra terra, enviant-nos notaris desconeixedors de la llengua i dret catalans.

Visqui llargs anys.

Vilafranca del Penedès 28 de gener de 1922. — P. A. del C. D. — Anfós Sans i Rossell, president.—Josep Armengol, secretari.

Molt il·lustre senyor degà del Col·legi de Notaris. — Barcelona.»

—

La Lliga del Bon Mot ha enviat al senyor degà del Col·legi de Notaris la següent comunicació:

Honorable Senyor: Heu estat cridat a justificar la vinguda a Catalunya de notaris que poden menysprear legalment la llengua catalana.

Aquesta Lliga del Bon Mot, constituïda per a vetllar per ella, espera de vos que no voldreu accedir a ésser instrument de tant gran arbitrarietat. Déu vos guardi molts anys. Barcelona 26 de gener de 1922. — El president, Joan Llimona. — El secretari, X. Aragó.

* * *

L'Econòmica d'Amics del País en la sessió de dimarts acordà dirigir-se al Govern i al degà del Col·legi Notarial en el mateix sentit que les entitats que fins ara ho han fet, endreçant-los comunicacions que oportunament farà públiques.

* * *

Han estat cursats els següents telefonemes:

De l'Ajuntament de Begues:

Degà Col·legi Notarial. — Com degà bon patriota no dubtem rebutjareu nomenament membre tribunal oposicions notaries catalanes vacants. Estem segurs vostra dignitat. — Vendrell, alcalde.

—

De l'Alcaldia de Sant Pere de Ribes.

Degà Col·legi Notarial Barcelona. — Bella ocasió provar amor Pàtria negant-vos pendre part tribunal oposicions notaries catalanes. Recordeu-vos sou fill Catalunya. — Alcalde, Miret.

* * *

L'Ajuntament de Barcelona, en sa darrera sessió també ha pres els acords que arreu de Catalunya es van prenent sobre aquesta qüestió, com poden veure nostres llegidors en la ressenya.

Concerts

TEATRE POLIORAMA

Cal fer esment del concert nové, organitzat al Teatre Poliorama pel conegut Sextet Ibèria (A. Laporta Astort, J. Calvera, J. Valero, N. Luengo, F. Canari, P. Flores), i amb la col·laboració dels senyors M. Calsina, G. Tarrago, J. Torrens i A. Torrens. Oirem un «Minuet», de Mozart (flauta, clarinet, fagot, corn); el «Quintet op. 55», de Rubinstein (piano, flauta, clarinet, fagot, corn), i el conegudíssim «Setpet, op. 20», de Beethoven (violí, viola, violoncel, contrabaix, clarinet, fagot, corn).

L'execució, en general, fou certament curosa. Els interpretadors escoltaren, per tant, xardorosos aplaudiments.

El concert fou organitzat a benefici de les famílies dels professors músics del Sindicat Musical que lluiten al Marroc.

Musicals

L'Orfeó Català ha celebrat la seva Junta general, a la qual ha concorregut gran nombre de socis, que pogueren capacitar-se plenament de la importància del moviment econòmic de l'entitat, gràcies a l'oportuna i detallada relació que va fer el comptador don Martí Estany; així com també de la tasca artístico-social portada a cap per la nostra primera entitat musical durant l'any passat, tota la qual fou bellament ressenyada en la memòria del secretari don Pasqual Boada, al qual fou donat un expressiu vot de gràcies pel seu notable treball, el mateix que al senyor Estany.

Feta l'elecció, la presidència va proclamar la nova Junta Directiva, la qual ha quedat constituïda pels individus que s'esmenten a continuació:

Don Joaquim Cabot, president; don Vicens de Moragas, vice-president; don Tomàs Millet, tresorer; don Martí Estany, comptador; don Isidre Marestany, conservador; don Pasqual Boada, secretari primer; don Jaume Martí Maruli, secretari segon; don Francesc Pujol, bibliotecari-arxiver primer; don Joan Salvat, bibliotecari-arxiver segon; vocals, don Bonaventura Jover, don Miquel Valls, don Antoni Campmajó, don Tomàs Jansà i don Pere Luandra.

—

A la Sala Aeolian s'ha celebrat la 44 audició, essent d'obres de Frederic Longàs, en aquesta forma:

«Sols és per tú», «Passional», «Papillons noires», «Les Yeux», «ci bas», «Penseé», «Clair de lune», «Cançó d'amor», «Madrigal», «Les fiors i la donzella», Soupir», «Les cloches du soir», «A mi voix», «Chanson d'amour», «Dintre mon cor» i «Separation», i a més a més algunes fora de programa. Algunes foren bisades.

Captant en català

COM a detall curiós cal notar, en aquesta campanya electoral, que la U. M. N. fa, gran part de la seva propaganda, *en català*. A Gràcia, a la Barcelona vella, per molts indrets de la ciutat, apareixen candidatures i convocatòries de mítings, *en català*. No cal dir que entre aquests cartells se'n llegeixen molts d'altres de la matèixa enttiat, en castellà. Però, així i tot, la cosa és significativa.

La U. M. N., l'extremista de la *unitat política*, la que posposa l'autonomia de Catalunya a la consecució de totes les autonomies subalternes, la dels senyors qui solen deixar de banda la nostra llengua, en tractar-se de mendicar vots al cos electoral de la ciutat de Barcelona, empren el català.

Vet ací el testimoni dels nostres enemics. Això demostra la catalanitat del nostre poble. Això és un acatament involuntari al nostre nacionalisme.

Però aquests senyors que ara fan acatament al cos electoral, habitualment malmiren i combaten les característiques de la nostra catalanitat. Ni els rètols dels carrers els plau que siguin en català.

Prou ficcions! Les colors dels vostres cartells electorals, usats, com vosaltres feu, com antítesi dels cartells barrats de la candidatura nacionalista, no comporten noms ni textos en català.

Val més que sigueu francament adversaris. Altrament, en molts de vosaltres la catalanitat és un impossible natural. Hi ha homes d'una mentalitat que repugna el geni del nostre poble. Encara que volguessin sinceramente fer de nacionalistes, no en sabrien ser.

El servei ferroviari

L'AUXILI concedit per l'Estat a les companyies ferroviàries ha contingut la total paralització del tràfec; però no ha aconseguit, ni ho aconseguiria mai, posar el servei a l'altura de les necessitats del país. D'això l'economia general en pateix tant, que qualsevol cosa que hom faci en altres ordres per afavorir la riquesa, tindrà escassa o nulla eficàcia.

L'economia d'un país — ho hem dit molts cops — forma un tot harmònic. A la base hi ha, certament, la producció. Però la circulació és també, en certa manera, una producció, car ella dóna o augmenta la valor dels productes, molts dels quals sense una possibilitat de circulació ni tan sols es produirien, podent-se afirmar que, si no per a tots, per a la immensa majoria dels articles, llur valor proporcional és en raó directa de llur facilitat de circulació. I fins, en certs casos és la manca de circulació i no la manca de producció la causa de misèria.

El problema de la circulació és en tot organisme un problema vital. I si Espanya segueix gaire més temps sense resoldre aquest problema, ni la més encertda legislació aranzelària ni la més perfecta organització del crèdit podran donar el rendiment desitjable. I no cal dir com fóra més lleu i de bon suportar el sacrifici que exigeix l'estat de les Finances públiques, si el servei ferroviari, en comptes d'obstruccionar el natural desenrotllament del comerç i constituir una càrrega per al Tresor, fos, responent a la raó de la seva existència, un dels més importants instruments propulsors de la riquesa.

Donar vida pròpia i exuberant al servei ferroviari, posant-lo en condicions de viure amb els seus propis recursos — trets dels qui directament l'utilitzen — i de perfeccionar-se i ampliar-se indefinidament al compàs de les necessitats i conveniències del país, heu's aquí una de les tasques més apremiants que a l'Estat espanyol actualment s'imposen. Elements de judici, material d'estudi hi ha a bastament aquí, d'ençà que En Cambó va dictar la seva famosa obra, per a dur ràpidament a bon terme aquesta tasca. Una ponència d'En Maura hi ha presentada a les Corts sobre *Ordenació ferroviària*. Es de creure que un Govern que tan ardidament ha escomès — i en part resolt — els problemes fonamentals de la política moderna, que són els econòmics, tractarà de resoldre ben aviat aquest. I qui gosarà barrar-li el pas, per mesquí interès partidista, quan tot el país ansiosament ho reclama?

Centre Català de València

El dia 15 de gener proppassat celebrà aquesta importànt Societat la Junta general ordinària que disposa el seu Reglament, llegint-se, pel secretari sortint, En Martí Moregó, la Memòria de la labor realitzada en el curs darrer, sobretot en l'ordre artístic, la qual fou molt aplaudida pels assistents.

Aprovada la remesa de comptes que presentà el comptador, En Josep Campins, es procedí a la renovació de la meitat de la Directiva, restant aquesta constituïda per al corrent any de la manera següent:

President, Francesc Barado Ferrer; vice-presidents, Jaume de Tos i de Paz i Eduard Altarriba Soldevila; secretari, Salvador Vilarrasa Sicra; vice-secretaris, Gustau Bosch Altayó i Josep Rafecas Piñol; tresorer, Rafel Tutó Tutó; comptador, Josep Campins Piqué; bibliotecari, Jaume Poch Garí; vocals: Agustí Funoll Alberti, Xavier Casol Godó, Antoni Faura Gironella, Josep Castellví Casanovas, Wenceslau Borràs Gausset i Antoni Campoy Campoy, delegat del Centre a Catalunya [illegible]

Les Idees i les Imatges

DANTISME

El P. Miquel d'Esplugues, — en unes belles pàgines prefacials que encapçalen un remarcable gros fascicle de la revista Estudis Franciscans, *dedicat al comentari i glorificació del Dant, — escriu:*

«Honorem sobretot l'autor del gran poema de la Ciutat de Déu, de l'únic poema on ella és degudament cantada i, per tant, de l'únic poema dignament i íntegralment cristià. La Ciutat de Déu té en Jesús son fundador, en Sant Pau son verb revelador, en Sant Agustí son filòsof i son teòleg; però al Dant, només al Dant Alighieri pertany la glòria d'haver-la íntegralment i dignament cantada.»

I unes ratlles més endavant:

«Honorem el Dant fix le pensament en aquests motius primaris de sa glòria i de nostra glòria, però formulem reserves i reserves no lleus davant un dels temperaments més humans — donem a l'adjectiu proporcions il·limitades — que mai hagin estat en el món.»

Es fa al·lusió després a algunes de les terribles invectives característiques de la passió, al roig viu, del Dant, invectives terribles que, en rellegir-les, ens apareixen roentes encara avui, malgrat haver passat les circumstàncies anecdòtiques especials i els motius personalíssims que les inspiraren.

Té la paraula el Pontífex Romà — el traspassat Benet XV — inscrita en una de les seves lletres encícliques: In praeclara:

«Cert que Dant ha llançat invectives enormement severes i injurioses contra els Papes del seu temps; contra aquells Papes, les mires polítiques dels quals dissentia, i als quals veia en intel·ligència amb els partits que l'havien desterrat de la seva llar i de la seva pàtria. Però cal ésser indulgent amb un home flagellat per tants d'infortunis...»

No cal pas ésser confessionalment catòlic per a admirar i estimar el to de caritat, tan humanissim i tan lúcid alhora, d'aquesta augusta veu representativa.

JOSEP MARIA JUNOY

Al Liceu

REAPARICIO DEL TENOR HIPOLIT LAZARO

Ahir nit, amb l'ópera «L'Africana», del mestre Meyerbeer, feu la seva reaparició al nostre Gran Coliseu el famós tenor senyor Làzaro.

El *divo* català, que ha tornat de Madrid amb una aurèola de triomf, estigué ahir en una de les seves millors nits, essent aplaudit amb entusiasme al final de l'acte primer i sobretot en l'ària del quart acte que es veié obligat a repetir, malgrat el seu cansanci, per a complaure a la multitut que l'aclamava i l'aplaudia frenèticament.

La senyora Llacer i el jove barítion senyor Franci escol taren també repetits i merescuts aplaudiments.

No cal dir que el Liceu estava brillant acudint-hi, d'arreu, aquell públic incondicional del *divo*, que, fidel i apassionat, acut sempre a aquesta mena d'espectacles.

L'actualitat social

D'UNA DETENCIO

Se'ns prega la publicació de ço que segueix:

«La Federació de Dependents de Catalunya fa constar públicament la seva protesta per la detenció injustificada del seu digne company En Josep Riu i Castells, vice-president del Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Manresa, al qual en una nota oficiosa de la policia es pretén atribuir una intervenció en l'organització sindicalista i en els seus procediments de violència que mai ha tingut el company Riu, com és notori a Manresa i a tota la dependència de Catalunya, de la qual organització federativa, precisament per a resistir l'acció absorbent del sindicalisme i reivindicar la pròpia personalitat professional, fou el company Riu, des del primer moment, un dels més entusiastes propulsors. Si tot el contingut en l'esmentada extensa nota oficiosa conté les mateixes exactituds que en la referència que dóna del nostre esmentat company, al qual es vol presentar també com a furibunde separatista — demostrant això la finalitat tendenciosa de l'esmentada nota — s'haurà de reconèixer que la *verdad oficial* està ben renyida amb la veritat veritable.»

SUMARI ACABAT

El Jutjat de les Drassanes, secretaria del senyor García Caamaño, ha donat per acabat el sumari que instruïa per dispar i lesions a Ramon Ródenas i Pere Bosch Coll, fet ocorregut la nit del 26 de febrer de 1921 al bar Savoia, de la Rambla del Centre.

El Ramon Ródenas sofrí deu ferides, algunes greus, de les quals tardà a curar uns vuit mesos.

Per aquest delicte estan processats, si bé en llibertat provisional, Faust de la Peña Aro, Antoni i Agustí Alvarado Simón, Josep Sinca Vendrell i Manuel Masana Calvó.

ELS FERROVIARIS

El Sindicat lliure de ferroviaris ha dirigit una comunicació al governador dient que han rebut avís que les Companyies estan autoritzades per a fer treballar hores extraordinàries, les quals seran compensades amb un augment de sous del 20 per 100, que es farà efectiu quan les dites Companyies recabin del Govern els mitjans per a subvenir a aquesta nova càrrega.

El Sindicat ha acordat manifestar l'agraiment al governador per les seves gestions en aquest particular.

El separatisme madrileny

E un diari madrileny, l'escriptor Lluís Araquistan, recentment homenatjat, publica un article amb l'epígraf *La sombra de Molière*, que comença amb aquestes paraules reveladores:

«No ha tenido en España ninguna repercusión el tercer centenario de Molière. No ha habido fiesta alguna en su honor, no se ha representado ninguna de sus obras; nadie, que sepamos, ha disertado sobre su teatro. A algunos ha sorprendido dolorosamente esta indiferencia de los españoles por uno de los más grandes poetas cómicos de todos los tiempos. Pero no hay en ello nada de sorprendente: Molière és el antípoda del estado cultural y social de la España contemporánea.»

A Catalunya ha tingut repercussió continuada i sostinguda el tercer centenari de Molière. Hi ha hagut un seguit de festes al seu honor. S'han representat *L'avar, El misantrop, L'escola dels marits*, i alguna altra. Han dissertat i han escrit sobre el seu teatre N'Adrià Gual, En Josep M. de Segarra, En Pere Corominas, En Ventura Gassol, En Lluís Bertran i Pijoan, N'Alfons Maseras, En Josep Pla, En Pere Bohigas Tarragó, etc. S'han publicat traduccions com les d'*El malalt imaginari, El burgès gentilhome* i *Casament per força*, d'En Josep Carner. Etc.

Però segons un diari madrileny d'una certa moderntat, i un escriptor d'una certa amplitud d'esperit com En Lluís Araquistain, tot això ha passat fora d'Espanya. Catalunya, segons aquesta versió madrilenya, no és Espanya. Potser aquesta versió serà compartida a Catalunya per importants sectors d'opinió radicalment nacionalista.

Car, en el fons del fons de l'article evocador de l'Araquistain, hi ha quelcom més que la sola i tradicional ignorància madrilenya del que passa a Catalunya. En realitat, el que hi ha és que, a Madrid no *senten* les coses de Catalunya com a coses pròpies. Ni, com a coses pròpies, les *estimen*. Quan, amb tanta freqüència, ens diuen separatistes, és que ells ja es troben espiritualment separats de nosaltres.

I la prova definitiva d'això la trobem al mateix article de l'Araquistain, dins el mateix paràgraf copiat. Fixeu-vos-hi bé. Diu: *A algunos ha sorprendido dolorosamente esta indiferencia de los españoles por uno de los más grandes poetas cómicos de todos los tiempos*, PERO NO HAY EN ELLO NADA DE SORPRENDENTE: MOLIERE ES EL ANTIPODA DEL ESTADO CULTURAL Y SOCIAL DE LA ESPAÑA CONTEMPORANEA.

Es evident que a Catalunya no pot ésser aplicada aquesta frase de l'Araquistain. El fet mateix de la copiosa commemoració del Centenari, demostra que l'estat cultural i social de la Catalunya contemporània, absolutament compatible amb Molière, és, segons l'observació de l'Araquistain, antípoda del que ell anomena l'Espanya contemporània. Es a dir, el que a Madrid és diferenciació, esdevé aquí identificació.

Aquest fet de l'antagonisme ètnic de dues concepcions de la vida, de dues mentalitats, de dues *civilitzacions*, per a dir-ho així, és una cosa tan viva, tan colpidora, que a cada moment resta palesa, amb qualsevol motiu. Ara ha estat el Centenari de Molière com podia haver estat qualsevol altra cosa.

Doncs bé. No pot produir cap resultat beneficiós ni eficaç amagar-la, aquesta realitat tan forta. Ni podria ésser amagada. Cal, doncs, que ni els uns ni els altres ens enganyem sobre la significació efectiva d'aquests fets tan aclaparadors. I cal que tots comprenguem que si ha d'arribar un dia en què sigui possible una compenetració cordial ha d'ésser a base del reconeixement sincer d'aquesta realitat.

Polítiques

DISCONFORMITAT

Per estar disconforme amb l'orientació del periòdic «L'Ideal» del Poble Sec s'ha separat de la seva redacció N'Antoni Ortigosa.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

El tèrbol Orient

A Constantinoble acaba d'esdevenir un incident simptomàtic. Havent organitzat l'alt comissari francès en aquella ciutat una Missa de «Requiem» a la memòria del Papa Benet XV, els alts comissaris britànic i italià han protestat de la intervenció exclusiva de llur col·lega francès en els preparatius de l'acte fúnebre, per creure que el dret de França a la protecció dels catòlics romans a Llevant, en nom del qual havia obrat l'alt comissari francès, va quedar abolit en la Conferència de San Remo. En conseqüència, els alts comissaris d'Anglaterra i Itàlia, així com els representants militars de les dites nacions, s'han abstingut d'assistir a la cerimònia.

Mentrestant, s'ha produït un ajornament en les negociacions franco-angleses, a propòsit dels problemes orientals. I s'ha decidit la suspens per a evitar la ruptura immediata de les dites negociacions. Sembla que els punts de mira exposats pel Govern de M. Poncaré relativament a les qüestions de Grècia i Turquia, sinó tan lluny dels punts de mira britànics, que el Govern anglès no veu, avui per avui, una base d'intel·ligència que pugui fer fructífer el debat diplomàtic. I això que M. Poincaré no aprova del tot la política d'aproximació al Govern d'Angora que va seguir M. Briand, política que tanta contrarietat va causar a la Gran Bretanya.

De totes maneres, el complex problema oriental evoluciona actualment en un sentit més aviat desfavorable per a França. Els tractes i pactes de l'anterior Govern francès amb el Govern turc d'Angora han produït un disgust profund en els cristians llevantins, sobretot per l'evacuació de Silícia, on els turcs han recomençat llurs malifetes de persecució i d'extermini.

En un recent article publicat per «Le Matin», de París, s'acusa en termes crus a la Gran Bretanya d'explotar aquests descontents dels cristians orientals per a fer impopular la França a Llevant i per a afegir a la influència de la Gran Bretanya tot allò que perdi en aquelles regions la influència francesa. Assegura el diari parisenc que fins es fa córrer la veu que França evacuarà molt aviat la Síria, del protectorat de la qual ha estat encarregada per la Societat de les Nacions.

Es una mica difícil dir qui té raó en aquest plet. Ens decantem a creure que hi ha culpes, tant pel costat francès com pel costat britànic. La cosa evident és que la perillosa rivalitat franco-britànica de la postguerra té en la qüestió oriental una de les més profundes causes.

A. ROVIRA I VIRGILI

Els exèrcits anglès i francès

Londres, 1. — En el «Daily News, Maurice fa notar que quan els anglesos comparen llur exèrcit amb el de França, obliden que Anglaterra posseeix una enorme flota i que el nombre dels soldats indígenes anglesos és molt més gran que el de les tropes indígenes franceses.—Havas.

L'emigració de capitals alemanys

Berlín, 1.—Comentant la fuga de capitals alemanys a l'estranger escriu la «Taeglische Rundschau» que solament a Suïssa els dipòsits alemanys a curt termini pugen a la suma de 40 a 50 mil milions de marcs, i que els dipòsits a llarg termini fets al mateix país escapen a tota evaluació.—Havas.

Reclamacions de França a Alemanya

Berlín, 1. — L'ambaixador de França a Berlín que havia de venir a París per a conferenciar amb el president del Consell de ministres, ha rebut una comunicació del senyor Poincaré en la qual aquest li prega que romani a son lloc per a exigir les explicacions i reparacions que el Govern francès estimi necessàries amb motiu de l'agressió que acaben de ser víctimes els soldats francesos a Petersdorst.—Havas.

Atemptat contra el president de Fiume

Fiume, 1. — Aquest matí en sortir el cap del Govern, senyor Zannelli, del palau de l'Ajuntament, un desconegut ha fet alguns dispars contra l'automòbil del president. El senyor Zannelli ha sortit indemne, però han estat ferits el ministre de l'interior, un diputat i un oficial de policia que acompanyaven al cap del Govern.—Havas.

Declaracions de Trotzky

Roma, 1.—El corresponsal del «Messagero a Moscou ha celebrat una interviú amb Trotzky, el qual ha declarat que la Conferència de Gènova equivalia a una revisió del Tractat de Versalles. Trotzky ha afegit que tant Rússia com Alemanya apoiarien tots els intents que es portessin a cap per a restablir l'equilibri que desitja el món. Acabà dient que referent a les reparacions, Rússia oferirà la seva honrada cooperació econòmica per a la reconstrucció d'Europa.—Havas.

Els cardenals a Roma

Roma, 1.—Aquest matí se celebrà a la Capella Sixtina la darrera cerimònia fúnebre per l'etern descans de Benet XV, assistint quaranta vuit cardenals, el cos diplomàtic i la noblesa romana.

El cardenal Maselle feu el panegíric de Benet XV, i, acabat l'acte, els cardenals es reuniren en Congregació al saló del Consistori.—Havas.

La Borsa de Petrograd

Varsòvia, 1. — Comuniquen de Petrograd que ahir s'obrí la Borsa de Valors d'aquella capital.—Havas.

L'hora oficial europea a Varsòvia

Varsòvia, 1.—La Comissió central de la Dieta ha decidit sotmetre a l'acceptació de les Cambres un projecte de llei, pel qual s'introduirà a Polònia, a partir del primer de juny pròxim l'hora oficial de l'Europa central.—Havas.

Els deutes aliats

Washington, 1.—El Senat ha aprovat per trenta nou vots contra vint-i-cinc un projecte que autoritza la consolidació dels Deutes aliats en títols el venciment dels quals no excedeixi de 25 anys.—Havas.

L'ús dels gasos asfixiants i dels submarins

Washington, 2. — La Conferència del Desarmament ha tractat de la prohibició dels gasos asfixiants i de la restricció de l'ús dels submarins.—Havas.

Sarraut i el tractat naval

Washington, 2. — El president de la delegació francesa en la Conferència del Desarmament, senyor Sarraut, referint-se a l'adhesió de França al tractat naval, ha dit que era lleial i confiada.

—La delegació francesa — afegí — ha posat la seva firma en el tractat naval sense restriccions, i el que ha signat serà respectat i defensat per ella amb idèntica franquesa i bona voluntat.

En el referent a l'acusació d'imperialisme llançada contra França, el senyor Sarraut ha posat de relleu els sacrificis fets per França, sense retrocedir davant els perjudicis que poguessin esdevenir-li per la seva conducta lleial i pacificadora.

—Abans de la guerra, França posseïa 700.000 tones en grans unitats, mentre que per virtut del tractat per ella signat no en tindrà sinó 175.000. Abans de la Conferència de Washington, sense esperar suggestions d'altri, França abandonà espontàniament més de 500.000 tones en grans unitats. Heu's aquí l'imperialisme de França. França no demana més que la força defensiva, suficient per a la protecció de les seves costes i colònies i per a mantenir la comunicació amb les seves possessions llunyanes.

Acabà el senyor Sarraut demostrant que França treballa amb coratge i constància per aconseguir la pau desitjada, però ha d'advertir que aquesta no serà segura i estable sinó quan els que tinguin intenció de pertorbar el món estiguin convençuts que no podran fer-ho impunement.—Havas.

França anirà a Gènova

París, 2. — Segons el «Petit Parisien», el Govern francès ha anunciat al senyor Bonomi que acceptava la invitació per a participar en la conferència de Gènova.—Havas.

L'estatut del Xan-Tung

Washington, 2. — El secretari d'Estat, Mr. Hughes, ha anunciat oficialment, en la Conferència del Desarmament, l'estatut regulant la qüestió de Xan-Tung.

En ell s'estipula que el Japó tornarà a Xina el territori de Kiao-Txeu. Les tropes japoneses es retiraran així que la policia xinesa estigui disposada per assegurar la tranquil·litat del país.

Seran així mateix tornades a Xina les duanes de Tsingtao i el ferrocarril de Tsingtao a Tsinan-Fu.

Mr. Balfour ha anunciat també que Anglaterra té la intenció de tornar a Xina el territori de Wei-Hai-Wei, que Xina li cedí per a contrarrestar el control exercit a Port-Arthur per Rússia.—Havas.

La qüestió d'Orient

París, 2. — El president del Consell M. Poincaré ha rebut l'ambaixador d'Anglaterra a París, Mr. Hardinge, el qual li ha remès una nota assenyalant les restriccions inspirades al Foreing Office pel memorandum francès.

Es tracta de saber a quins mitjans d'acció pensa acudir França per a imposar als turcs el compliment de les decisions aliades, i si estan, com està, en bones relacions amb Turquia, pensa seguir a Anglaterra per les vies que, segons els periòdics anglesos, ha d'ésser principalment resolt.—Havas.

L'evasió de Dittmar

París, 2. — Comuniquen de Berlín al «Petit Parisien» que l'Ambaixada d'Anglaterra ha demanat explicacions al ministeri de Justícia sobre l'evasió del sots-tinent Dittmar, condemnat pel Tribunal de Leipzig. — Havas.

Mort del príncep Yamagata

Londres, 2. — Comuniquen de Tokio al «Daily Mail» que ha mort el president del Consell privat, príncep Yamagata.—Havas.

Holanda i la Conferència de Gènova

La Haya, 2. — El Govern holandès s'ha declarat disposat en principi a participar en la conferència de Gènova, si bé expressant el seu desig que se li facilitin més amples precisions sobre el programa a desenrotllar en la dita conferència.—Havas.

La mort del Sant Pare

Demà, a les Escoles del Sagrat Cor de Jesús, de Sabadell, s'hi celebraran funerals solemnes en sufragi de Benet XV.

—

Ahir es van celebrar en aquesta Catedral Basílica, solemnes pregàries per a implorar del Cel el feliç encert en l'elecció del nou Sant Pare.

Hi va assistir el bisbe.

Hi ha assistit el bisbe.

Els concursos de Ramaderia de la Mancomunitat

Organitzat pels Serveis de Ramaderia de la Mancomunitat, s'ha celebrat a Mollet del Vallès un concurs de reproductors de l'espècie porcina en el qual han estat premiats tres verros i deu truges.

El concurs va esser presenciat per una nombrosa geniada que de molts pobles de la comarca hi havia anat expressament. Les autoritats locals, presidides per l'alcalde, senyor Soler, i els diputats per la Mancomunitat, senyors Flaquer i Fatjó, van veure també tot el concurs.

El Jurat, presidit per l'intel·ligent propietari remader don Sebastià Martí Codoar, formant-ne demés, part el senyor Vidal, veterinari de Banyoles i el professor M. Rossell i Vilà, fou ajudat pels alumnes de zootècnia de l'Escola Superior d'Agricultura.

Proclamat el veredicte i pagats els premis, l'Ajuntament de Mollet, representat per l'alcalde don Joan Soler, i el regidors senyors Salvat, Uliet, Prat i Folguera, obsequiaren amb un banquet al Jurat i alumnes de zootècnica, que fou servit admirablement per l'Hotel Marinette.

Els propietaris que tingueren reproductors mascles premiats amb 350 pessetes, foren els següents senyors: Baldiri Tintó, de Sant Fost; Feliu Cuni de Martorelles; Josep Ninon, de Mollet. Amb premis de 150 pessetes, els propietaris de les truges senyors Lluis Esteve, Antoni Camps, Romul Miró i Pau Vinyeta, de Mollet; Pere Pelegrí, de Parets; Celestí Ventura, R. Miró, Miquel Prat i Pere Curó, de Mollet.

Per a aquest mes de febrer se celebraran dos concursos d'aviram i conills, un a La Blabal, el dia 12, i un altre a Gavà, el dia 19.

Bisbat

—La setmana passada va caure la volta de la capella del Santíssim de la parròquia de Sant Feliu de Sabadell. El senyor rector feia poc moments que hi havia estat.

Afortunadament no hi ha hagut desgràcies personals.

—S'ha fet, per haver estat esgotada, la primera, una segona edició del número del «Butlletí Oficial Eclesiàstic» que contenia la biografia de Benet XV.

—Es prepara la celebració d'una Santa Missió a la Tinència Parroquial de Beguda Alta, havent estat confiats els sermons als preveres don Silvestre Alegre i don Josep Espinal.

Obituari

FUNERALS

En Víctor Gatell i Carbó. Morí el 23 de gener últim. Funerals demà divendres, a dos quarts d'onze, a l'església parroquial de la Mercè.

En Joan Grau i Niubó. Morí el 20 de gener passat. Funerals demà, divendres, a les deu, a l'església de Sant Miquel del Port.

Na Maria Pallí i Aymerich de Puig. Morí el 1 de gener últim. Funerals demà, divendres, a l'església de la Casa de Caritat.

En Josep Sunyol i Gros i la seva esposa Na Maria Trinchant Sabadell. Morts, respectivament, els dies 16 i 26 de gener últim. Funerals, demà, divendres, l'església parroquial del Cot.

En Flavià Tintorer i Pascual. Morí al 19 de gener. Funerals demà, divendres, a les deu, a l'altar del Santíssim, de l'església parroquial de Sant Agustí.

En Lluis Parcet i Arañó. Morí el 22 de gener. Misses demà, divendres, a l'església de Nostra Senyora de Pompeya.

N'Arcadi Plasencia i de Magarola. Morí el dia 10 de gener. Misses demà, divendres, des de les nou, a la capella del Santíssim de la Catedral. Oficiarà, de deu a dotze.

ANIVERSARIS

Na Mercè Camp i Molins de Pagès. Funerals demà, de deu a dotze, a l'església parroquial de Betlem.

Na Maria de la Concepció Costa i Vila, vídua d'En Melcior Balaguer de Bruguera. Morí el 2 de febrer de 1921. Misses demà, divendres, a les parròquies de Castelldefels, Gavà, Montcada i Montnegre i Santa Anna, i de deu a dotze, a la Capella dels PP. Escolapis.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

N'Enric Puiggalí Ginesta. Enterrat aquesta tarda, al Cementiri Vell.

En Rafel Davi Llonch. Enterrat aquesta tarda, al Cementiri Nou.

Na Teresa Bordas i Vidal de Casamitjana. Enterrada avui, al Cementiri Nou.

Na Joaquima Coronas i Espalter, vídua de Cortés. Enterrada aquest matí, al Cementiri de l'Est.

En Joan Torres i Molines. Morí el 31 de gener, a Port de Soller (Mallorca), als 24 anys.

En Pau Capdevila Bonet. Morí a Tàrrega el 31 de gener, als 76 anys.

El nen Antoni Sitjà i Escura. De sis anys, ha estat enterrat aquest matí al Cementiri Vell de Sant Martí.

En Josep Mata i Batlle. Ha mort als 68 anys. Enterrat aquesta tarda, al Cementiri Nou.

En Josep Prieto i Palau. Enterrat aquest matí, al Cementiri Nou.

Vida religiosa

Avui: La Purificació de la Mare de Déu o Candelera. Sant Corneli, centurió, i Santa Feliciana. — Demà: Sant Blai, bisbe, i la Beata Joana de Lestonac, vídua i fundadora.

Quaranta hores: Demà, a l'església parroquial de Sant Josep, Santa Mònica. Hores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de sis de la tarda.

Vetlla en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn de la Commemoració dels Fidels Difunts, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia.—Demà, Torn del Sagrat Cor de Jesús, a la mateixa capella.

Anuncis oficials

LA CARBONIFERA DE L'EBRE, S. A.

Complint ço que es prevé en els Estatuts, es convoca a Junta general ordinària per al dia 27 de febrer pròxim, a les quatre de la tarda, a l'estatge social, carrer del Vidre, 6, principal.

La Junta extraordinària tindrà per objecte deliberar sobre la modificació dels Estatuts socials.

Els accionistes que desitgin assistir-hi hauran de dipositar llurs accions a la caixa d'aquesta Societat fins el dia 22 de febrer d'onze a una.

Barcelona, 28 de gener de 1922. — El vocal-secretari, Enric Buxeres.

BANC URQUIJO CATALA

Es convoca els senyors accionistes a la Junta general ordinària assenyalada de primera convocatòria per al dia 19 del corrent, a les dotze, al local social (carrer de Pelayo, 42), per a l'examen i aprovació de la Memòria i el Balanç tancat el 31 de desembre últim, i acordar la distribució de beneficis. Si per falta de nombre no es pogués constituir la Junta en primera convocatòria, s'entendrà convocada en segona convocatòria per a dos quarts d'una del mateix dia. Per a concórrer a la Junta és necessari tenir dipositades les accions tres dies abans, almenys, a la caixa social.

Barcelona 2 de febrer de 1922. — P. A. del C. d'A. — Félix Escalas, Director i Secretari general.

Sabó "La Oca"
Fabricant: J. ALERM - MATARO
Qualitat superior

Eleccions municipals

Lliga Regionalista

Candidatura per a regidors

DISTRICTE I

Esteve Cortada i Alavèrnia

DISTRICTE II

Josep Rovira i Bruguera
Josep M.ª Sabater i Julià

DISTRICTE III

Bonaventura M.ª Plaja i Tapis
Martí Esteve i Guau

DISTRICTE IV

Ferran Fabra i Puig, Marquès d'Alella
Estanislau Duran i Reynals

DISTRICTE V

Josep Morera i Ferrer
Rafel Closas i Cendra

DISTRICTE VI

Lluis Bosch-Labrús i Blat
Salvador Bremon i Masgrau

DISTRICTE VII

Enric Anglada i Conejos
Gonçal Daura i Piera

DISTRICTE VIII

Francesc Tusquets i Prats
Antoni Sansalvador i Castells
Joaquim M.ª de Nadal i Ferrer

DISTRICTE IX

Josep Cararach i Mauri

DISTRICTE X

Agustí Escolà i Domènech

Als electors del Districte VIII

Molt important

La combinació de candidatures per al acopo» del districte VIII, és la següent:

JOAQUIM M.ª DE NADAL I FERRER
ANTONI SANSALVADOR I CASTELLS

Gràcia

Seccions: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13

—

ANTONI SANSALVADOR I CASTELLS
FRANCESC TUSQUETS I PRATS

Gràcia

Seccions: 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21

—

JOAQUIM M.ª DE NADAL I FERRER
FRANCESC TUSQUETS I PRATS

Gràcia

Seccions: 22, 23, 24, 25 i 26

Sant Gervasi

Totes les seccions

Votant amb disciplina, la combinació donarà la victòria als tres candidats senyors

NADAL
SANSALVADOR
TUSQUETS

Esborrar un nom o canviar-lo, és donar un vot als enemics de Catalunya.

El Govern civil i les eleccions

Protesta de la Lliga

S'ha tramès el despatx següent:

«Excm. Sr. ministre de la Governació. — Madrid.

Presentats aprovació Govern civil cartells propaganda electoral Lliga Regionalista que presideixo contenint dades oficials pressupostos municipals, sense comentaris, s'ha negat autorització. Protesto d'aquesta limitació propaganda coartant dret ciutadans. — Raimon d'Abadal.»

Oficines electorals

Central

Lliga Regionalista, Boters, núm. 4, pral.

Les llistes del cens electoral d'enguany són les rectificades en abril de 1921.

Cal que l'elector s'assabenti de la secció a la qual pertany.

No espereu els darrers dies.

—

DISTRICTE I

Casal Nacionalista de la Barceloneta, plaça de Sant Miquel, 3, baixos (Cine Marítim).

Ateneu Democràtic Regionalista, Wad-Ras, 208 (Poble Nou).

DISTRICTE II

Mercaders, 38.

DISTRICTE III

Lliga Regionalista, Boters, 4, principal.

DISTRICTE IV

Ateneu Nacionalista Verdaguer, Nàpols, 215.

DISTRICTE V

«Catalunya», Associació Autonomista del Districte V., Nou de la Rambla, 16.

DISTRICTE VI

Ateneu Autonomista del Districte VI, Plaça dels Angels, 2.

Muntaner, 20, baixos.

DISTRICTE VII

Casino de Sans, Sans, 114.

Casino Regionalista de la Bordeta, Segunt, 2.

Lliga Regionalista de la Creu Coberta, Corts, 380.

Ateneu Democràcia, Aragó, 135.

Joventut de Les Corts, Plaça de la Concòrdia, 10.

Barriada de Sant Antoni (Poble Sec), Ronda de Sant Pau, 5, entresol.

Casino Liberal Instructiu, Lamote, núms. 41 i 43.

Centre Liberal Autonomista, Rocafort, 33, i Passeig de la Creu Coberta, 41.

Renovació Liberal Autonomista, Vallespir, 85, i Rolanda, 3.

Casino Liberal Autonomista, Cabestany, 10 i 12 (Les Corts).

Casino Liberal Autonomista, Gavà, núm. 51.

Centre Polític Autonomista, Salon, 2.

DISTRICTE VIII

Lliga Regionalista de Gràcia, Salmerón, 73.

Centre Autonomista Català de Sant Gervasi, Passatge Mulet, 14.

DISTRICTE IX

Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, Sant Andreu, 146.

Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia, Plaça Santes Creus, 2.

Camp de l'Arpa, Muntanya, 78.

De dos quarts de vuit a dos quarts de deu del vespre.

DISTRICTE X

Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras, 208.

Ateneu Obrer Català de Sant Martí, Plaça Mercat, 3.

Ateneu Nacionalista «Verdaguer», Nàpols, 215.

SARRIA

Centre Regionalista de Sarrià, carrer Cuyàs, 14.

Publicacions rebudes

—«Banco Central Barcelona». Revista mensual financiera. Número 1.

—«La Producción Nacional». Número interior, que agraïm trobar amb facilitat

MITINGS I VISITES

Miting electoral al districte II

Ateneu Obrer del Districte II, carrer de Mercaders, 38

Avui, 2 de febrer, a dos quarts de deu del vespre

Oradors: Puig de la Bellacasa, Fuster, Barbey, Juli Vila, Duran Reynals i Duran i Ventosa.

Centre Autonomista Lliberal, carrer Lamote, 21

Avui, 2 de febrer, a dos quarts de deu del vespre

els candidats del Districte VII, senyors Anglada i Daura, visitaran aquest centre acompanyats de diferents representants i oradors.

Ateneu Nacionalista Verdaguer (Dtes. IV i X)

C. Nàpols, 215 (Poblet)

Avui, 2 de febrer

A dos quarts de deu del vespre

Els senyors Marquès d'Alella i Duran Reynals, com a candidats de Districte IV, i el senyor Escolà i Domènech, com a candidat del Districte X, visitaran aquest centre, acompanyats d'oradors i representant del districte i de la Lliga.

Divendres, 3 febrer, a dos quarts de deu del vespre

C. Popular Catalanista de Sant Andreu

Carrer de Sant Andreu, 146

Acompanyaran el senyor Cararach en la seva visita els regidors senyors Puig i Corominas i Viñas, i els oradors Permanyer, Rahola (B.), Giralt d'Arquer, Juli Vila, Lluis Recasens.

Ateneu Obrer Català de Sant Martí

Plaça del Mercat, 2 (Clot)

Acompanyaran el candidat senyor Escolà, els senyors Joaquim Granada, Juli Vila, Bonaventura M. Plaja i altres representants del districte i de la Lliga.

Casino de Sans

Carrer de Sans, 114

Els candidats senyors Anglada i Daura visitaran aquest centre acompanyats dels regidors del Districte, representants i oradors de la Joventut.

Ateneu Autonomista del Districte VI

Plaça dels Angels, 2

Els senyors Bosc-Labrús i Bremón visitaran aquest Centre acompanyats dels regidors del Districte i elements representatius del mateix i representants de la Lliga.

Miting electoral al Teatre del Bosc

Divendres, 3 febrer, a dos quarts de deu del vespre

Oradors: Martí Esteve, Vicens de Moragas, Pere Rahola, Duran i Ventosa, Ventosa i Calvell i els tres candidats senyors Nadal, Sansalvador i Tusquets.

Miting electoral al Districte V

Divendres, 3 febrer, a dos quarts de deu del vespre al local del «Catalunya», Nou de la Rambla, 16

Oradors: Armand Carabén, Pere Rahola, Ventosa i Calvell i els candidats senyors Morera i Closas.

Municipi

COMISSIO DE FOMENT

Davant de la Comissió de Foment han estat formulades les següents mocions:

Del senyor Matons: perquè es destini la quantitat de 2.000 pessetes a l'adob de vorades i empedrat dels carrers de Mestrança i Pontevedra, de la barriada de la Barceloneta, i altres 3.000 pessetes per al tancament del solar propietat de l'Ajuntament que radica als carrers de Wad-Ras i Igualtat.

Del senyor Maynés: perquè es procedeixi a l'adob de l'afermat del carrer de Larrard, des de la Travessera de Dalt al Parc Güell.

Del senyor Diegollada: perquè es posi a disposició de l'alcalde la quantitat de 2.000 pessetes destinades a obres i adquisició dels materials necessaris per a l'adob del quiosc urinari instal·lat al carrer del Marquès del Duero, i altres 2.000 pessetes destinades a la continuació dels treballs del quiosc urinari instal·lat a la Rambla de Santa Mònica.

Dels senyors Matons i Trius, perquè es procedeixi a l'allotjament de les rasants del carrer de Juncà, que per la depressió del terreny dóna lloc a inundacions perjudicials als veïns del dit carrer per sobreeixir l'aigua de les clavegueres a la via pública.

SUBHASTA INTERESSANT

Sota la presidència del regidor senyor Cardona s'ha efectuat, aquest matí, al Saló de Cent, la subhasta dels llocs vacants als mercats de la ciutat, essent autoritzada pel notari senyor Lapuente.

La concurrència i competència per a l'adquisició fou desusada pel que fa referència als del mercat de Sant Antoni, puix un lloc d'aviram i caça, el tipus de subhasta del qual era de 400 pessetes, s'adjudicà en 4.600; un altre de moltó amb iguals drets de permisos, en 3.100 pessetes; i per un altre de peixa salada que tenia fixades 800 pessetes d'entrada, s'abonaren 10.601 pessetes obtenint-se en definitiva, pels tres expressats llocs, la respectable quantitat de 17.601 pessetes.

També s'adjudicaren del mercat Central de peix cinc llocs per 5.000 pessetes cada un, i en el de Sant Josep s'obtingueren alguns aventatges d'importància en la licitació, puix per uns lloc d'ous es donaren 3.282, 2.075 i 910 pessetes.

Els dels altres mercats foren concedits per les quantitats proposades.

LA «GACETA MUNICIPAL»

La «Gaceta Municipal» ha estat ampliada amb una nova secció que es titula «Publicacions i disposicions oficials», i en la qual es dóna compte de les inserccions que apareixen a la «Gaceta» de Madrid i en el Butlletí Oficial de la provincia, relacionades amb l'Ajuntament de Barcelona. D'aquesta manera, en la referida publicació constaran els acords de l'Ajuntament i de la Junta municipal, als anuncis o providències a que guarden relació amb els mateixos les disposicions de totes classes que emanin de la superioritat o del mateix Ajuntament.

Demés, la «Gaceta Municipal», ha modificat el format de la seva portada, i ha introduït també un sumari de matèries, molt útil perquè hi els diversos assumptes que publiqui.

L'OBRA DE L'AJUNTA

LES CONSTRUCC

Una escola vella de la ciutat — El vestíbul de l'Escola Baixeras — El «hall» central de cada país de l'Escola Baixeras

ESCOLA RAMON LULL (SANT MARTI DE PROVENÇALS).

El lloc on han d'ésser emplaçades aquestes Escoles és a la Diagonal, al solar limitat pels carrers de Sardenya, Marina i Consell de Cent, que té una superfície de 124.858 pams quadrats i està pressupostada la construcció en 878,576'20 pessetes.

Les Escoles graduades «Ramon Llull» estan formades de dos cossos d'edifici amb entrada comú, destinats l'un a l'escola de nois i l'altre a la de noies, amb cabuda total per a 1.200 escolars.

Com en els altres edificis, els semi-soterranis estan ocupats pels menjadors de la Cantina Escolar, la cuina corresponent, els serveis de dutxes i calefacció i unes sales auxiliars per a treballs manuals.

A la planta baixa hi haurà les sales de la Direcció, les destinades a professors i tres aules per a pàrvuls a cada cos d'edifici.

Al primer i al segon pis hi haurà cinc aules per a escola, sales per a Biblioteca, laboratori antropomètric, material escolar, etc.

A l'últim pis hi ha les sales de dibuix, treballs manuals, laboratori de física i química, labors de les nenes, etcètera.

El pati de joc, d'una superfície de 82.480 pams quadrats, tindrà en un extrem la gran sala d'exposicions, festes, classes col·lectives, conferències, reunions amb els pares dels alumnes, audicions, etc.

La subhasta de les obres de construcció fou celebrada simultàniament a Barcelona i a Madrid, la primera el dia 5 de juny la segona el dia 25 d'agost de l'any 1920, quedant desertes totes dues.

Sol·licitada i concedida per la Superioritat l'exempció de subhasta segons el que disposa la «Instrucción» de 22 de gener de 1905 per a la contractació de serveis municipals, la Comissió de Cultura formulà les corresponents Bases per a concedir l'adjudicació d'aquestes obres mitjançant concurs, tenint en compte, en fer-ho així, les mateixes raons adduïdes en pendre igual determini per a l'adjudicació de les obres de construcció de les Escoles «Lluís Vives».

Convocat el concurs mitjançant anuncis a la premsa diària de Barcelona (dia 20 de novembre de 1920), s'adjudicà la construcció d'aquestes Escoles a don Joan Truñó i Brusi per la quantitat de 1.361,793'11 pessetes, segons acord d'Ajuntament del dia 2 de març de 1921.

Actualment s'està procedint a l'enderrocament de l'antiga construcció d'un edifici per a Escola Politècnica que hi havia en aquell solar, i a les obres de construcció de l'edifici on s'establiran les Escoles «Ramon Llull», trobant-se molt avançades les obres d'aquest gran edifici escolar.

ESCOLA LLUIS VIVES DEL BARRI DE SANS

Es construeix aquest edifici al barri de Sans, prop de la Riera Blanca, lloc conegut per Can Rius, destinant-se a escoles graduades per a pàrvuls, nens i nenes. Es denominarà «Escola Lluis Vives» en memòria del gran pensador que va dedicar bona part de la seva vida a l'estudi de questions relacionades amb l'educació. El solar té una superfície total de 120.000 pams quadrats. L'edifici escolar es compon de soterranis, planta baixa i tres pisos. Als soterranis s'hi instal·laran els menjadors de la cantina escolar, la cuina, els serveis de dutxes i calefacció i també hi haurà instal·lats els tallers per a treballs manuals. A la planta baixa, ultra les sales de la Direcció i del professorat, s'hi troben quatre grans aules de pàrvuls i un porxo que servirà per a soplujar-s'hi els nens en dies dolents. Al primer i segon pis hi ha a cada una de les sales de l'edifici una escola de nens i una altra escola de nenes, un gran hall amb les entrades de tres aules que hi ha per cada escola a cada pis, havent-hi, demés, una gran sala auxiliar per a dibuix i labors de les nenes i les corresponents sales de professors i les destinades a guardar el material escolar. L'últim pis es reserva per a tallers on iniciar als escolars en les professions que hauran de practicar més tard, habitacions dels conserges, magatzems de material escolar, etc. La sala per a classes col·lectives, festes, reunions amb els pares, exposicions, etcètera, es troba situada en l'extrem d'un pati i serà comú a les dues escoles. L'espai destinat a l'edificació d'aquestes Escoles és de 30.000 pams quadrats i el que quedarà per a patis d'esbarjo és de 90.000 pams quadrats. El primer pressupost formulat per a la construcció d'aquestes Escoles era de 560.847 pessetes.

Podran concórrer a l'Escola Lluis Vives un total de 750 alumnes.

La primera subhasta per adjudicar les obres de construcció d'aquest edifici escolar tingué lloc el dia 4 de maig de l'any 1920, quedant deserta, i així mateix quedà la segona, que tingué lloc el dia 13 d'agost del mateix any. Aleshores la Comissió de Cultura, considerant que la inseguretat dels preus dels materials i així mateix els de la mà d'obra que per aquells dies imperaven a Barcelona, degut tot plegat a causes de caràcter general les unes i locals les altres, eren les que motivaren el retraïment dels constructors en concórrer a aquestes subhastes, acordà procedir a adjudicar les esmentades obres de construcció mitjançant concurs que permetés uns majors aventatges, donades les circumstàncies esmentades, aprovant-ho així l'Ajuntament en Consistori del dia 25 d'octubre de 1920.

A la sessió municipal del dia 3 de gener de l'any 1921, com a resolució del concurs obert oportunament, s'adjudicaren les obres de construcció de l'«Escola Lluis Vives» a don Ramon Miralles i Farran pel tipus de pessetes 841,270'81 amb obligació d'atendre's en tot a les bases del Concurs.

Les obres de construcció començaren el mes de març del mateix any i actualment es troben a l'alçada del segon pis.

ESCOLES MILA I FONTANALS I LLUISA CURA, QUE ES CONSTRUEIXEN AL CARRER DEL CARME.

L'Ajuntament aprovà els plànols i pressupost per a la construcció d'aquest edifici i que es treguès a subhasta l'adjudicació de les obres pels tipus de 897.806'34 pessetes.

Així mateix s'aprovà incloure en un pressupost extraordinari la quantitat de 739.200 pessetes, import del solar valorat a deu pessetes el pam quadrat per la Comissió de Reforma, Tresoreria i Obres Extraordinàries, amb l'objecte que l'esmentada quantitat fes transferida al pressupost extraordinari de Reforma.

La subhasta d'aquestes obres fou anunciada per dos cops a la «Gaceta» de Madrid — el 2 de juliol i el 4 d'octubre de 1920 — havent quedat desertes totes dues. La Comissió de Cultura, en vista del resultat d'aquestes dues subhastes i atenent a les mateixes consideracions que s'esmenten en parlar de la construcció de l'Escola Lluís Vives», del barri de Sans, acordà procedir a l'adjudicació de les obres mitjançant concurs que fou regulat per unes bases que es publiquen en els anexos núm. 16.

En els diaris de Barcelona del dia 18 de desembre del mateix any s'anuncià el corresponent concurs i en la sessió de l'Ajuntament del dia 3 de març de l'any 1921 s'adjudicaren les obres de construcció de les Escoles Milà i Fontanals i Lluisa Cura, a don Joan Buscà, S. en C., per la quantitat de 1.330.000 pessetes.

El començament de les obres s'inicià al mes de maig següent amb l'enderroc de la part de construcció del Convent que era indispensable per a començar les obres de les Escoles, respectant-se la part d'edifici on hi ha installada, per acord de l'Ajuntament, la Casa de Família, que dirigeix mossèn Pedragosa. Aquesta benemèrita institució, que de tants anys ha vingut funcionant en aquell edifici, desallotjarà la casa un d'aquests dies per anar a installar-se en edifici propi. L'Ajuntament hi contribueix, consignant en el pressupost ordinari de l'any 1921-22, la quantitat de 10.000 pessetes per a despeses de sostenimento com a compensació de l'allotjament que fins al començar les obres d'aquestes Escoles, havia donat a la Casa de Família.

L'Edifici de les Escoles «Milà i Fontanals» i «Lluisa Cura», com s'ha dit, ocuparà tot el solar del que fou antic Convent de les Monges Mínimes, situat al carrer del Carme i limitat pels carrers dels Angels i Peu de la Creu i tindrà capacitat per a 1.000 alumnes.

L'edifici es compondrà de semi-soterranis, planta baixa i tres pisos. En els semi-soterranis hi ha installats els manjadors de la Cantina escolar, la cuina corresponent i els serveis per a la calefacció de l'edifici.

El servei de dutxes està installat també en els semi-soterranis, així com les cambres per a guardar material escolar i grans sales auxiliars per a treballs manuals.

A la planta baixa hi ha la sala de Direcció de l'Escola, i les oficines anexes, les sales per a professors i Biblioteca i una gran galeria coberta junt amb els vestuaris dels alumnes.

En aquesta planta hi ha quatre aules a l'escola de nois i tres a la de noies, que servirán, part d'elles, per a classe de pàrvuls, tenint en compte les facilitats d'accés al pati de l'escola que tenen les classes installades en aquesta planta baixa.

En el primer i segon pis d'aquestes escoles hi haurà a cada un d'ells sales per als mestres i per a biblioteques escolars, habitacions per a custòdia del material escolar, i, el mateix que a la planta baixa, quatre aules a l'escola de nois i tres a la de noies.

Al centre de l'edifici i a l'altura dels dos pisos esmentats es troba una gran sala de festes i audicions, classes de caràcter collectiu, reunions amb els pares dels alumnes, exposicions, etc.

Al tercer pis hi han disposades les sales per treballs manuals i tallers especials on poder iniciar d'una manera convenient els alumnes en els oficis i professions a què hauran de dedicar més tard llurs activitats la majoria dels escolars que assistiran a aquestes Escoles populars.

El solar on s'edificaran aquestes Escoles té una superfície de 82.364 pams quadrats.

La part del solar que ocuparà l'edificació és de 40.677 pams quadrats, quedant, doncs, 41.687 pams quadrats per pati de joc dels alumnes.

Aquestes escoles per a nois i noies seran graduades, comprenent-hi també aules per a jardins d'infants.

ESCOLA PERE VILA CODINA, QUE ES CONSTRUEIX AL SALO DE SANT JOAN.

En l'any 1916 moria a Rosario de Santa Fe el patrici Vila i Codina, deixant una quantiosa fortuna per obres de cultura, i una bona part d'ella a la ciutat de Barcelona. Tot seguit l'Ajuntament de Barcelona es preocupà d'obtenir el major rendiment possible d'aquesta deixa, i encarregà els treballs necessaris al benemèrit català que resideix a Amèrica En Francesc de P. Alsu, que tingués cura d'aquest afer, cosa que féu a completa satisfacció de tothom.

Com a conseqüència de totes les recerques fetes i resultats obtinguts, l'Ajuntament aprovà el següent dictamen:

«1. Que l'import del llegat que, destinat per a obres de cultura, féu a la ciutat de Barcelona el patrici català Pere Vila i Codina, mort a Rosario de Santa Fe l'any 1916, s'inverteixi totalment en la construcció d'un grup escolar que porti el nom del generós donant.

2. Que l'esmentat grup escolar es construeixi en el solar propietat de l'Ajuntament que està emplaçat entre la vila del Saló de Sant Joan i carrers de Roger de Flor, Almogàvers i Vilanova, el qual solar està inclòs en el pla general de distribució d'emplaçaments d'edificis escolars aprovat en Consistori de 14 de juny de 1917 per a edificar-hi un grup escolar, encomanant-se a la vegada a l'Assessoria Tècnica de la Comissió de Cultura la formació dels corresponents projectes i pressupostos.

3. Que per l'Alcaldia es dipositin les quantitats que rebi, import del llegat en qüestió, en un establiment de crèdit d'aquesta capital en les condicions i forma que a son judici siguin més procedents i beneficioses als interessos municipals, quedant aquell dipòsit exclusivament afecte a la construcció del grup escolar esmentat, entenent-se que no podrà fer-se cap entrega de la quantitat dipositada

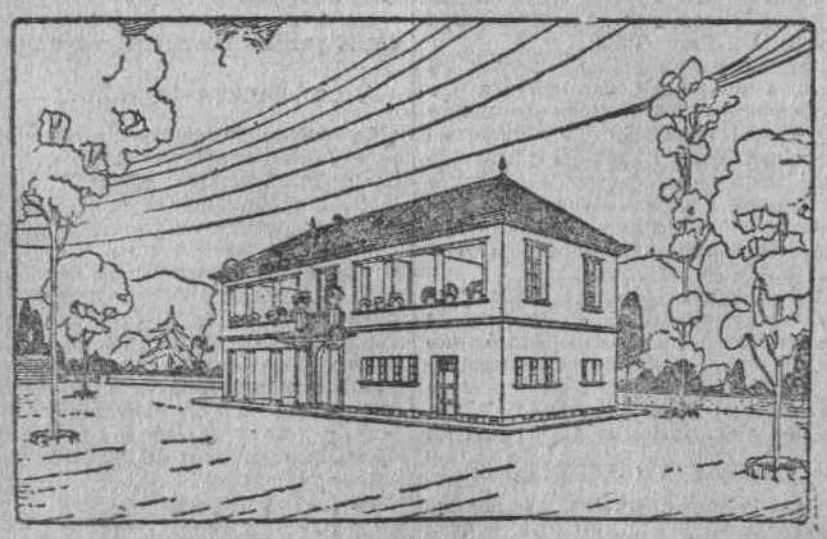

Ampliació de les Escoles del Parc de Montjuich. — Pavelló per a noves aules

MENT DE BARCELONA

IONS ESCOLARS

de sinó contra lliuraments que es facin en pagament de la realització del dit projecte d'edifici escolar.»

En la sessió de l'Ajuntament del dia 6 d'octubre de l'any 1920 foren aprovats els plànols i pressupost d'aquesta nova construcció escolar a bastir en el solar esmentat del Saló de Sant Joan, anunciant-se, previs els tràmits corresponents, la subhasta d'adjudicació de les obres a la «Gaceta de Madrid del dia 22 de gener de 1920.

La subhasta tingué lloc el dia 22 de febrer del mateix any i fou adjudicada a don Jaume Oliva i Serra, per la quantitat de 1.406.836 pessetes.

La valoració del solar on ha d'aixecar-se l'edifici, que té un superfície de 165.018 pams quadrats, és de 990.108 pessetes, o sigui a 6 pessetes el pam quadrat, segons informe dels arquitectes cap de Construccions escolars i cap d'Edificis públics datat a 20 de desembre de 1919.

L'Assessoria Tècnica determinà les característiques que havia de reunir l'edifici escolar a construir amb el llegat d'En Pere Vila i Codina i la Secció de Construccions escolars féu el corresponent projecte.

En aquest Grup Escolar hi podran concórrer 1.360 alumnes.

Dels dos cossos laterals d'aquest edifici, l'un està destinat a nois i l'altre a noies, comptant amb 17 aules per aquells i 17 per aquestes. En el cos central hi haurà la sala de festes, de conferències i exposicions, podent-se utilitzar també per audicions, jocs i tota mena d'exercicis gimnàstics. En aquest mateix cos central s'installarà, demés, la biblioteca dels escolars.

El Grup Escolar Pere Vila està integrat per les plantes dels semisoterranis, planta baixa, dos pisos i planta superior, tenint, ultra el nombre d'aules esmentat, installacions de tallers de treball, sales de dibuix, sala per colleccions, sala de Direcció, sala per a mestres, vestuari, servei de «lavabos», dutxes, W.-C., patis-jardí, amb porxos i una cuina amb cantina per a una població escolar calculada sobre un 20 per 100 de la totalitat d'alumnes.

En el solar on ha d'edificar-se el Grup Escolar Pere Vila hi havia, fins ara, diversos tallers de les Comissions d'Eixample i Foment, servint també per a dipòsit de materials de les esmentades Comissions, que han necessitat un cert temps per a efectuar el trasllat a altres dependències municipals de totes les installacions indicades.

L'Ajuntament, en sessió del dia 21 de setembre de 1921, acordà, a proposta de les Comissions d'Eixample i de Cultura, destinar la quantitat de 90.000 pessetes per a efectuar el trasllat dels tallers i magatzems de la primera en un solar que fou carretera de Mataró.

Actualment s'està procedint a l'obra de construcció del que serà Grup Escolar Pere Vila i Codina, tot acabant de desallotjar les últimes restes que hi queden dels tallers i magatzems que hi havia establerts.

ESCOLA DEL MAR

A part de la creació de l'Escola del Parc de Montjuich i de les Colònies Escolars i de la institució de cantines a diverses escoles, el darrer esforç que ha fet l'Ajuntament en aquest sentit són els Banys de Mar per als alumnes de les escoles de Barcelona, amb tant d'èxit, que tan preveure la solució gairebé definitiva del problema de l'educació dels nois predisposats.

Dos han estat els alliçonaments que la Comissió de Cultura ha tret dels Banys de Mar d'una manera palesa, confirmant els que ja havia tret de les Colònies Escolars: el nombre gran que hi ha de nois predisposats i els resultats excellent que dóna per a llur guariment la cura naturista de platja. D'aquí és que ha nascut la idea d'anar a la creació de l'Escola del Mar, per poder així donar educació a aquests nois d'una manera convenient i adequada a llurs condicions, fentlos romandre el màximum de temps a la platja, on es troben reunits tots els aventatges que ja té de si el clima marítim amb la cura de mar, de sol i d'aire, i la facilitat de poder-los avesar a l'esport més complet, com és el de la natació, que, a part de constituir una excellent gimnàstica general de tot el cos, contribueix tant al desenrotllament muscular i a l'augment d'amplitud pulmonar del qui neda.

El concepte de l'Escola del Mar, com ja s'endevina, contrasta d'una manera absoluta amb el concepte que fins no fa gaire s'havia tingut de l'Escola. L'Escola, fins avui, no havia estat altra cosa que un lloc de molt silenci i de molta quietud, allunyat de tot element que pogués esser motiu de distracció per al noi. Aquest, gairebé subjectat a la seva taula, estudiava i anava aprenent de memòria els coneixements que se li donaven a l'Escola, i res hi feia que aquests coneixements quedessin morts dintre el noi i deslligats de tota realitat, mentre el noi se'ls aprengués de memòria. D'aquí que l'Escola era una mena de segrest de la vida per al noi.

Sortosament, avui no queden ja gaires escoles d'aquell tipus vell, i és de la mateixa vida i de la mateixa natura que l'Escola nova s'aprofita en la formació dels seus educands.

Les Escoles més oposades a aquelles antigues, l'edifici de les quals era per als nois com una mena d'hivernacle, són les escoles a ple aire que d'uns anys ençà s'han anat creant arreu de l'estranger, havent-ne pres exempe Barcelona i tot, on tenim dos casos tan considerables com és l'Escola del Parc de Montjuich i les Escoles de Vilajoana, com en serà un altre de no menys interessant l'Escola del Mar.

L'Escola del Mar no és altra cosa que una Escola a ple aire emplaçada a la platja.

Com sigui que l'Escola del Mar no té altra finalitat que donar l'educació deguda en la forma més convenient als nois predisposats, a l'ensems que aprofitar la influència de tots els elements que la natura ens ofereix a la platja per a enrobustir així llurs organismes, ja s'endevinen quines han d'esser les característiques que ha de tenir aquesta Escola.

Si a tota escola, encara que sigui de nois normals i sans, no es pot oblidar el problema de l'educació física, així com l'aplicació de tots els procediments que aconsella la higiene per a fer dels educands homes forts i sans, ja no cal dir la importància que tindrà aquest problema a l'Escola del Mar.

L'Escola del Mar, com gairebé tots els tipus d'escoles a ple aire, té un caràcter preeminentment mèdic, no en el sentit de sanatori on s'apliquen ja procediments terapèutics per curar malalties, sinó en el sentit de prevenció, curant d'enfortir i de defensar els seus educands de les malalties a les quals es troben predisposats, ja sigui per herència, ja per constitució, ja per l'ambient d'on provenen i en el qual han de viure.

Tenint, doncs, l'Escola del Mar aquest caràcter preeminentment mèdic, car el que interessa primer és assegurar la vida dels seus educands, ja no cal dir com el mestre supeditarà i regularà segons aquest fi l'aplicació de tots els procediments pedagògics que cregui oportuns. Aquesta Escola donarà als educands el nombre de coneixements que puguin adquirir amb el mínim esforç, per tal d'evitar el perill de la fatiga, que, si en tot educand és sempre tan perillosa, en els educands de l'Escola del Mar resultaria funesta.

Es per això que, seguint el guiatge d'altres institucions de l'estranger afins a la nostra, el màximum d'hores de treball diàries a l'Escola del Mar serà de dues i mitja a tres, curant encara d'omplir-les en petites i curtes sessions, amb intervals de jocs i de repòs. Les altres hores del dia les passaran jugant, reposant, cantant, fent exercicis rítmics i d'una manera especial rebent el tractament complet de cura naturista a la platja, prenent el bany d'aire, de sol i de mar, amb preponderància de l'un o de l'altre, segons cada cas concret i atenent-se a la prescripció del metge.

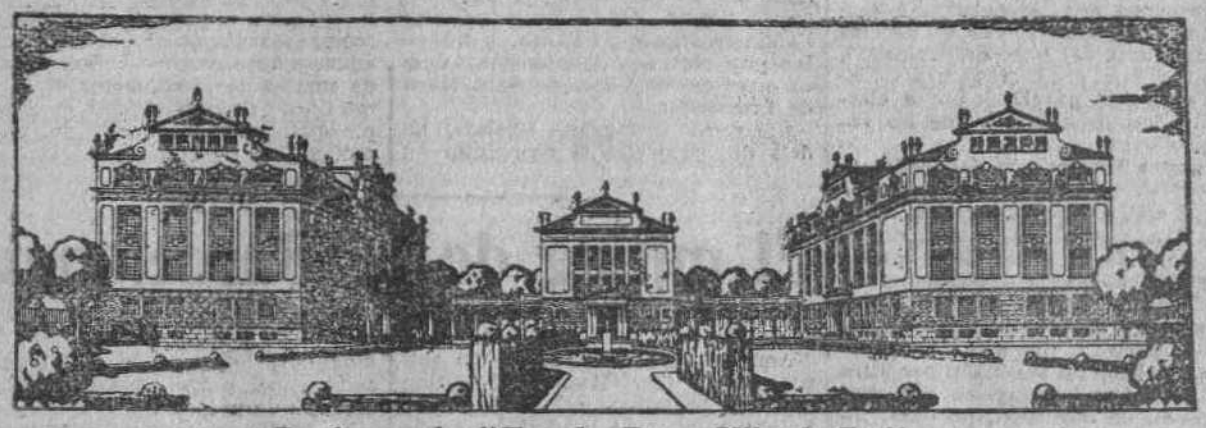

Projecte de l'Escola Pere Vila i Codina

Perquè l'obra que ha de dur a terme l'Escola del Mar pugui arribar a la seva màxima eficàcia, moltes de les classes, sempre que el bon temps ho permeti, seran a la platja i molt sovint no portant els nois altre vestit que el de bany.

D'entre els nens de les escoles de Barcelona, el metge farà la selecció dels alumnes de l'Escola del Mar, triant amb preferència, i per l'ordre següent: els afectes de tuberculosi pulmonar tancada, d'adenopatia tràqueo-bronquial, de poli-micro-adenopatia cervical, de bronquitis (crònica i de repetició), d'hipertròfia amigdalar (palatina i faríngia) i d'anèmia i clorosi.

El nombre d'alumnes escollits és de cent nois i cent noies. L'edat escolar serà dels cinc als catorze anys.

Una de les primeres providències que es pendran serà fer la fitxa mèdica de cada adumne, en la qual, ultra totes les dades referents a antecedents de família, seran consignades totes les mesures antropomètriques. Unicament així serà possible, revisant-les d'una manera periòdica, poder constatar els resultats positius o negatius del tractament, per seguirlo o modificar-lo, segons l'estat de cada alumne, i a l'ensems perquè el mestre pugui tenir un guiatge i veure si pot augmentar o minvar el treball de l'escola que assenyali a l'alumne. De la mateixa manera, mitjançant aquesta revisió periòdica de la fixa mèdica, es veurà el noi que ja es trobi en un bon estat de reconstitució tal que ja no necessiti el tractament de cura naturista a la platja, essent en aquest cas donat d'alta a l'Escola i podent-se així cedir la seva placa a un altre que en tingui més necessitat.

El nombre d'alumnes de l'Escola del Mar es dividaix en dos grups de nois i dos de noies, i en un grup mixt de párvuls. El parvulari comprèn els alumnes de cinc a set anys, el primer grup els de set a deu i el segon els de deu a catorze.

Es amb aquest fi, doncs, que la Comissió de Cultura ha bastit a la platja de la Barceloneta, vora els Banys Orientals i al cap del carrer de la Concòrdia, un edifici desmuntable de fusta.

L'edifici té la planta baixa i un primer pis. A la planta baixa hi ha installades la Direcció, la infermeria, dues sales grans (destinades una al parvulari i l'altra a menjador) i un petit departament de neteja, on hi ha la màquina de rentar roba i la centrífuga d'escórrer-la. Les dues sales grans de la planta baixa durant el temps dels banys i de la semi-colònia de platja són destinades a vestuari de les nenes. Anex a la planta baixa hi ha un cos petit d'edifici destinat a la cuina de la cantina de l'Escola. Al primer pis hi ha instal·lades quatre aules de capacitat per a cinquanta alumnes cada aula (dues destinades a nois i dues a noies) i una sala gran, central, destinada a conferències, projeccions, audicions, i, els dies de mal temps d'estiu, a menjador.

Tant a la planta baixa com al primer pis hi ha un servei complet de water-closet i lavabos.

A la planta i dessota l'edifici hi ha el servei de dutxes.

Aquest edifici, ultra servir durant tot l'any d'Escola, el temps d'estiu, s'aprofitarà com a balneari, banyant-se'hi 500 nenes diàriament i també per tenir-hi installada durant el mateix temps una semi-colònia de platja. Com a complement de l'edifici de l'Escola, hi ha a la platja un velari de gran capacitat per a poder anar alternant les classes a ple sol i a l'ombra. Per aquesta mateixa raó els nois, ultra les tauletes i cadires fixes i individuals que tindran a les aules de l'edifici, en tindran unes altres de plegables i de poc pes que ells mateixos podran endur-se'n a la platja. Ultra aquest material escolar, tindran unes cadires llargues, lleugeres i plegables i unes petites mantes de bany que utilitzaran durant les hores de repòs a la platja.

Atenent que els alumnes de l'Escola del Mar, ordinàriament, seran de classes humils que sovint no poden atendre com cal en aquests casos a l'alimentació dels nois, i quan poden ho fan d'una manera poc ordenada, i, per altra part, seran moltes vegades d'indrets llunyans de la ciutat, dificultant això que puguin anar a casa i retornar a l'Escola, és per aquest motiu que a l'Escola del Mar s'ha creat una Cantina. Per aquestes raons que acabem de dir, i pensant que lluitem contra organismes depauperats i que el tractament de cura naturista, entre altres influències, té la d'obrar, sobre els que el reben, com a un bon excitant aperitiu, un dels problemes que ha d'atendre més l'Escola del Mar és el d'una bona i nutritiva alimentació. Els nois esmorzaran, dinaran i berenaran a l'Escola, i, en casos determinats que el metge indiqui, se'ls donarà una petita refecció entre l'esmorzar i el dinar, i una altra entre el dinar i el berenar.

Aquesta Escola del Mar funciona actualment amb 200 alumnes.

ESCOLES A L'AIRE LLIURE DEL PARC DE MONTJUICH

Ampliació de les Escoles i construcció d'un nou pavelló de classes.

Aquestes Escoles han tingut fins al present una cabuda per a 90 escolars, 45 nens i 45 nenes; però, atenent a què l'organització general de las Escoles i el seu emplaçament permeten un major rendiment, la Comissió de Cultura acordà, en sessió del dia 7 de juny de 1921, procedir a l'ampliació de les esmentades Escoles, amb l'objecte que poguessin assistir-hi un total de 200 alumnes, la qual cosa permetrà a la vegada una major perfecció en la graduació de les ensenyances.

Formulat per l'Assessoria el corresponent projecte d'ampliació, el dia 16 d'agost del mateix any començaren les obres de construcció d'un nou pavelló de classes.

El nou pavelló a construir és destinat a nois, restant les noies en les construccions antigues, per la proximitat que aquestes tenen amb la cuina, menjadors, i safaretxos, indrets on les noies han d'anar-hi sovint per a realtizar les seves pràctiques d'ensenyaments domèstics.

La nova construcció consta de baixos i un pis. A la planta baixa existeixen una aula, tres petites sales i la sala de dutxes. En el pis, ultra una altra aula, hi ha una sala auxiliar per a treballs manuals, audicions, etcètera, i dues petites habitacions per a despatx i biblioteca, i també els vestuaris, lavabos, etc.

Per a les pràctiques agrícoles i de jardineria que han de fer els alumnes d'aquestes Escoles i que no poden fer-se en els terrenys de què disposa actualment l'Escola, la Comissió d'Eixample ha cedit dues parcelles de les que, destinades a horts populars, està arreglant a la «Font de la Satalia», finca situada al costat mateix de les Escoles de Bosc.

El cost de construcció de les noves aules està pressupostat en 130.000 pessetes, i la partida que per obres d'ampliació d'aquestes Escoles figura en el pressupost extraordinari de 1920 (capítol III (article II, partida 10), és de 200.000 pessetes.

ESCOLES A L'AIRE LLIURE DEL PARC DEL GUINARDÓ

La Comissió de Cultura, atenent que les condicions especials del nostre clima permeten un funcionament normal d'escoles a ple aire, com s'ha pogut constatar amb l'actuació con-

Escola Lluís Vives (en construcció)

tant i eficaç de les Escoles del Parc de Montjuich, acordà en junta del dia 23 de novembre de l'any 1921, crear una Escola d'aquest tipus en el Parc del Guinardó situat al barri d'Horta, l'emplaçament de la qual Escola ja està inclòs en el pla general de distribució d'edificis escolars, aprovat per l'Ajuntament en Consistori del dia 14 de juny de l'any 1917, encarregant a l'Assessoria Tècnica que determinés la finalitat i característiques que hauria de reunir aquesta Escola, formulant a l'ensems el corresponent projecte d'edificis.

En la junta celebrada per la Comissió de Cultura el dia 15 de desembre del mateix any, s'aprovà l'informe presentat per l'Assessoria Tècnica relatiu a l'organització de les Escoles a l'aire lliure del Parc del Guinardó, i així mateix els corresponents planols dels dels pavellons per a classes i altres dependències de les Escoles.

Aquestes Escoles són destinades a nens i nenes que tinguin de 7 a 14 anys, i que, essent d'organisme feble, necessitin, a judici del metge, un règim de vida a l'aire lliure per a contribuir al seu enrobustiment físic. Com que la vida que han de fer els escolars d'aquesta institució és preferentment a ple aire, els pavellons de classe no serveixen per altra cosa sinó com a refugi en dies desapacibles, no havent-hi, per tant, inconvenient que siguin de cabuda suficient per a 50 alumnes, que correspondran a dos graus dels diversos en què estarà dividida l'Escola. Aquests pavellons estaran distribuïts per tot el vessant E. del Parc del Guinardó, i correspondrà cada un d'ells a l'agrupamnet que deixem esmentat, de 50 alumnes, repetint-se la construcció d'aquests pavellons a mesura que els recursos econòmics de l'Ajuntament ho permetin, i les necessitats de la població escolar ho exigeixin. Aprofitant el terreny accidentat de la muntanya, cada pavelló tindrà dues plantes: una en la part alta, on hi haurà la classe de cultura general, waters, etc., i la de la part baixa, on s'establiran aules per a treballs manuals, dutxes, etc. Comú per a tots els pavellons que es construeixin hi haurà un altre pavelló amb la cuina i menjador, per als serveis de cantina que s'establirà per als alumnes que visquin més allunyats de l'Escola, els que a l'hora del dinar tinguin llurs pares ocupats en el treball, els malaltissos que hagin de menester un règim especial d'alimentació, etc.

Les classes a l'aire lliure, en les quals els alumnes passaran la major part de la jornada escolar, estaran disposten en els llocs més arrecerats i ombrívols de la muntanya, segons les estacions de l'any, i en la mateixa forma que han estat construïdes en les Escoles de Defectius de Vil·la Joana (Vallvidrera).

En la mateixa junta de la Comissió de Cultura del dia 15 de desembre de l'any 1921, s'acordà començar l'edificació de dos pavellons per a classes i el de la cuina i menjadors, procedint-se actualment a les obres de construcció d'aquests.

PROJECTES
DE NOVES INSTITUCIONS ESCOLARS

Préstec per a dur a terme la construcció dels edificis de les Escoles primàries.

La Comissió de Cultura, en formular-se el Pressupost ordinari per a l'exercici 1920-22, entengué arribada l'hora, després d'haver assajat convenientment tot el relatiu als problemes de les construccions escolars amb els edificis projectats i construïts fins al present, de donar una major intensitat a l'obra de bastir nous locals per escoles, tenint en compte, a més, les circumstàncies anormals per què havia passat l'edificació durant el període de la passada gran guerra i que aconsellaven una certa prudència a emprendre noves construccions, semblaven definitivament allunyades. A aquest fi, proposà i fou acceptat per la Comissió d'Hisenda i posteriorment per l'Ajuntament i Junta de Vocals Associats, el que figurés en pressupost ordinari la següent partida:

«Cap. IV: Cultura. — Art. IV: «Noves Institucions. — Partida primera: «Per a proseguir la construcció d'edificis escolars, segons el pla de distribució aprovat per l'Ajuntament en sessió de 14 de juny de 1917, habilitació d'aquests, i, en son cas, per abonar l'anualitat d'un avenç no superior a 4.000.000 de pessetes destinat a la construcció dels esmentats edificis escolars: pessetes 400.000.»

A base d'aquesta consignació s'està gestionant actualment per la Comissió de Cultura amb un establiment de crèdit de Catalunya, la concessió d'un préstec que permetés desenrotllar amb rapidesa una gran part del pla de cons truccions escolars que té aprovat l'Ajuntament de Barcelona i al qual s'ha fet referència en aquesta partida i en distints indrets d'aquesta exposició de l'obra cultural de l'Ajuntament.

DOS NOUS PROJECTES ESCOLARS ENCLOSOS EN EL PRESSUPOST DE LA DECIMA.

En el pressupost anomenat de la dècima, la Comissió de Cultura inclogué dos nous projectes escolars a edificar-se, l'un al solar de la Travessera de Gràcia, on hi ha actualment l'antic escorxador, i l'altre en un solar propietat de l'Ajuntament, situat al arrer de Wad-Ras, de Sant Martí de Provensals.

A aquests dos grups escolars, un dels dos projectes el reproduïm en aquesta pàgina, hi podrà conèixer una població escolar de 2.300 alumnes.

GEST EXEMPLAR

Una altra de les donacions per fins culturals que ha rebut la Comissió de Cultura de Barcelona és la finca que havia estat antiga possessió dels Cavallers Templaris, situada al carrer de Sant Joan de Malta (Sant Martí). El nostre ilustre amic, el regidor En Lluis Guarro, que actualment era propietari de l'esmentada finca, imitant l'exemple d'aquells altres legataris i donadors que han volgut aportar la seva col·laboració a l'obra cultural del nostre Ajuntament, i endut pel seu esperit de catalanitat, per l'amor a la nostra ciutat i per l'afecte que sempre ha tingut al poble, ha cedit aquesta finca perquè hi sigui installada una de les institucions de la Comissió de Cultura. Aquest és l'exemple que donen els homes del nacionalisme.

El míting de la Barceloneta

Amb un ple a vessar se celebrà anit passada al Cine Marítim el míting electoral organitzat pel Casal Nacionalista a favor de la candidatura de N'Esteve Cortada. Presidí el doctor Alomar, assistint-hi el senador senyor Duran i Ventosa, el diputat a Corts senyor Pere Rahola, el regidor senyor Trius, el candidat senyor Cortada i altres.

Començà l'acte parlant el senyor Girbés en nom del Casal, el qual evocà la conquesta de Catalunya per les tropes de Felip V, ofegant les nostres llibertats i fent de nosaltres un poble exclusivament mercantil. Referí el renaixement de la nostra espiritualitat, que ens portarà a la recuperació de les llibertats i el gaudir novament de prestigi davant el món. Acabà remarcant que la lluita de diumenge és de significació d'ideals i no de persones, constituint una fita més del camí a recórrer. (Aplaudiments.)

El senyor Rovira parlà en nom de l'Ateneu Democràtic del Poble Nou. Començà fent un elogi del regidor senyor Trius per la tasca realitzada en pro de la barrida i confiant que l'elecció del senyor Cortada seria una digna continuació. Es referí a les baralles dels radicals que contrasten davant la serietat, l'honradesa i l'afirmació de la Lliga. Acabà dient que en les eleccions de diumenge cal far tots els sacrificis necessaris per a afirmar el patriotisme per damunt de tot. (Aplaudiments.)

El senyor Carabén parlà en nom de la Joventut Nacionalista i féu una comparació de l'Ajuntament amb un malalt crònic o bé una societat desprestigiada, posant de relleu els esforços que són necessaris per a aconseguir la rehabilitació. Digué que l'actuació del bienni amb majoria nacionalista havia començat la rehabilitació necessària a l'Ajuntament i que per a consolidar-la calia la persistència de la majoria. (Aplaudiments.)

El regidor senyor Trius parlà de com estava l'Ajuntament en el bienni anterior i l'actuació que hi havia desenrotllat la majoria, precisant la seva continuitat per a fer-la efectiva, puix hi ha obres en curs que requeriran alguns anys i que transformaran essencialment Barcelona. (Aplaudiments.)

El senyor Permanyer explicà com les eleccions municipals són les de més importància, perquè formen la base de les altres organitzacions de l'Estat. Comparà també l'administració nacionalista amb la dels radicals, afirmant els números la seva gran eficàcia. (Aplaudiments.)

El senyor Pere Rhola fou saludat amb aplaudiments, començant per remarcar el fet que en els discursos anteriors s'hi havia parlat d'administració i de records èpics de les nostres llibertats. I és que els dos fets — afegí — coincideixen en la lluita senzilla d'unes eleccions municipals. Aquestes són per a nosaltres tan importants com si signifiquessin la decisió del nostre plet, puix al costat dels ideals, la cura en l'administració, la honradesa de la Lliga són el més gran prestigi nostre.

Això demostra que per damunt de les conveniències personals hi ha una força d'idealitat que «ls domina i els fa comprendre que dels seus actes en depèn la sort dels nostres destins. El govern de Barcelona té una gran importància per al triomf dels nostres ideals. Hem creat una ciutat en la qual viuen amb febre totes les manifestacions de l'activitat humana que irradien totes les terres catalanes. Així és que l'èxit de la nostra causa depèn essencialment de l'obra dels nostres homes a Casa la Ciutat, però no hem de pendre per patró la seva organització actual, perquè impedeix la lliure determinació.

No comprenc altra autonomia que aquella que doni a cada organisme les lleis adequades a la seva vida peculiar. El règim centralista ofega bona part del treball dels nostres regidors, puix l'aplicació de moltes iniciatives topa amb l'oposició d'altres organismes. Seria per a mí la millor satisfacció ésser conseller de la ciutat, però si tal com jo entenc aquest càrrec és un orgull, ara és un sacrifici, perquè els esforços resulten inútils.

Davant d'aquesta situació és fàcil criticar, però és molt difícil governar, i per això admiro l'esforç que ha realitzat la majoria nacionalista en el darrer bienni. Fa deu anys que, junt amb En Duràn i Ventosa, vaig sortir de l'Ajuntament. Aleshores, el seu pressupost era de 33 milions, i avui és el doble. Havent hagut de sostenir tants de funcionaris i havent pujat tant els preus de les coses, és admirable la reducció del dèficit operada en dos anys. L'haver fet el salt d'una administració a una altra en temps tan dolents, el resultat és una glòria per a les persones que l'han realitzat.

Quan es tracta d'anar en candidatura, la Lliga cerca persones de representació i que siguin catalanistes, puix els que no ho són, no són res. Han passat els temps de les lluites entre alguns partits d'ideals, i tan mateix, eren preferibles que la situació d'ara.

Què pot moure més la consciència dels ciutadans que l'amor a la terra? Els que pels càrrecs que ostenten, mantenim relació amb representants d'altres terres, ens convencem de la incompatibilitat entre ells i nosaltres, de perquè sóu més i no per altra raó. Per això convé continuar l'actuació a casa nostra perquè esperem d'ella el dia que vingui l'assoliment de la llibertat de la pàtria catalana. (Grans aplaudiments.)

El senyor Duràn i Ventosa és rebut amb una ovació, començant per dir que fins els refractaris a assistir a aquests actes, ho fan amb gust quan es tracta d'eleccions municipals. La lluita present fa l'efecte de l'excursionista quan ha assolit el cim d'una muntanya, que contempla àvidament l'horitzó, i com més mira, més s'eixampla. El senyor Rabola recordava la meva sortida de l'Ajuntament, ara fa deu anys. La Lliga tenia aleshores vuit regidors i els 42 restants tots portaven etiqueta republicana i 30 o 32 era etiqueta radical. Avui han canviat els temps. En el bienni present, la Lliga té 28 regidors i en les darreres eleccions els radicals van treure cinc candidats, i això és un motiu de satisfacció pels que tenim la direcció, però el mèrit correspon als soldats que són els que guanyen les batalles.

Tot acte electoral nostre té dos significats: un el de recomanació del candidat, i l'altra la bandera. No us parlaré del primer, que tots veieu més bé que jo. La Lliga designa els candidats creient que són satisfactoris a tothom. Nosaltres no imposem a ningú sinó que volem esser intèrprets de la voluntat dels electors. Cada candidat porta al darrera la nostra bandera d'amor i voluntat per la llibertat de Catalunya.

Una de les tristeses que teníem abans era veure com la classe obrera no ens seguia, però fa comprendre que vé amb nosaltres, perquè l'ideal nacionalista d'un poble necessita el concurs de totes les classes socials. Seguint així farem un gran camí en el triomf de la nostra causa.

Encara que no és moda parlar avui de democràcia, convé declarar que mai nosaltres hem estat un obstacle per ella. Ens sembla que el defensar l'ús total de la llengua pròpia beneficia més al pobre que al ric, perquè aquest disposa d'elements per a aprendre altres llengues, mentre que les quatre nocions de castellà del primer, apenes li serveixen per a presentar-se davant un jutge.

En la lluita del diumenge lluitem per damunt de tot, per la causa de Catalunya, i treballant així volem donar a tothom els drets legítims d'un poble. Mirant les candidatures contràries veient que no hi ha altre ideal en front. El capitost dels radicals ha passat de l'ultra-radicalisme a l'ultra-militarisme i conservadurisme. Aquest traspàs té el gran del perill del nodrit que té tots els inconvenients primitius i els ultra-conservadors. Per Catalunya i per Barcelona voteu, doncs, la candidatura de la Lliga. (Gran ovació.)

El doctor Alomar posà terme a l'acte dient que la victòria de diumenge demostrarà l'encert de l'actuació dels nacionalistes de la Barceloneta. Advocà per una cultura popular que faci dels analfabets homes conscients.

S'aixecà l'acte en mig de gran entusiasme.

Visites electorals

A la Creu Cuberta

A les dues d'aquesta matinada ha acabat el míting que s'ha donat a la Lliga Regionalista de la Creu Coberta i en el qual ha regnat un gran entusiasme, essent aplaudits tots els oradors que hi han pres part.

Ha presidit l'acte el president de la Lliga, don Josep Puiol Rubió, el qual, a l'acabament, ha fet un discurs recomanant a tots els amics de la Lliga la major disciplina en la votació del diumenge.

El senyor Casals, de la Joventut de Les Corts, ha parlat de l'obra cultural dels nostres regidors; el senyor Rius, del Casino de Sans, ha combatut la passivitat d'aquells que, creient segur el triomf, no lluiten amb el braó que reclamen les lluites electorals; el senyor Valldeneu, de la Joventut Nacionalista, ha presentat la nostra candidatura en el seu enlairat sentit d'idealitat; el doctor Agell i Agell fa història de les lluites sostingudes al districte setè, traient-ne apropiades conqüències; el senyor Tomàs, regidor, parla de l'agregació de Sarrià a Barcelona i remarca com la metròpoli tindrà per a les tradicions d'aquella barriada una gran amor; el candidat senyor Daura agraeix aquelles manifestacions i recomana a tots els electors una forta disciplina en la lluita del diumenge; el senyor Anglada també candidat, recorda les campanyes que porta realitzades a Sans, les quals han estat sempre imposades en un gran amor a Catalunya.

Parla a continuació el regidor senyor Gabarró, el qual en forma pintoresca descriu les disbauixes que s'havien desenrotllat pels regidors lerrouxistes al Municipi; el senyor Bulart i Rialp, president de l'Ateneu Democràcia, s'estén en atinades consideracions sobre la vella i caduca llei municipal, que ha de rebre nova vida amb l'honradesa i voluntat dels regidors; el senyor García i Julià, expresident de la Lliga de la Creu Coberta, saluda els candidats en un discurs amarat de patriotisme i prega al senyor Daura que accepti per a Sarrià l'amistat que li ofereix el districte setè.

També parla el regidor senyor Degollada, explicant en un interessant discurs la situació dels regidors nacionalistes a l'Ajuntament, demostrant, com, en front de llur actuació, no s'hi troba altra cosa que la política petita dels enemics del nostre poble, la qual té totes las aparències d'una cosa morta.

El senyor Grañé remarca la seva professió de fe nacionalista feta pels seus amics i per ell a les corporacions públiques, recorda la seva amistat amb En Prat de la Riba, com el va tenir com a director espiritual i afirma la seva creença que molt aviat al districte setè serà possible anar al copo.

El darrer en parlar és el senyor Vidal de Llobatera, diputat de Catalunya. Parla de com van deixar l'Ajuntament els homes del lerrouxisme, retreu la qualificació d'immorals que els va dirigir En Lerroux en un dels darrers discursos que va pronunciar a Barcelona i deixa endevinar el que ara farien aquells homes sense el fre que els imposava aleshores el fet de perlànyer a un partit, car era en realitat aquest el destroçat i no es pot dir que existeixi.

Recomana, per tant, que els electors portin llur entusiasme al carrer, fent votar als amics i coneguts perquè els dos candidats que es presenten en aquell districte obtinguin una votació lluïdíssima.

S'estén en altres consideracions sobre la lluita actual i fa veure com els electors del districte setè, ultra els deures que tenen els nacionalistes dels altres districtes, tenen el de mostrar-se cortesos amb el condidat sarrianenc, votant-lo i fent-lo sortir triomfant.

La concurrència que va assistir a l'acte deixava endevinar en el seu entusiasme una gran victòria per al vinent diumenge.

A la Bordeta

Anit passada varen fer els candidats una visita al Casino Regionalista de la Bordeta, on els esperaven molts amics nostres i un nombrós públic.

Aquest els va aplaudir, escoltant amb viu interès els discursos que li van dirigir.

Varen parlar el president del Casino, senyor Cuyàs, els regidors senyors Tomàs Degollada i Gabarró, els candidats senyors Daura i Anglada, els senyors Valldeneu Roig i Bulart i els diputats de la Mancomunitat senyors Grañé i Vidal de Llobatera.

Durant el míting va regnar un gran entusiasme, revelador de l'èxit esclatant que la nostra candidatura tindrà el vinent diumenge.

Els nacionalistes radicals i el Districte VIII

EL MITING D'AVUI A GRACIA

Com és sabut, davant d'una candidatura anomenada nacionalista independent, es presentaven, amb el caràcter de dissidents, els senyors Cot i Latorre. Aquesta divisió la tingué en compte l'organització de la Lliga, resultant-ne l'acord d'anar al «copo» al districte VIII, amb el nom de N'Antoni Sansalvador, decisió que ha enardit les catalaníssimes barriades de Gràcia i Sant Gervasi.

Per aquest motiu els nacionalistes radicals convocaren un míting al Teatre Principal de Gràcia, a fi de definir l'actitud de llur grup, vistes les últimes actituds adoptades.

L'autoritat adoptà precaucions a l'exterior del local.

Presidí el doctor Carner.

Obert l'acte féu ús de la paraula el candidat senyor Latorre.

Aquest s'estengué en consideracions de caràcter social, relacionant-ho amb les qüestions municipals, en el que afecta al problema de l'habitació. Seguidament historià els motius que l'havien obligat a separar-se del candidat catalanista independent.

Entre mostres d'aprovació fa un elogi de N'Antoni Sansalvador, evocant la seva tasca de propagandista català i la part que prengué en la iniciació de la Mancomunitat. Davant d'aquest nom que—diu l'orador—tant jo com En Cot retirem la nostra candidatura i demanem que tothom treballi ardidament a fi de que el «copo» nacionalista del districte VIII resulti esclatant. (Grans aplaudiments.)

Perorà a continuació N'Antoni Ortigosa analitzant el que signifiquen els partits unionista i radical. Recomana també a En Sansalvador.

En Lluís Roig i Riera parla seguidament, excitant a laborar per Catalunya. Féu un xardorós elogi d'En Sansalvador, encoratjant a treure'l triomfant.

L'altre candidat, senyor Cot, anuncià també la seva retirada i estudià les candidatures en lluita. Amb paraula vibrant anatemitzà els successors de la «Liga Patriótica Española» que ara han portat a Gràcia el senyor Grifió. (Forts aplaudiments.)

Recomanà que tots els nacionalistes laborin perquè surtin triomfants els tres nacionalistes que integren la candidatura de «copo».

Féu el resum el doctor Carner, indicant que diumenge tothom, complint llur deure, faci victorioses els noms d'En Sansalvador i companys.

L'acte es donà per acabat a dos quarts d'una.

DARRERES INFORMACIONS

BARCELONA

FUTBOL

Avui, per sis gols contra un, torna a triomfar el «Barcelona»

En el partit celebrat aquesta tarda al camp del F. C. Barcelona, aquest ha triomfat novament.

La victòria sobre el ginebri «Servette», consistí en l'obtenció de sis gols contra un.

PENINSULA

DE GOVERNACIO

Madrid, 2, 2 tarda.

El ministre de la Governació, molt millorat de la seva malaltia, ha concorregut aquest matí al seu despatx oficial, on ha rebut, entre altres visites, la de la Junta de Presons, que ha demanat que sigui descongestionada de quinzenaris la Presó Model.

El ministre ha contestat que havia indicat al Director general d'Ordre públic la conveniència que siguin traslladats a altres presons els quinzenaris que no puguin ésser posat en llibertat.

Al rebre els periodistes el ministre de la Governació ha manifestat que el Consell d'aquesta tarda començara a les quatre.

Ha afegit que segons telegrafiava el governador de Saragossa, un tren procedent de Navarra descarrilà a l'entrar a l'estació del Nord, sofrint desperfectes un vagó de primera i un vagó de mercaderies.

No hi hagué desgràcies.

DRETS PASSIUS

La «Gaceta» publica un avís del ministeri d'Hisenda, amb la relació de la declaració dels drets passius feta durant la primera quinzena de gener próxim passat.

DECLARACIONS D'EN ROMANONES

«El Liberal» publica unes declaracions del comte de Romanones en les que es declara partidari de l'immediat restabliment de les garanties constitucionals, puix en els moments actuals no hi ha raó per a la anormalitat constitucional en què vivim.

Anuncia que si s'obren les Corts plantejarà de seguida un debat sobre aquest assumpte, i diu que si ell formés Govern, demà mateix firmaria el decret de restabliment de les garanties.

Aquest assumpte l'ha de resoldre el Govern i no ha d'esperar que ho faci el Parlament.

Pot ocórrer que el Govern estimi que no té en la llei d'ordre públic les atribucions necessàries per a governar amb garanties, i en aquest cas, abans d'aixecar les suspeses portés l'assumpte al Parlament, per a demanar els ressorts de Govern que li manquen.

Si això fos, a les Corts es trobaria el Govern amb els liberals, disposats sempre a la defensa de les llibertats públiques, encara que mai propici a deixar indefensa la suprema llibertat, que és la pau pública.

PROTESTA

Els obrers que fan robes d'uniforme per a l'exèrcit han publicat un manifest en el qual es protesta contre la reial ordre del ministre de la Guerra del dia 7 del pròxim passat gener, en el qual s'autoritza al súbdit britànic Charles W. Stakpole perquè obri magatzems a l'Africa per a la venda d'uniformes usats que té Anglaterra magatzemats.

LA CAMBRA INDUSTRIAL

La Cambra Oficial d'Indústria de Madrid ha celebrat sessió ocupant-se d'una comunicació de la Casa d'Amèrica de Barcelona agraint a aquesta corporació l'apoi ofert en les gestions realitzades per aconseguir la implantació total del conveni postal hispano-americà i l'adhesió d'Espanya a la convenció de Montevideo; de la llista publicada per la Comissió protectora de la Producció Nacional dels articles en l'adquisició dels quals s'admet la concurrència estrangera; de la designació de don Josep Rodríguez de Liano per a representar a la Cambra en la Junta municipal de primera ensenyança; de la carta de gràcies de l'encarregat de Portugal a Madrid, senyor Vasco de Quevedo; de la visita feta a l'Exposició de Tapissos portuguesos; d'una reial ordre del ministeri d'Estat, dirigida a la Cambra, atenent la petició relativa a la propaganda comercial a l'estranger; de la instància elevada a la superioritat perquè es compleixi pels Ajuntaments el que taxativament disposa la legislació vigent, en el sentit de què els industrials i comerciants que satisfacin la quota corresponent de la contribució industrial, estant exceptuats del pagament de l'arbitri de pesos i mesures.

S'acordà que la Comissió corresponent emeti dictamen sobre els projectes de tractats amb França, Suissa i Països Baixos.

S'aprovà la instància elevada al ministre del ram, amb motiu de la publicació de la llei reformant la de accidents del treball, perquè siguin oides les Cambres de la Indústria en la confecció del reglament que s'està preparant per l'Institut de Reformes Socials.

Per últim, s'enterà la Cambra del donatiu de 200 pessetes fet per la Mesa, per a la subscripció a favor del Soldat Madrileny; de la reial ordre de Foment relativa a la formalització del pressupost i cens i d'altres assumptes d'ordre interior.

SOBRE EL PROBLEMA DEL MARROC

«La Libertad» ha iniciat una enquesta sobre el que opinen els espanyols del problema del Marroc, per a saber fins a quan ha de durar i en quina intensitat l'esforç militar que estem realitzant.

El primer opinant és el rector de la Universitat Central, doctor Carracido, el qual s'excusa, per raó del seu càrrec, de comentar la situació actual.

Respecte el problema del Marroc diu el següent:

—Jo no sóc home de guerra, sino tot el contrari; sóc home de pau i com a tal desitjo que l'acció de les armes al Marroc acabi el més aviat possible.

Reconec que la necessitat ens ha portat al Rif, a territoris que no pogueren dominar els pobles de l'antiguitat, essencialment guerrers.

Espanya no pot renunciar als seus drets internacionals, ni tampoc sotmetre's a quedar entre les estenalles que havia formar França. Aquesta és la raó de que ens trobem al Rif, que tant diner i tanta sang ens costa.

En quant a l'actual actuació de les armes, el senyor Carracido desitjaria que es limités a deixar satisfet l'honor nacional que exigia una reparació després del desastre de juliol; però un cop col·locat el nom d'Espanya en el lloc que li correspon, devem prescindir d'empreses bel·licoses i exercir un protectora civil i una acció política, sense que quedin al Marroc més forces que les de policia indígena i guàrdia civil.

L'ideal del senyor Carracido no és a l'Africa, sino a Amèrica.

Creu el rector de la Universitat Central que si quan es va poder fer s'haguessin col·locat capitals espanyols a Amèrica, intensificant al mateix temps les relacions espirituals entre espanyols i americans, altra fóra la sort de la nostra nació.

—Estic convençut — acaba dient — que malgrat el molt temps que s'ha perdut, l'esdevenidor d'Espanya està en les seves íntimes relacions amb Amèrica, de la que tant podem esperar i de la que tant hem d'obtenir, si procedim amb una generositat espiritual que més bé podem considerar com egoisme si hem de tenir en compte els grans beneficis que hauria de reportar-nos.

LA DIADA AL PALAU

Madrid, 2, 4'15 tarda.

Amb motiu de la festa de la Candelera s'ha celebrat aquest matí, al Palau, la tradicional capella pública.

A les onze en punt han sortit els Reis de llurs habitacions, organitzant-se la comitiva en la següent forma:

Gentils-homes de casa i boca; majordoms de semana, grans d'Espanya senyors ducs de Lerma, Bailen, Vista-Hermosa, Osuna, Medina de las Torres, Sanlúcar la Mayor i Miranda; maquesos de Velada Santa Cruz, Castomonte, Rafal, viduo de Canillejas, San Vicente, Guadalcaza, Romana, Guad-el-Jelú i San Adian; Nunci de S. S., monsanyor Tedeschini; infant don Ferran amb uniforme de l'Escorta Reial i la banda del Sant Sepulcre; princep don Genar, amb uniforme de l'Armada; els Reis, don Alfons, amb uniforme de Llancers del Rei, i donya Victòria, lluint magnífic vestit adornat amb tisú d'or; infanta Isabel, amb vestit color marró, fermat amb brillants i robins, i mantellina blanca; dames de S. M., duquesses de San Carlos, Vista-Hermosa; de guàrdia amb la infanta Isabel, vídua de Sotomayor i Miranda, marquesses de Rafal, Romana i Bondad Real, comtesses de Heredia-Spinola; de guàrdia amb la Reina donya Victoria, i de Sástago; caps i oficials de la Casa Militar i alabarders, tancant la comitiva la Banda de dit cos.

Al temple han ocupat els Reis els reclinatoris, amb el Nunci de S. S.

La comitiva s'ha situat als llocs marcats per l'etiqueta, i acte seguit s'ha procedit a la benedicció de les candeles, oficiant el bisbe de Sió.

Seguidament s'ha organitzat la processó, la qual ha recorregut les galeries altes del Palau.

Obrien la marxa els porters palatins, amb lliurea i ciris, i seguia la clerecia, amb el Nunci de S. S. i els bisbes d'Avila, Ciudad Real i Salamanca, majordoms de servei, gentilshomes, grans d'Espanya, el Rei amb el Quarto Militar, els caps i oficials d'alabarders i la Banda del mateix cos.

Després, el capellà d'altar don Pere Abarrategui ha estat celebrant, cantant-se la missa en «sol» del mestre Saco del Valle.

El gran tenor Kirchoff ha cantat, en l'Ofertori, l'«Ave-Maria» del mateix compositor.

La Banda d'alabarders ha executat, en anar al temple, la marxa de «Los Mandarines», i durant la desfilada, que ha resultat brillantíssima, la titulada «Serbion».

La cerimònia ha finit a l'una de la tarda.

NOTES DE MELILLA

Melilla. — Coincidint amb la presentació del caid Ben Chelal al coronel Riquelme, una bandada de moros foragitats atacà la casa d'aquest. La família i criats resistiren, resultant, segons confidències encara incompletes, un mort i alguns ferits.

Ha estat rescatat el nen Santiago Botella que estava presoner dels moros des dels successos de juliol. Ultimament a Bu-Ermana.

Durant l'última matinada un grup d'enemics intentà atacar la posició de Segangan, al lloc que estan instal·lats els forns de la Intendència. L'atac fou rebutjat violentament.

Notícies del camp permeten assegurar que aviat ens seran entregats deu soldats que estaven presoners a la cabila de Beni-Said.

El caid le Beni-Sicar, Abd-el-Kader ha visitat els hospitals, repartint cigars entre els ferits.

A causa del temporal no ha arribat el vapor correu de Melilla.

L'inspector dels serveis de sanitat, general Urquidi, ha visitat l'hospital de Nador, assenyalant algunes deficiències perquè siguin corregides.

A L'ENTRADA DEL CONSELL

Madrid, 2, 5'15 tarda.

Han quedat reunits els ministres en Consell després de les quatre.

A les quatre menys deu minuts ha arribat el senyor Maura.

—S'han tranquil·litzat? —ha preguntat el president del Consell.

—Nosaltres ens atenim al barómetre ministerial.

—Doncs no passarà res—ha dit el senyor Maura.

El ministre d'Instrucció pública ha confirmat la vaga d'estudiants de sisè any de la Facultat de Medicina, per l'assumpte de les clíniques, i ha anunciat que a dos quarts de sis es proposava abandonar una estona el Consell per assistir a una boda.

Preguntat el senyor Francos Rodríguez sobre el que pogués ocórrer al Consell, ha dit que creia que a la sortida les notícies serien absolutament satisfactòries.

El ministre de Foment portava un expedient per a la concessió de crèdits destinats a remeiar els danys que el passat temporal origina al port de Vigo. La quantitat dels crèdits es fixarà d'acord amb el ministre d'Hisenda.

Els altres ministres no han dit res.

L'INSTITUT DE REFORMES SOCIALS

Han continuat les sessions del ple de l'Institut de Reformes Socials.

Després d'aprovar-se el reglament per als debats de la corporació, es comença a discutir la memòria del Consell Directiu.

Amb aquest motiu es pronunciaren en el ple distints criteris sobre la sindicació professional.

El ministre del Treball havia encarregat a l'Institut l'estudi d'aquest greu problema que tant apassiona ara les classes proletàries, però és gran la divergència en el si de la corporació.

La representació obrera a l'Institut, que està constituïda per vocals pertanyents a la Unió General de Treballadors, és en absolut oposada a què es prepari cap projecte legislatiu respecte la sindicació professional, sobretot amb caràcter obligatori. Largo Caballero féu sobre això declaracions ben precises i categòriques.

En canvi els patrons, encara que el senyor Graupera no entrà ahir en el fons de l'assumpte, hasta recordar les conclusions del recent congrés de Viena favorables a la sindicació obligatòria per a saber quina és la seva actitud.

DE TETUAN

Tetuan. — Anit marxà a Melilla el general Berenguer. Embarcà a Rio Martin, acompanyant-lo els seus ajudants i seguici de costum. Romandrà allí alguns dies.

El segon batalló de Covadonga, arribat fa pocs dies de Ceuta, ha marxat a cobrir destacaments i posicions a la línia de Ban-Karrik fins al Zoco el Arbàa de Bel Hassan.

A conseqüència del temporal es fan difícils les comunicacions: moviments de tropes, pel mal estat dels camins. A la carretera de Tànger hi ha trossos que la fan infranquejable.

També el temporal ha impedit les comunicacions marítimes per la bocana de Rio Martin.

Els vaixells que porten mercaderies de descàrrega urgent hagueren d'anar a Ceuta, on segueix escassejant les barcasses tan necessàries per a transportar els gèneres fins a la duana, i això motiva protestes dels comerciants, els quals tenen que esperar torn per a descarregar.

ELS DRETS DEL BLAT

Madrid, 2, 6'15 tarda.

Valladolid. — La Cambra Agrícola ha tractat ampliament de la depreciació del blat, que posa als agricultors en una situació molt difícil, situació que grava el propòsit del Govern de reduir a 4 pessetes els drets per a la importació del blat estranger.

S'ha acordat iniciar una vigorosa campanya.

ELS CARRILAIRES DE SALAMANCA

Salamanca. — Ha quedat completament resolta la vaga de ferroviaris de la línia de Medina a Salamanca.

S'han retirat els equips militars.

Han quedat cessants 60 vaguistes.

A la línia portuguesa continua sense resoldre's el conflicte.

Molts vaguistes han sol·licitat llur ingrés en les condicions que imposi la Companyia.

Segueixen els trens conduïts per militars.

Parelles de la guàrdia civil vigilen les oficines de la línia portuguesa i carrers en previsió de violències.

EL TEMPORAL

Ferrol. — Segueix el temporal a tota l'acosta, el que ha obligat a molts vaixells a refugiar-se als ports pròxims.

A la altura de Corrubedo ha naufragat una llanxa que es dedicava a les feines de la pesca, ofegant-se els seus quatre tripulants.

El comandant de Marina d'Ortigueira comunica que fugint del temporal fondejà a l'ensenada amb avaries un vapor italià de gran port que es dirigia a Gènova.

Ha arribat d'arribada forçosa el luxós qatch anglès «Liberty», propietat del diputat Sir Robert Housten.

MOTI

Guadalajara. — En el poble de Fuendelaencina, a conseqüència d'una baralla, ha estat gredida la parella de servei de la guàrdia civil, la qual repel·lí l'agressió.

Resultà ferit greu un paisà anomenat Manuel Lorente, i lleument un guàrdia.

Semblà que el poble, en assabentar-se que estava ferit un paisà, s'amotinà i tots els homes van sortir armats d'escopetes darrera dels guàrdies, els quals hagueren de retirar-se.

Dels pobles veïns van sortir forces per a prestar auxili a la referida parella i de Guadalajara sortí cap al lloc del succés el tinent coronel cap amb diverses parelles de cavalleria.

Notícies posteriors confirmen que el paisà esmentat tractà de desarmar al guàrdia Martí Cámara, el qual disparà el seu fusell i ferí greument a Lorente, el qual va morir dues hores després.

Teatre Català

«PARE NOSTRE...!»

Tal és el títol d'una obra dramàtica que, segons ha pogut llegir-se ja en algun diari, ha estat remesa a l'empresari del teatre Romea, senyor Canals.

Es diu que aquesta obra (de la qual es fan calorosos elogis), va a causar una impressió agradabilíssima per a quants estimin de veritat el teatre català, i s'assegura que forçosament, durant els tres actes en que es divideix, ha d'estar en suspensió constant l'ànim de l'espectador, degut això a un «savoir-faire» especialíssim del qual no és possible trobar exemple en cap dramaturg català dels nostres dies.

S'afegeix que entre els nostres escriptors de teatre l'autor del drama «Pare nostre...!» és completament desconegut, i que sens dubte en atenció a aquesta circumstància el seu nom es manté, per ara, reservat.»

Rera tan bons auguris, que de veres desitgem veure com es confirmen, podem assegurar que l'autor de l'obra «Pare nostre...!» la va escriure expressament per a l'actual companyia de Romea, i que l'Empresa d'aquest teatre es proposa, quan el moment d'estrenar-la arribi, presentar-la amb tota propietat.

—

A propósit d'un drama molt ben rebut per l'Empresa del Teatre Romea, i al qual ens referiem en edicions anteriors, traduïm d'un diari de la nit:

Agrícoles

Ha quedat oberta la matrícula del Curset de «Degustació de vins i begudes alcohòliques» que el professor don Pere J. Girona donarà a l'Escola Superior d'Agricultura (Urgell, 187) durant els mesos de febrer i març.

El curs comprendrà 20 lliçons, que tindran lloc els dimarts, dijous i dissabtes de cada setmana, d'onze a dotze del matí, essent la primera el dia 7 de febrer. El preu d'inscripció és de 25 pessetes, essent limitat a 12 el nombre de matrícules.

—

Sota la presidència de don Francesc Santacana celebrà reunió el Consell Regional de la Confederació Agrícola «Unió de Viticultors de Catalunya», havent-se acordat fer constar en acta el sentiment del Consell per la defunció del representant de la U. V. C. a Madrid, don Benet Marcet, i per la del doctor Ferroul, president de la Confederació General de Viticultors de França.

Es tractà de la confecció projectada del Cens patronal i obrer en el que fa referència a la vinya; i finalment es canviaren impressions respecte a la pròxima XI Assemblea General de la Unió, deixant aquest assumpte sobre la taula per a la sessió següent.

Tribunals

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala I. Barceloneta. Pobresa: J. Gras contra J. Brunyó.

Olot. Ordinari definitiu: Rosa de Roca contra I. i J. Sacrest.

Secció I. Audiència: 6 orals per contraban.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció II. Sabadell: 2 orals per robatori.

Secció III. Llotja: 2 orals per furt, 1 per estafa i un per injúries.

Secció IV. Nord: 3 orals per dispar, desordres i furt.

LES TERRES CATALANES

PERPINYA

Els Cantaires Catalans. — La meritòria entitat choral rossellonesa que tan bellament fa reviure les nostres tradicions, organitza per al març vinent, al Teatre, un gran concert, que serà ofert als membres honoraris.

Conferència del professor Forgues. — Davant d'un auditori selecte, l'eminent cirurgià doctor Forgues, de l'Acadèmia de Medicina, va donar diumenge, al Teatre, una conferència interessant i documentada sobre el següent tema: «Set segles de cirurgia».

Analitzà, amb un pregon coneixement de l'art cirurgical i amb una precisió admirable, el desenrotllament dels diversos mètodes durant els set darrers segles, demostrant com la ciència havia anat de camí en avenç irresistible en les més properes centúries. Portà conclusions noves molt curioses i ben enteses, i recollí unànimes aplaudiments.

Missió Rokfeller. — Fa una setmana que la Missió Rokfeller dóna diàriament les seves conferències sobre la higiene i la Tuberculosi, a tots els alumnes de les nostres escoles; els infants surten molt satisfets dels consells que han rebut i de les imatges i dels llibrets de què se'ls fa present a cada sessió.

Ara serà el torn dels grans i s'organitzen al Teatre, per a aquests dies, dues grans conferències amb projeccions, per Suzanne Villain i pel poeta Carles Fuster.

Els Cantaires Catalans i la Nuba Senegalesa, novament arribada, prestaran llur apreciat concurs.

El programa de les festes. — Acaba de sortir, ricament il·lustrat amb bells gravats, el programa de Carnestoltes d'enguany. S'hi admira un gracios retrat de la Reina de les Festes, que per la circumstància, ens ofereix el seu somriure més bonic.

Companyia Baret. — Un nou triomf de les seves «tournées» ens anuncia Baret pel dissabte, 4 de febrer, al Teatre, amb l'obra aplaudida d'Armont i Gerbidon «Alain, sa mère et son amie».

En el paper principal lluirà la prestigiosa artista senyora Grumbach, del Teatre de l'Odeón.

Detenció. — El dissabte, cap a les vuit del matí, al barri de Sant Iscle, la policia va detenir un tal Francesc Balat, de 25 anys, autor de nombrosos robatoris.

Va reconèixer les següents malifetes:

Primer: un robatori de volalla el 26 d'agost de 1921, a la casa Lamic, Avinguda de la Gran Bretanya.

Segon: Un robatori audaciós, durant la nit del 28 al 29 del passat agost, a la Casa Alain Balat, adroguer, passatge de les Varietats.

Tercer: Un robatori de calçats, el 6 de desembre de 1921, al magatzem Molinier, carrer del Teatre.

Quart: Diferents robatoris els dies 1 8 de desembre, i molts d'altres, de bicicletes, abrics, etc.

Ha quedat un còmplice a Perpinyà, anomenat Enric Tillac, que també ha estat detingut.

Arribada del Carnestoltes. — Menant gran gatzara i en mig de l'animació més joiosa, el seguici de S. M. Pinard, Carnestoltes XXIII, va fer el passat dissabte la seva entrada a Perpinyà, precedint el monarca de les follies totes les societats locals i l'entusiasta jovent perpinyanès.

L'esbojarrat passant de vila va partir de la plaça de l'Estació, a les nou del vespre, entornejat d'una multitud alegre i bellugadissa, i de llarg a llarg de l'Avinguda, era un espectacle únic el desplegament del seguici, esclatant de fanfares i de tabalades i de xiscles eixordadors, amb el birbil·lejadís serpenteig de les atxes i de les bufes policromes, titil·lejant la foscor d'un bellugueig mirífic de focs dansarins.

A les places de Catalunya i del Banc de França, als carrers de la República i del 4 de setembre, a la Plaça Aragó, als Agustins, i sobretot a la Llotja, la boluda era immensa i s'escorria amb grans dificultats la multitud per les vies insuficients dels punts més cèntrics.

Van assolir un èxit inesperat la Nuba Senegalesa i la Tabalada, així com la Cort del duc d'Andorra, lluint l'insígnia ducal del «Pelican endau-

Darrera dels militars, portadors de

LLEYDA

(Conferència de les 9'30 de la nit)

Per no haver-se reunit suficient número de regidors del passat bienni per a procedir a la rectificació de la llista de minyons de l'actual reemplaç, es reuní ahir en sessió de segona convocatòria.

—Ahir el diputat a Corts pel districte, senyor Canals, visità diversos centres dcoents de la capital.

Avui amb el tren de Tarragona ha marxat cap a Madrid, acompanyant-lo algunes autoritats, el Comitè monàrquic i amics.

—Amb motiu de les pròximes eleccions es torna publicar l'òrgue oficial dels radicals, que malgrat el títol de «El Poble», està redactat en castellà, i només rebrota en període electoral.

—Al camp d'esports de la Joventut Republicana es jugarà el segon partit de futbol copa Hespèria, entre el primer equip del Joventut Republicana i el primer del Mollerussa.

—Les operacions efectuades durant la setmana passada a la Caixa d'Estalvis i Pensions per a la Vellesa foren: imposicions, 357.498 pessetes; reintegres, 228.558 pessetes, amb 10 llibretes noves.

—La Junta Directiva de l'Associació Musical ha quedat constituïda en la forma següent: President, Robert Pereña; secretari, A. Sabater Mur; vice-secretari, Plàcid Bragulat; tresorer, Joan Labaquial; arxiver-bibliotecari, Jaume Niubó; vocals, Modest Raidó i Francesc Farré.

---

atxes i penons, venia la delegació del Comitat i els cotxes florits de tots els circols de la ciutat, essent remarcats els de «Printania», «Le Bleuet «L'Amitié», «Les Folies Dancing», «Els Cantaires Catalans» «Els Rosers», «La Joventut del Rosselló», etc.

Les músiques de l'Orquestra Simfònica, de l'Harmonia, del 242 d'infanteria colonial», dels «Bombers» i la «Nuba del Senegal», foren ovacionades per la població.

El Carnestoltes figura el Rei del Vi, calçat d'espardenyes catalanes vestit de pagès i lluint la barretina dels vinyaters; té un posat ben regular i proporcionat; està assegut damunt d'un mig-miot i alça una copa de muscat del Rosselló, darrera d'ell s'alça una parra, que sostenen dues columnes de «Muntanyes regalades».

Acabada la manifestació s'inauguraren els balls de màscares a la Llotja, a l'aire lliure, amb l'estrena del nou repertori de l'Harmonia».

«C'est mon homme» Lison Lisette; «Le tango du reve», «La Tango du pendu» «La légende des Violettes», «Le foxtrot de les campanes. Destiny, etc.

La sala de festes. — Va ésser una bella inauguració, la qual aplegava a la nova sala de festes del Comitat les més gentils dames i damisel·les de la població, al ball del dimmenge, a la tarda, reservat a les famílies dels socis.

El ball del vespre fou igualment molt divertit.

Als Plàtans. — Hi hagué una gran animació al primer Corso del diumenge; l'efecte fou enlluernador, tant per l'esplendor dels jocs de llum com per la varietat i la riquesa de les màscares.

Per al diumenge, 5, al vesPre, tercer Corso, amb el concurs de tres músiques, compresa la cobla catalana «Fosse-Lol».

A les onze, gran ball de Caritat, a la sala de festes. Entrada: Senyors, tres francs; senyores, 2 francs.

La festa catalana del 5 de febrer. — El diumenge, a les dues de la tarda, se celebrarà als Plàtans una gran festa tradicional, prenent-hi part totes les organitzacions i entitats artístiques de caient popular català.

Els Dansaires Catalans, la cobla «Lol-Fosse» els Cantaires Catalans, l'Harmonie, els Boi-Scouts, «La Rossellonesa, els patriotes del Rosselló, executaran un variat programa i alguns exercicis a l'aire lliure.

Seran disputats els jocs de la «Panna», de la farina, la carrera amb sacs el joc del poal, etc.

Hi haurà un concurs de balls catalans amb premis.

S'atorgaran premis als grups tradicionals més originals, i a les mes bel·les cotes catalanes. — **C. C.**

TARRAGONA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

Intensificada la campanya electoral, cada dia es fan noves combinacions dels noms que figuren a la candidatura de concentració monàrquica. Els diaris fan notar que hi figuren homes que fa poc estaven perseguits per defraudar l'Ajuntament, falsificant mercaderies i, per tant, lesionant els interessos del públic.

—L'alcalde ha cridat els venedors de pa, dient-los que convindria que en rebaixessin el preu. Ells han respost que no podien fer-ho per ara. Això es fa servir com un motiu de propaganda electoral, constituint una clàssica jugada caciquista.

Properes les eleccions, les prohibicions del joc han estat desobeïdes en diversos pobles i en alguna societat de Tarragona.

—L'agafada de republicans tortosins perquè no puguin treballar a favor de la candidatura republicana, es vol justificar com si s'hagués descobert un complot contra el diputat a Corts del districte senyor Martínez Villar.

—Els reclutes incorporats recentment han estat donats d'alta per al servei.

Baix Penedès

SANT VICENS DELS CALDERS. — De molts anys ençà que no s'havia vist aquesta població tan animada com enguany, durant la seva Festa Major, degut a la inauguració de les obres de pintura, enrajolat de mosaic, plaça de l'Església i campana nova que s'han fet a la nostra església parroquial a iniciativa del seu actiu i zelós tinent, el reverend don Salvador Roca Ferrer, prevere.

Les funcions religioses foren totes concorregudíssimes, especialment el solemne acte de la benedicció de la nova campana que fou apadrinada per la virtuosa i caritativa dama Na Emília Checa Guixens, esposa del reputat propietari En Josep Mitjans, i En Pere Guixens Coll, fervent catòlic i exalcalde de la població. La nova campana, feta a la casa Deucalussé, de Ciutat, fou beneïda pel reverend mossèn Elias Elias, arxiprest de la vila del Vendrell, el qual ostentava la delegació del bisbe doctor don Ramon Guillamet i Coma, i durant la cerimònia un públic nombrosíssim omplí completament la plaça de l'Església, el qual esclatà en forts aplaudiments en ésser l'«Emília», que així s'anomena la nova campana, llançada al vol per a anunciar la missa major, la qual fou brillantíssima, i a la que assistiren totes les autoritats, donant guàrdia d'honor, dues parelles de la guàrdia civil, i assistint també als actes, el sergent comandant de la dita força al Vendrell. Els padrins, acabada que fou la cerimònia, obsequiaren els presents amb exquisits i delicats caramels.

Fou celebrant el reverend senyor canonge, acoiant respectivament de diaca, sots-diaca i preste els reverends senyors don Jaume Solé Puigvert, beneficiat de Calafell; don Pere Tubella Rosell, beneficiat del Vendrell i ex-tinent de la mateixa, i el reverend senyor arxiprest del Vendrell.

Va cantar d'una manera formosíssima i magistral les glòries del Sant el reverend doctor don Lluís G. de Monfort, regent de la parroquial de Sitges, el qual, amb paraula senzilla i doctrina clara, va provar que el martiri del Sant Fou profitós per a ell i per a nosaltres.

A la tarda, abans dels balls de les societats fou fet el sorteig de la rifa a favor de les dites obres, fet a presència de les autoritats, i en el qual sortiren premiats els següents números ,que corresponen, respectivament, als divuit premis de què es componia:

515, 352, 2.698, 1.339, 2.932, 2.949, 4.324, 2.138, 2.204, 2.845, 3.02, 3.383, 52, 4.791, 2.295, 44.214, 3.082, 2.439.

El dilluns fou també molt visitada la nostra població per molts vendrellencs, havent-se celebrat les festes religioses i profanes de consuetud en dit dia, amb força animació.

Una dama pietosa del Vendrell féu ofrena a la nostra església d'un cutxaró d'argent per als bateigs.

Serem tan afortunats que una altra vulgui regalar un «Comòpeo» per al Sagrari, puix se n'està mancat?

Belleses de l'Urgellet

L'ermita de la Mare de Déu Trobada, ara que tot és nevat i els ulls fan mal de mirar per la terra perquè tot llueix; ara que els bardissals, bóixeres i argelagues estan aixafats, desmaiats i tronxats pel pa de neu que durant masses dies han hagut de sostenir, ara que els horitzons encara no s'han clarificat i el cel és de color de plom i els pins i pinedes de verds han esdevingut negres i pesa damunt nostre quelcom de feixuc i horriblement molestós, com si estéssim embotellats, hem visitat l'ermita de la Trobada.

No desentonava en el concert del paisatge. Estava esbandida, gotejant-li encara els llosats.

L'ermita de la Mare de Déu Trobada té per als habitants d'aquesta comarca inoblidables records bellíssims, somruires en mig d'una tradició religiosa antiguíssima.

Qui no ha estat el dilluns de Pasqua a la Trobada?

Tot l'any la veneren els urgellencs, però d'una manera especial i lluïda el dilluns de Pasqua. En aquest dia acuden a la Trobada no. solament els devots de la Mare de Déu, sinó també els promesos, els que encara són per prometre, que van a treure el peu a l'exida de l'ermita, els llaminers que hi van a menjar taronges, vells i joves, tothom hi acut i hi porta ciris i implora les seves proteccions.

De tots els pobles hi acut gent amb grossos i abundants berenars i amb fervents desigs de resar i recollir-se a les mirades de la Verge.

Nosaltres, avui, en ésser a la Trobada, hem comparat aquella alegria i satisfacció genuinament nostra del dilluns de Pasqua, amb tots els seus bullicis i tribulacions, amb la severitat, la quietud, el silenci, la manca de potjades d'avui. I hem passat balanç de tot aquell brogit, de tota aquella gernació que s'empeny i que el dia d'avui no n'ha quedat altra cosa que l'ermita i l'ermità.

En altres ermites també hem pensat que esclats de fervent religiositat dels nostres avis bastiren i que són com espill del caràcter cristià d'aquesta comarca. I la nostra imaginació ha volat cap a Sant Joan de l'Erm, cap a Meritxell, cap a Bastanist, cap a Bell-lloc, les Mares de Déu de les quals s'admiren i adoren plenes i replenes de medalles, joiells i penyores. Mares de Déu brunes i molt mudades, que tancades dins unes caixetes són passejades galanament per llurs ermitants i a les quals tothom fa caritat i desitja veure vehement.

Als petits, tant com la Mare de Déu, els agrada de veure i contemplar l'ermità. Un home colrat del sol, d'ulls fixos, alt, eixut de paraules i abrigat amb peluda manta o amb un impermeable negre. Per a les criatures, aquesta figura d'ermità els és simpàtica, i l'admiren, car per a ells l'ermità és un home que ve de molt lluny, que fa sentor de pins i de romaní, que porta la fortitud dels roures i alzines, l'aspror i eixutesa de les serres, la bondat del pa. En mig de tot, un home fantàstic, encarnació de rondalles.

I pensavem també en altres ermites més humils, perdudes arreu en la boscúria. Ermites que, com la de Sant Salvador, als primers planells de Cadí, deuen estar delmades pels temporals hivernencs, amb les finestres i portes esbatanades, amb les lloses arrencades i tirades al sol, voltades d'essències vegetals, de pins esqueixats i arrencats de soca-rel, i de troncs corcats que rauen morts i perduts, però que en mig d'aquest desordre hi resta intacta i pura la imatge del Sant, i de les penses en la seva devoció i intercessió.

Aquestes ermites parlen sobradament del valor de la tradició religiosa en aquestes terres, religiositat que sempre ha estat ardent com el foc de roure. Això indiquen aquestes fites escampades en un indret o altre de l'Urgellet. Per això avui, seguint la nostra quotidiana tasca, hem volgut dedicar unes ratlles a elles, i especialment a la de la Trobada, ja que la Mare de Déu d'aquesta ermita és una de les més predilectes dels urgellencs, i ella en tot l'any, i especialment en el seu dilluns de Pasqua, és la justa encarnació del sentiment cristià de l'Urgellet, constituint aquella festa quelcom indestructible en la nostra vida camperola i

VICENS

GIRONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Pe ospità general ha estat sobreseguda la causa seguida contra el nostre volgut company En Manuel Thió i Rodés.

—«El Gironès» i el Centre Català de Girona han enviat un telegrama al degà del Col·legi notarial de Barcelona demanant-li que no formi part del Tribunal d'oposicions a notaries vacants del territori català.

—Fa alguns dies que està malalt d'un atac gripal el vicari capitular d'aquesta diòcesi, doctor Matas.

—Ha estat nomenat per la Junta del Patronat de l'Hospital de Figueres capellà d'aquell benèfic establiment el reverend Josep Maillol, ecònom de Romanyà d'Empordà.

—Han estat expulsades per la guàrdia municipal tres caravanes de gitanos que s'havien establert a la Devesa.

—Durant el mes de gener, a la Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa s'han rebut en concepte d'imposicions 671.467'37 pessetes, i pagat per reintegres 573.386'5 pessetes, havent-se obert 161 llibretes noves.

La Selva

TOSSA.—Formosa, com cap se'n recorda de molts anys ençà, resultà la Festa de l'Arbre que organitzada per la Junta d'embellíment i conservació de Vila-vella tingué lloc el segon dia de la nostra festa d'hivern.

A dos quarts d'onze del matí, seguida d'una gernació grandiosa, va sortir de Casa la Vila la comitiva formada pels nois i noies de les escoles amb llurs professors i professores; els individus de la Comissió de Festes, creada en el si de la mateixa Junta, senyors Martí Coderc, Sebastià Bofill, Ricard Mas, Josep Bordas i Conrat Vergeli, la majoria de l'Ajuntament i altres autoritats civils i eclesiàstiques. Arribada que fou la comitiva a la plaça de Vila-vella, que presentava un cop de vista magnífic pels domassos i banderes onejants i per la gentada atapeïda que s'hi esperava, col·locat tothom a llur respectiu lloc i fet el silenci, el senyor Bofill, sots-secretari de l'esmentada Junta, va llegir amb veu clara i alta la proposta del regidor senyor Aromir de creació de la susdita Junta, feta a l'Ajuntament en sessió del dia 9 d'octubre proppassat, i unànimement aprovada. La proposta del digne regidor — impedit d'assistir a la festa per malaltia, — plena de passatges formosíssims i amarada d'amor patri, obtingué, un cop acabada la lectura, escoltada amb religiós silenci, un aplaudiment que reseona per tota la plaça.

Acte seguit, el president de la Comissió de Festes, senyor Coderc, i en acabant, el mestre públic senyor Cosademunt, pronunciaren bells discursos saturats d'amor als infants i a les plantes, que captivaren el públic i obtingueren aplaudiments entusiastes. Ben tost acabats els discursos, els nens i nenes cantaren un himne al lusiu a la festa, i les xamoses i eixerides nenes Isabel Coris, Consol Albertí, Antònia Francisco, Joaquima Negrell i Isabel Jaume, de la mestressa pública donya Josefa Riera i Itiera, i Josefina Oms i Roser Escarpanter, de les Germanes de Nostra Dona del Carme, recitaren unes i llegiren altres, amb una gràcia que delectava, escollits treballs en vers i en prosa, que tan grans com petits trobàvem formosos i que foren xardorosament aplaudits.

Després d'aquesta tasca, es repartiren un centenar de pins entre la quitxalla, que amb exclamacions d'alegria foren plantats a diferents llocs de la típica Vila-vella. L'enorme gentada no cal dir que també seguí als nois i noies, i entre tots, feien que Vila-vella presentés un aspecte imponent de grata i eterna recordança.

Feta la plantació, i per acabament de la festa, es tocaren sardanes i peces de concert, essent ben aprop de dos quarts de dues quan tothom deixà la plaça fent grats comentaris per als organitzadors, particularment per al volgut patrici que proposà la creació de la Junta d'embelliment i conservació de la Vila-vella de Tossa.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIO, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA

L'ELECCIO DE SANT PARE

La duració del Conclavi

En altre temps, quan eren fortes les ingerències de les potestats temporals en la composició del Sagrat Col·legi, els conclavis duraven mesos i àdhuc anys, com l'elecció de Joan XXII que no fou feta abans de vint-i-cinc mesos després de la mort de son immediat predecessor Climent V, l'any 1314.

Molts cardenals devien llur creació a alguna de les cases regnants a Europa, i sempre estaven disposats a defensar els interessos de llurs protectors. Dins el Sagrat Col·legi es formaven agrupacions de purpurats que en l'elecció del Papa cuidaven de fer triomfar un candidat que els representés, i es mantenien irreductibles en cedir els llurs sufragis a un altre.

Els segles XVII, XVIII i començament del XIX, comprenen la més llarga etapa de Conclavi de lamentable durada. el primer Conclavi del segle XVII durà 20 dies. En el primer escrutini el savi i piadosíssim cardenal Balarmí, 10. Al segon escrutini, els vots en favor de Baroni arribaren a 37, mancant únicament tres vots més per arribar a l'elecció. Però el «Veto» en contra, presentat per la Corona espanyola, aliant-se amb la seva profunda humilitat l'allunyaren de la tiara. La seva influència en el conclavi continuà essent poderosa, i gràcies a ella sortí elegit, relativament aviat el Papa Lleó XI, que regnà únicament 26 dies. Al següent conclavi Baronius servà la seva irresistible influència d'abans, la qual servi per a l'elecció de Paul V. Al conclavi de 1621, la persistent autoritat de Baroni, no podent vèncer la resistència tant del venerable Belarmí, com del cosí de Sant Carles, el cardenal Frederic Borromeu a ésser Papes, aconseguí amb un dia que durà el Conclavi, l'elecció de Gregori XV.

Els Conclavis següents, duraren un mes i mig, quatre mesos, com el que elegí Climent X, i cinc mesos com el d'Innocenci XII. Cap dels conclavis del segle XVIII durà menys de 40 dies. El que elegí el gran Papa Benet XIV s'allargà per espai de sis mesos. Començat el dia 18 de febrer de 1740, perdurava encara per l'agost del mateix any, quan la calor feia insuportable al venerable senat la vida de clausura. No era possible aglutinar els vots damunt d'un candidat. El dia 16 d'agost el cardenal Lambertini encara no havia tingut cap vot. Proposat el seu nom, a l'endemà, dia 17, resultava elegit per tots els sufragis del conclavi, en excepció del seu. I en el mateix segle hi hagué dos Conclavis de tres mesos i mig, i altres dos de quatre. Durant la primera meitat del segle XIX, l'elecció de Lleó XII es féu amb 28 dies; la de Pius VIII, amb un mes i vuit dies; la de Gregori XVI amb un mes i 23 dies. Aquest ha estat l'últim conclavi llarg.

Al conclavi què seguí la mort de Gregori XVI, reunit amb relativa rapidesa, el cardenal Altieri, bisbe d'Albano, proposà el nom del cardenal Mastai-Ferretti, el qual va atraure fàcilment els vots del Conclavi, resultant elegit al segon dia de la reunió, amb el nom de Pius IX. Quan arribà a Roma, amb els mitjans que hi havia aleshores, el cardenal de Viena que tenia l'encàrrec de presentar el «Veto» contra Mastai-Ferretti, en el perill d'ésser votat, l'exclos ja havia donat la seva benedicció papal.

A la seva mort, el nom del cardenal Pecci era indicat com l'indiscutiblement més autoritzat. D'ençà de la primera votació obtingué bastants sufragis; la segona hagué d'esser anul·lada, per haver-se trobat una papereta de més, en fer el recompte; a la tercera votació era elegit Lleó XIII.

Tres dies durà el conclavi de Pius X, i altres tres el de Benet XV. Totes les probabilitats són ; ue l'actual durarà igualment, dos o tres dies. Amb les visites i les congregacions dels dies que precedeixen el conclavi, els cardenals es coneixen mutuament i s'informen de les dots de cada un. En començar el conclavi, segurament que molts cardenals ja s'han fet una mena de terna dels candidats que creuen més avinents per a regir l'Església. I aquesta preelecció té una gran importància quan ve d'un cardenal dels que naturalment han d'exercir influència en les deliberacions del conclavi, un cardenal Vannutelli, el degà que en tot serva encara una venerable vitalitat, un cardenal Gasparri, un cardenal Maffi, o bé cardenals com el Gasquet, Mercier, Merry del Val i De Lai. Alguns d'ells, segurament tindran vots, i àdhuc vénen compresos dins la probabilitat d'una elecció definitiva.

Semblà, però, dintre la categoria de problemàtic i en grau remarcable, que te un pronòstic com aquest, que les votacions recauran de primer en candidats, tals com el cardenal Ratti, arquebisbe de Milà, que és el de qui es parla més a Roma, el cardenal La Fontaine, patriarca de Venècia, un segon Pius X, podríem dir, el cardenal Lualdi, que traspua en son exterior la seva profunda pietat, el cardenal Lega, el savi canonista que tan eficaçment ha intervingut en multitud de Congregacions romanes, el cardenal Laurentí, de bondat expansiva, que ha passat la major part de la seva vida dins la Congregació de Propaganda Fide, de la qual n'era, fa poc, el secretari.

Les votacions següents poden anar intensificant-se damunt un dels primers candidats, fins a aconseguir les dues terceres parts; o bé pot destacar-se algun altre cardenal, fins aleshores poc visible, i anar progressant la seva votació fins al resultat definitiu. Així, per exemple, algun cardenal, pot presentar als seus companys la candidatura del cardenal Sbarretti, com la d'un prelat bondadosíssim, d'una imponderablement assenyada actuació a l'Havana, quan en fou el primer bisbe, després de la separació d'Espanya, i més tard, al Canadà, com a delegat apostòlic, aconseguint en els dos carrecs grans aventatges per als interessos de l'Església, i posteriorment als Estats Units i a les Congregacions romanes. No seria estrany que algun cardenal parlés del cardenal Giorgi, d'una fonda pietat captivadora, humil de caràcter, treballador actiu i ponderat a les Sagrades Congregacions. Altres suposicions podrien fer-se. El que gairebé pot assegurar-se, sense temensa, d'equivocació, és, que per tot el diumenge o dilluns haurà estat elegit el nou Papa; i sense cap mena de dubte, tal com procedeixen ara els Conclavis, pujarà al solí pontifici el que més convé per al moment actual de l'Església catòlica.

Les votacions en el Conclavi de 1903

Benet XV no dispensà als conclavistes de la seva elecció de la jurada obligació que tenien de guardar secret sobre el procés d'aquell Conclavi de l'any 1914. Tot el que es digui referent a les votacions d'aleshores són suposicions, més o menys versemblants.

Dins aquesta categoria van compreses les notícies de què havien tingut alguns vots els cardenals Ferrata, Maffi, Gasparri, i que pocs vots faltaren al cardenal Serafini per sumar les dues terceres parts de sufragis. També hom digué que el cardenal Della Chiesa fou elegit Papa per cinquanta sufragis dels cinquanta set votants que, comptant-hi l'elegit, eren presents al Conclavi. Es possible que fos així, però ningú no pot assegurar-ho.

En canvi, són de tota certesa les dades que en llibres autoritzats foren publicades poc després del Conclavi de l'any 1903, referents a l'elecció de Pius X.

A la primera votació del matí del dia primer d'agost, el cardenal Sarto obtingué cinc vots. Els altres escrutinis foren progressius, tant per al mateix cardenal Sarto com per al cardenal Rampolla. De 5 per al cardenal Sarto pujaven a 10, a 21, quan fou presentat el «veto» contra el cardenal Rampolla; a 27, a 35 i, per últim, al resultat definitiu.

Amb el «veto» la candidatura del cardenal Rampolla, de 29 ascendí a 30, després va baixar a 23, a 16 i a 10 en l'última votació.

L'últim escrutini va donar aquest resultat: cardenal Gotti, 2 vots; cardenal Rampolla, 10; cardenal Sarto, 50. Eren, efectivament, 62 votants.

Número de Papes que han portat un mateix nom.

Adeodat, 2.	Joan, 24.
Adrià, 6.	Juli, 3.
Agapit, 2	Lando, 1.
Agató, 1.	Lleó, 13.
Alexandre, 8.	Liberi, 1.
Anaclet, 1.	Linus, 1.
Anastasi, 4.	Lluci, 3.
Anicet, 1.	Marcell, 1.
Anter, 1.	Marcel, 2.
Benet, 15.	Marc, 1.
Bonifaci, 9.	Martí, 5.
Calixte, 3.	Melquiades, 1.
Caius, 1.	Nicolau, 5.
Ceferí, 1.	Paul, 5.
Celestí, 5.	Pasqual, 2.
Climent, 14.	Pere, 1.
Clet, 1.	Pelagi, 2.
Conon, 1.	Pius, 10.
Constantí, 1.	Ponciá, 1.
Corneli, 1.	Romà, 1.
Cristòfol, 1.	Sabinià, 1.
Damas, 2.	Sergi, 4.
Dionís, 1.	Severí, 1.
Donus, 1.	Silveri, 1.
Eleuteri, 1.	Silvestre, 2.
Esteve, 10.	Símac, 1.
Eugeni, 4.	Simplici, 1.
Eusebi, 1.	Sirici, 1.
Eutiquià, 1.	Sisini, 1.
Evarist, 1.	Sixte, 5.
Fabià, 1.	Sòter, 1.
Fèlix, 4.	Telesfor, 1.
Formós, 1.	Teodot, 2.
Gelasi, 2.	Urbà, 8.
Gregori, 16.	Valentí, 1.
Higini, 1.	Víctor, 3.
Hilari, 1.	Vigili, 1.
Honori, 4.	Vitali, 1.
Hormisdes, 1.	Zacaries, 1.
Innocenci, 13.	Zòsim, 1.

Cal tenir en compte que als primers segles els elegits Papes servaven el nom propi, per ço hi ha tants noms que només han estat emprats per un sol Papa.

Hom dubta del número de Papes anomenats Joan, perquè hi ha de per mig la qüestió d'alguns que encara hom dubta si poden esser considerats o no com a llegítims Papes. Així és que els Papes de nom Joan són 22, 23 o 24.

Papes no italians

33-67. Sant Pere, de Galilea.
100-112. Sant Anaclet, de Grècia.
119-121. Sant Evarist, de Grècia.
142-154. Sant Telesfor, de Grècia.
154-158. Sant Higini, de Grècia.
167-175. Sant Anicet, de Síria.
182-193. Sant Eleuteri, de Grècia.
193-203. Sant Víctor I, d'Africa.
238-239. Sant Anteri, de Grècia.
260-261. Sant Sixte II, de Grècia.
261-279. Sant Dionís, de Grècia.
283-296. Sant Caius, de Dalmàcia.
309-311. Sant Eusebi, de Grècia.
311-314. Sant Melquiades, d'Africa.
366-384. Sant Damas I, de la Província Tarraconense.
417-418. Sant Zòsim, de Grècia.
492-496. Sant Gelasi I, d'Africa.
640-642. Joan IV, de Dalmàcia.
685-686. Joan V, de Síria.
686-687. Conon, de Grècia.
687-701. Sant Sergi I, de Síria.
701-705. Joan VI, de Grècia.
705-707. Joan VII, de Grècia.
708. Sisinius, de Síria.
708-715. Constantí, de Síria.
715-731. Gregori II, de Síria.
741-752. Zacaries, de Grècia.
996-999. Gregori V, de Germània.
999-1003. Silvestre II, de França.
1046-1047. Climent II, de Germània.
1048. Damas II, de Germània.
1049-1054. Sant Lleó, de Germània.
1055-1057. Víctor II, de Germània.
1057-1058. Esteve X, de Germània.
1059-1061. Nicolau II, de França.
1088-1099. Beat Urbà II, de França.
1119-1124. Calixte II, de França.
1154-1159. Adrià IV, d'Anglaterra.
1261-1264. Urbà IV, de França.
1265-1268. Climent IV, de França.
1276. Innocenci V, de França.
1276-1277. Joan XXI, de Portugal.
1281-1285. Martí IV, de França.
1305-1314. Climent V, de França.
1316-1334. Joan XXII, de França.
1334-1342. Benet XII, de França.
1342-1352. Climent VI, de França.
1352-1362. Innocenci VI, de Franca.
1362-1370. Beat Urbà V, de França.
1370-1378. Gregori XI, de França.
1455-1458. Calixte III, de la Corona d'Aragó.
1492-1503. Alexandre VI, de la Corona d'Aragó.
1522-1523. Adrià VI, d'Holanda.

Cerimonial del Conclavi

L'elecció de nou Papa, primitivament confiada a tot el poble de la Ciutat Eterna i posteriorment reservada als vots dels principals clergues de l'Església romana, els Cardenals, d'ençà del segle XIII se celebra en forma de conclavi, amb clausura rigorosa de tots els electors fins que s'ha aconseguit un resultat definitiu. Aquesta clausura té un doble objectiu: evitar tant com sigui possible les ingerències exteriors en el procés de l'elecció, i obligar els cardenals a no retardar aquesta elecció del nou Jerarca.

La legislació actual amb què s'ha de regular el conclavi és fàcil d'exposar, perquè totes les disposicions que hi havia referent a l'elecció del Papa foren aplegades dins una Constitució promulgada per Pius X el 25 de desembre de 1904, «Vacante Sede Apostolica», que hom pot llegir al final del Codi de Dret canònic, Document I. El treball de síntesi i de simplificació de la precedent legislació, junt amb l'esperit innovador quan ho exigeix la pràctica de la realitat, qualitats que sobresurten en tota l'obra de Pius X, es fan remarcar especialment en la Constitució sobre la vacança de la Seu Apostòlica. El títol segon retolat «De electione Romani Pontifici», comprèn diferents capitols que tracten particularment del conclavi. En donarem un resum, afegint-hi alguna aplicació de detall al conclavi que ha de donar successor a Benet XV.

Deu dies després de la mort del Papa els cardenals estan obligats a entrar al conclavi. Pius X morí a la matinada del 20 d'agost de 1914 i el conclavi es reuní el 31 del mateix mes.

A la mort de Benet XV el dia 22 de gener, correspon el començament del conclavi el dia 2 de febrer. Són deu dies després del dia en què morí el Papa. El lloc de celebració és el palau del Vaticà. Fou sempre de tradició celebrar el conclavi en la vila o ciutat on moria el Pontífex, excepció feta de quan per circumstàncies extraordinàries era menester reunir-lo en altre indret, com succeí amb el de Venècia després de la mort de Pius VI a la ciutadella de Valence. Durant els últims segles el conclavi es reuní al palau del Quirinal, que per la seva construcció regular i moderna i amb gran nombre d'estances s'adaptava molt bé a la necessitat de clausura i de moltes habitacions que ell exigeix. Pius IX és l'últim que hi fou elegit. D'ençà dels primers dies de la mort del Papa un exèrcit d'operaris treballa en la preparació del conclavi a l'entorn del pati anomenat de Sant Damas. L'entrada se situa a l'«escala plana» que de la porta de bronze condueix a l'esmentat pati. Les habitacions del pla i dels tres pisos de l'oest del pati s'utilitzen per als cardenals i llurs acompanyants. Més endins la sala ducal, la sala dels clars-obscurs i alguna altra es transformen en capella amb nombrosos altars per a la celebració de la Missa dels electors i conclavistes. La Capella Sixtina, degudament habilitada amb taules i dossers, serveis de sala de votació i escrutini. Les cuines i altres dependències s'instal·len al mateix pati de Sant Damas i en els immediats magatzems.

Formen part del Conclavi, entren a la clausura, tots els cardenals que el dia assenyalat són a Roma. Els que arriben després són introduits previ avís al Degà dels cardenals, i a l'hora convinguda van a llur encontre el Camarlenc i el Degà. Però, ultra els cardenals, hi entren altres prelats sacerdots i homes de servei. En conjunt formen un monestir de dues centes a dues centes cinquanta persones.

Hi ha monsenyor Sacristà del Palau apostòlic amb un o més clergues coadjutors, el Prefecte de cerimònies amb sis cerimoniers, al màxim, el secretari del Sagrat Col·legi, un religiós per a les confessions, dos metges, un cirurgià, i un farmacèutic amb un o dos auxiliars. Cada cardenal pot acompanyar-se de dos clergues, o d'un clergue i un seglar, i, els malalts, d'un tercer, a judici del Col·legi o del Camarlenc, juntament amb altres cardenals. Aquests conclavistes acompanyants i el servei dels cardenals no poden ésser prelats, ni parents en primer o segón grau dels cardenals. Per últim hi ha cuiners, cambrers i barbers en el nombre més precís. L'admissió de tots aquests conclavistes necessita l'aprovació de la majoria de Cardenals o almenys del Camarlenc amb els tres primers de cada ordre de cardenals.

Els diaris han parlat de què aquesta vegada hi entraran algunes religioses per al servei de la cuina i de despensa, i àdhuc han donat el detall de què habiliten per a llur sojorn el quarter de la gendarmeria. Si això resulta cert, serà que aquestes religioses (és de suposar que seran les Paules de Santa Marta) aniran compreses amb aquells «aliisque Conclavis utilitati atque commoditati servientes», que permet incorporar al Conclavi la Constitució de Pius X.

A les primeres congregacions que celebren els cardenals després de mort el Papa, fan tots ells el jurament prescrit d'observar les Constitucions referents a la vacança de la Seu Apostòlica, i en especial de guardar i fer guardar el secret de tot el que pertany a l'elecció del Papa, i també de no proposar de cap manera, ni la més indirecta, el «Veto» o exclusiva contra algun cardenal, i demés, juren i prometen que defensarà, el que resulti elegit, tots els drets, àdhuc els temporals, i la llibertat de la Santa Seu. I el mateix jurament han de fer els altres cardenals que arriben després a Roma. El jurament de guardar el secret del que succeeix al Conclavi referent a l'elecció del Papa el fan també tots els altres conclavistes un o dos dies abans de començar-lo. Els eclesiàstics diuen la fórmula de jurament en llatí, els seglars en italià. I resten obligats, sota pena d'excomunió, a servar aquest secret, si no és que més tard, com ha succeït moltíssimes vegades, en dispensa de guardar-lo el Papa que resulta elegit.

La separació del món és rigorosa, però no absoluta. Els conclavistes poden sostenir col·loquis amb gent de l'exterior, amb la condició, això sí, que hi han d'esser presents i poder entendre la conversa els prelats als quals està confiada la clausura del Conclavi. Igualment hom pot rebre lletres i periòdics, així com també expedir-ne, però han de sofrir el degut control i examen.

El dia assenyalat per a entrar al Conclavi, en el cas d'ara el 2 de febrer, al matí hom celebra una Missa de l'Esperit Sant a la Basílica de Sant Pere o en un altre indret oportú. Fou dita a la Capella Sixtina en l'anterior Conclavi. La celebra el cardenal degà, si no n'està impedit. Malgrat sos 85 anys ha deu haver celebrada el cardenal Vannutelli, el qual sempre es mostra jove d'esperit i àgil de moviments.

Acabada la Missa, un prelat, que deu haver estat monsenyor Galli, llegeix un discurs «De eligéndo Pontifice», en el qual ha d'exhortar que, deixant de banda tot particular afecte, i esguardant únicament Déu, cuidin de donar aviat a l'Església el Pastor que necessita.

A la tarda, al cant del «Veni Creator, Spiritus», els cardenals, conclavistes i altres acompanyants entren al Conclavi processionalment; i, arribats a la Capella, el Degà recita l'oració de l'Esperit Sant. Es retiren els acompanyants, i llegides les principals Constitucions sobre l'elecció del Papa, el mateix Degà dirigeix una breu plàtica als cardenals. Després hom realitza la clausura. Al senyal de la campana, són invitats a retirar-se tots els que no han de formar part del Conclavi, i el Marescal, que acaba de fer l'oportú juraments, es dirigeix a la porta, que és doble: i una que la tanca el Camarlenc, i l'altra el mateix Marescal. Per últim, el Camarlenc, amb els tres primers cardenals de cada Orde i el Prefecte de cerimònies, registren tot l'interior del Conclavi per a assegurar-se que no hi ha cap intrús. Al Conclavi de 1914 la cerimònia d'entrada començà a les cinc i la definitiva clausura tingué lloc a les set. Essent ara el dia curt s'és anunciat el començament per a les tres. Exteriorment custodien aquesta clausura el Governador del Conclavi, que ho és el Majordom de Palau, actualment monsenyor Sanz de Samper, jove prelat de família colombiana, i el Marescal, dignitat que sempre exerceix el príncep de Chigi, al present don Lluís Chigi.

A l'endemà matí es reuneixen a la Capella tots els cardenals que per malaltia no estiguin impedits de fer-ho, per oir la Missa de l'Esperit Sant, i tots han de combregar, dins la ma-

teixa Missa, de mans del celebrant, acte aquest altament significatiu i del tot comprensible. Després hom recita el «Veni Creator Spiritus», i acabat, es procedeix a la primera votació.

Presideix tots aquests actes el judici final pintat pel geni de Miquel Angel a la testera de la Sixtina. I damunt l'altar; cobrint un fragment del judici final, hi és col·locat un ric tapís de la vinguda de l'Esperit Sant. Hom fa un sorteig per a designar tres escrutadors, i un altre, si n'hi ha necessitat, per als tres infermers, o sia els cardenals que amb una caixa tancada aniran a recollir a la respectiva cel·la els vots dels malalts. Els cardenals omplen en llurs pupitres la cèdula de votació, i escrit el nom propi, i el nom del cardenal que elegeixen, pleguen de tal manera la cèdula que la votació resta completament secreta. Després un per un, amb la cèdula plegada damunt el palmell de la mà alçada, s'atancen vers l'altar a la taula de l'escrutini. En arribar cada un a la taula s'agenolla i resa breument. Alçant-se, diu amb veu alta i intel·ligible: «Donc testimoni a Crist Senyor, el qual m'ha de judicar, que jo elegeixo el qui segons Déu crec que s'ha d'elegir». I dit això que a la Capella Sixtina es pronuncia davant del gest terrible d'aquell Jutge Suprem del Buonarroti, posa la cèdula damunt una patena, i per ella s'escorre dins un calze que hi ha preparat.

Remesos tots els sufragis, hom barreja entre elles les cèdules dintre el calze, després es recompten, i si el nombre correspon al de cardenals, són obertes d'una a una només en l'indret on hi ha escrit el nom a qui hom dóna el vot; i, llegit en alta veu aquest nom, tots els cardenals poden anotar els noms i el nombre de vots de cada candidat. Ultimament són cremades les cèdules de votació.

Per temps, després de la votació del matí o de la tarda, si no n'havia seguit resultat definitiu, tenia lloc l'anomenada votació d'accés en la qual els cardenals podien juntar llur vot als altres obtinguts per un candidat. Era una operació molt complicada i regularment de pocs resultats pràctics. Pius X la suprimí, i en son lloc establí una segona votació tant al matí com a la tarda. Així és que són quatre les votacions de cada dia, però tant les dues primeres de la sessió del matí com les de la sessió de la tarda es fan amb els mateixos escrutadors assenyalats al començament de la sessió, i únicament al final de cada sessió hom crema les paperetes. Si l'escrutini no ha donat resultat definitiu, les cèdules es barrejen amb palla mullada, i és negre la fumerola que, cremant-ho, surt de la xemeneia i és vista del públic situat a la plaça de Sant Pere. Si ha estat elegit Papa, o bé són cremades soles o amb palla seca, i es feble i blanca la fumerola que en surt. La multitud que espera a la plaça de Sant Pere endevina que ha estat realitzada l'elecció del nou Papa.

Per a un resultat definitiu, són menester les dues terceres parts de votants a favor d'un candidat. Si el número de les dues terceres parts fos just el que precisa, caldria comprovar que el candidat no s'hagués votat a ell mateix, i això és fàcil esbrinar-ho, perquè, assenyalada la pròpia cèdula pel segell particular que el votant hi ha marcat i pel lema que hi ha escrit, hom desfà el plec que cobria el nom del votant, i es veu si el cardenal d'aquest nom s'ha donat a ell mateix el vot.

Assolit un sufragi de les dues terceres parts manca no-gens-menys l'acceptació de l'elegit, perquè de fet hi hagi Papa. El cardenal degà, en el cas present el cardenal Vannutelli, s'atançarà a l'elegit i li dirà: «Acceptàsne electiónem de te canónice factam in Summum Pontíficem?» I de seguida, o dintre un prudent lapse de temps, deixat a l'arbitri dels cardenals, segons majoria de vots, l'elegit donarà la seva resposta. Amb paraules de Lleó XIII, Pius X exhorta en la seva Constitució a l'elegit que no retrocedeixi, espantat pel pes immens del càrrec, sinó que humilment es rendeixi a la voluntat divina.

En el mateix instant de l'acceptació, l'elegit esdevé veritable Papa, amb plena i absoluta autoritat i jurisdicció de Pontífex Suprem. El mateix degà li demana el nom que, com a Papa, vol prendre, i ell respon, dient el nom, i també indicant el perquè l'ha escollit. Els cerimoniers que han entrat a la capella abaixen els baldaquins o dossers de tots els cardenals, a excepció del baldaquí que cobricelava el cardenal esdevingut Papa. Igualment han entrat els seus conclavistes, i acompanyant-lo a la sagristia el desvesteixen dels hàbits cardenalicis. De les tres sotanes blanques preparades li posen la que més s'adapta a la seva estatura; les sandàlies que li calcen són vermelles ,com la muceta de damunt el roquet. Seguidament, el primer cardenal diaca li imposa l'estola vermella, brodada d'or. Així revestit, s'asseu, no com antigament, damunt l'ara de l'altar, sinó al tron col·locat davant mateix de l'altar, i allí rep la primera adoració de tots els cardenals. De genolls davant d'ell, cada cardenal fa un òscol al peu del Sant Pare, després besa la mà i, per fi, rep l'abraçada del Papa.

La proclamació al poble la farà el primer cardenal diaca, el cardenal Bisleti, si no resulta ell l'elegit. Sortirà al balcó central de la façana de Sant Pere i pronunciarà les rituals paraules: «Annúncio vobis gáudium magnum. Habémus Papam...» Després, el nou Papa, donarà la seva primera benedicció «Urbi et Orbi».

CÈDULA DE VOTACIÓ

Ego **Bonifacius** Card. **Caietanus**

. . . . . *(locus primae plicaturae).*

. . . . . *(locus secundae plicaturae).*

Eligo in Summum Pontificem R. D.

meum D. Card. **Baronium**

. . . . . *(locus secundae plicaturae).*

. . . . . *(locus primae plicaturae).*

18. Gloria in excelsis Deo

Cada cardenal escriu els seus nom i cognom a la primera ratlla, damunt la cèdula impresa. Escriu després el cognom del cardenal a qui dona el vot en la ratlla del «meu Dm. Card». El text de la constitució suplica que aquest nom s'escrigui amb lletra una mica estrafeta per tal que hom no conegui pel caràcter de lletra el cardenal que ha donat aquell vot. Per últim, a l'extrem inferior el cardenal hi escriu un número i una frase de la Sagrada Escriptura o quelcom semblant. El cardenal fa dos plecs successius i, podem dir, concèntrics amb la part superior de la cèdula. En fa altres dos d'iguals amb la part inferior, segellant amb un senyal els doblecs. La cèdula resta llavors amb la forma d'aquesta segona composició que publiquem. Un darrer plec fa el cardenal per anar a presentar la cèdula sense descobrir el seu vot. Desfet pels escrutadors aquest últim plec, hom llegeix el nom del cardenar a qui ha estat donat el sufragi.

En el cas d'ésser menester controlar si un cardenal s'és donat el vot ell mateix, hom desfà els plecs inferiors i pel número i el lema es veu en coneixement de la cèdula corresponent. Llavors es desfan els plecs superiors i resta visible el nom del cardenal votant.

Cardenals que no assistiran al present Conclavi

Es cosa segura que, per la llur avançada edat, no assistiran al Conclavi els cardenals Prisco, Martín de Herrera i Arcoverde. Hom creu que tampoc hi serà el cardenal De Skrbensky-Hriste, arquebisbe dimitit de Praga. Del cardenal Bégin hi ha notícies de què s'és embarcat al Nord-Amèrica. Però, no podrà trobar-se a Roma fins el dia 6 o més tard. Segurament hi mancarà al Conclavi algun altre cardenal. Hi reuniran uns cinquanta cinc cardenals.

L'assistència dels cardenals americans

Són esperats aquest vespre de dijous, a Nàpols, els cardenals O'Connell i Dougherty, que vénen ràpidament dels Estats Units, amb un creuer, escortat de quatre contratorpediners, que va posar a llur disposició el president de la República nord-americana. Si, realment, arriben ara a Nàpols, amb el tren directament aniran a Roma, i seran introduïts immediatament al Conclavi, per prendre part en les votacions que manquin.

Papes procedents d'Ordes regulars

Sant Gregori el gran, benedictí, 590.
Sant Bonifaci IV, de [illegible], 608
Sant Adeodat, de Sant Erasme, 615.
Sant Agató, de Sant Hermes, 678.
Esteve III, benedictí, 752.
Esteve IV, benedictí, 768.
Sant Lleó III, benedictí, 795.
Gregori IV, benedictí, 827.
Sant Lleó IV, benedictí, 847.
Joan IX, benedictí, 898.
Silvestre II, benedictí, 992.
Sergi IV, benedictí, 1009.
Sant Lleó IX, benedictí, 1049.
Esteve X, benedictí, 1057.
Sant Gregori VII, benedictí, 1077.
Beat Urbà II, benedictí, 1087.
Beat Víctor III, benedictí, 1088.
Pasqual II, benedictí, 1099.
Gelasi II, benedictí, 1118.
Beat Eugeni III, Cisterciense, 1145.
Adrià IV, Canonge regular, 1154.
Alexandre III, Canonge regular, 1159.
Gregori VIII, benedictí, 1187.
Beat Innocenci V, dominic, 1276.
Nicolau IV, franciscà, 1288.
Sant Celestí V, monjo ermità, 1294.
B. Benet XI, dominic, 1303.
Benet XII, cisterniense, 1334.
Climent VI, benedictí, 1342.
Beat Urbà V, benedictí, 1362.
Alexandre V, franciscà, 1409.
Sixte IV, franciscà, 1475.
Paul IV, teatí, 1555.
Sant Pius V, dominic, 1566.
Sixte V, franciscà, 1585.
Benet XIII, dominic, 1724.
Climent XIV, franciscà, 1769.
Pius VII, benedictí, 1800.
Gregori XVI, camaldulense, 1831.

La llista precedent té un sentit més afirmatiu que no pas exclusiu, perquè hi ha dubtes referent a si algún altre Papa fou elegit procedent d'alguna Congregació regular. Però els d'indubtable procedència religiosa són els esmentats.

Els anys d'edat dels Cardenals

Vannutelli, 85.	Martin, 86.
Prisco, 85.	Logue, 81.
Cagliero, 84.	Bégin, 81.
Bacilieri, 80.	Luçon, 79.
Marini, 78.	Mendes, 79.
Cagiano, 76.	Soldevila, 78.
Francica, 75.	Billot, 76.
Sili, 75.	Frühwirth, 76.
Vico, 74.	Gasquet, 75.
Richelmy, 71.	Andrieu, 72.
Ragonesi, 71.	Arcoverde, 71.
Granito, 70.	Mercier, 70.
Mistrangelo, 69.	Soernoch, 69.
De Lai, 68.	Rossum, 68.
Valfré, 68.	Dubois, 65.
Gasparri, 67.	O'Connell, 62.
Bisleti, 65.	Maurin, 62.
Sbarretti, 65.	Bertram, 62.
Giorgi, 65.	Bourne, 60.
Pompili, 64.	Skrbensky, 58.
Maffi, 63.	Kakowski, 58.
Ratti, 63.	Piffl, 57.
Lualdi, 63.	Benlloch, 57.
Scapinelli, 62.	Merry, 56.
Ranuzzi, 62.	Dougherty, 56.
Lega, 61.	Vidal, 53.
La Fontaine, 61.	Faulhaber, 52.
Laurenti, 59.	Dalbor, 52.
Boggiani, 58.	Schulte, 50.
Tacci, 58.	
Ascalesi, 49.	

Cardenals de la clerecia regular

Boggiani, dominic.
Mistrangelo, escolapi.
Caglieno, salesià.
Ascalesi, missioner de la Preciosa sang.
Gasquet, benedictí.
Piffl, canonge regular.
Frühwirth, dominic.
Billot, jesuïta.
Rossum, redemtorista.

L'actual Sagrat Col·legi

El formen 60 cardenals, 31 d'Itàlia i 29 de fora d'Itàlia; 3 són de l'Ordre de Bisbes, 47 de l'Ordre de Preveres i 7 de l'Ordre de Diaques; 25 exerceixen a la Cúria de Roma i els altres, excepte De Skrbensky, tenen Seu residencial; per últim, 9 són de la clerecia regular.

El Secretari del Col·legi cardinalici és monsenyor Sincero.

CARDENALS D'ITALIA

VANNUTELLI (Vicens), de la diòcesi de Palestrina (Laci), bisbe d'Ostia i Palestrina, prefecte de la Congregació cerimonial, Datari, arxiprest de Santa Maria Major, DEGA del Sagrat Col·legi. 1889.

PRISCO (Josep), de l'arxidiocesi de Nàpols, arquebisbe de Nàpols. 1896.

FRANCICA-NAVA DI BONTIFE (Josep Maria), de Catània, antic Nunci a Espanya, arquebisbe de Catània (Sicília). 1899.

RICHELMY (Agustí), de Torí, arquebisbe de Torí (Piemont). 1899.

BACILIERI (Bartomeu), de Verona, bisbe de Verona (Véneto). 1901.

CAGIANO DE AZEVEDO (Octavi), de Frosinone (Laci), Canceller de la Santa Romana Església. 1905.

DE LAI (Gaietà), de la diòcesi de Vicenza (Véneto), bisbe de la suburvicaria de Santa Sabina, Secretari de la Congregació consistorial. 1907.

MAFFI (Pere), de la diòcesi de Pavia (Lombardia), arquebisbe de Pisa (Toscana). 1907.

LUALDI (Alexandre), de Milà, arquebisbe de Palerm (Sicília). 1907.

GASPARRI (Pere), de la diòcesi de Nòrcia (Umbria), Secretari d'Estat del difunt Papa, CAMARLENC. 1907.

VICO (Antoni), de la diòcesi d'Ancona (Marques), antic Nunci a Espanya, bisbe de la suburvicaria de Porto i Santa Rufina, prefecte de la Congregació de Ritus. 1911.

GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE (Gener), de Nàpols, bisbe de la suburvicaria d'Albano. 1911.

POMPILI (Basili), de Spoleto bisbe de la suburvicaria de Velletri, Vicari general de S. S. arxiprest de la Basílica Lateranense. 1911.

BISLETI (Gaietà), de Veroli (Laci), prefecte de la Congregació de Seminaris i Universitats. Protector de l'Associació ceciliana i Escola Superior de Música. PRIMER DIACA. 1911.

LEGA (Miquel), de la diòcesi de Faenza (Emília), antic professor de Dret canònic a l'Apolinar i degà de la Sagrada Rota, prefecte de la Congregació de Sagraments. 1914.

CAGLIERO (Joan), Salesià, de la diòcesi de Torí, bisbe de la suburvicaria de Frascati, 1915.

MISTRANGELO (Alfons Maria), Escolapi, de Savona (Ligúria), arquebisbe de Florència. 1915.

SCAPINELLI DI LEGUIGNO (Rafel), de Mòdena (Emília). 1915.

MARINI (Nicolau), de Roma, Secretari de la Congregació per a l'Església oriental. 1916.

SBARRETTI (Donat), de Spoleto, antic bisbe de l'Havana, prefecte de la Congregació del Concili. 1916.

GIORGI (Oreste), de Segni (Laci), Penitencier major. 1916.

RANUZZI DE BIANCHI (Víctor Amadeu), de Bolonya. 1916.

LA FONTAINE (Pere), de Viterbo (Laci), patriarca de Venècia. 1916.

BOGGIANI (Pius Tomàs), Dominic, de la diòcesi d'Alexandria (Piemont), arquebisbe de Gènova. 1916.

ASCALESI (Aleix), Missioner de la Preciosa Sang, de l'arxidiòcesi de Nàpols, arquebisbe de Benevent. 1916.

SILI (August), de la diòcesi de Nòrcia, prefecte del Suprem Tribunal de la Signatura. 1919.

RAGONESI (Francesc), de la diòcesi de Viterbo, antic Nunci a Espanya. 1921.

RATTI (Aquiles), de l'arxidiòcesi de Milà, antic prefecte de la Biblioteca Vaticana, arquebisbe de Milà. 1921.

LAURENTI (Camil), de Monte Porzio (Laci), antic secretari de la Congregació de Propaganda Fide. 1921.

TACCI (Joan), de l'arxidiòcesi de Fermo (Laci). 1921.

D'ESPANYA

MARTIN DE HERRERA I DE LA IGLESIA (Josep Maria), arquebisbe de Santiago de Compostela. 1897.

MERRY DEL VAL (Rafel), Secretari del Sant Ofici, arxiprest de la Basílica Vaticana. 1903.

SOLDEVILA I ROMERO (Joan), arquebisbe de Saragossa. 1919.

BENLLOCH I VIVO (Joan), arquebisbe de Burgos. 1921.

VIDAL I BARRAQUER (Francesc d'Assís), arquebisbe de Tarragona, Primat d'Espanya. 1921.

DE FRANÇA

LUÇON (Lluís-Enric), arquebisbe de Reims. 1907.

ANDRIEU (Paulí-Pere), arquebisbe de Bordeus. 1907.

BILLOT (Lluís), jesuïta. 1911.

DUBOIS (Lluís), arquebisbe de París. 1916.

MAURIN (Lluís), arquebisbe de Lió, Primat de les Gàlies. 1916.

D'ALEMANYA

BERTRAM (Adolf), bisbe de Breslau. 1916.

SCHULTE (Carles Josep), arquebisbe de Colònia. 1921.

DE FAULHABER (Miquel), arquebisbe de Munich. 1921.

D'ANGLATERRA

BOURNE (Francesc), arquebisbe de Westminter. 1911.

GASQUET (Aidan), Benedictí, Bi-

bliotecari de la Santa Església i prefecte dels Arxius vaticans. 1914.

D'AUSTRIA

PIFFL (Gustau-Frederic), arquebisbe de Viena. 1914.
FRUHWIRTH (Andreu), Dominic. 1915.

DE POLONIA

RAKOWSKI (Alexandre), arquebisbe de Varsòvia. 1919.
DALBOR (Edmond), arquebisbe de Gniezno i Poznan, Primat de Polònia. 1919.

DELS ESTATS UNITS

O'CONNELL (Guillem), arquebisbe de Boston. 1911.
DOUGHERTY (Dionís), arquebisbe de Filadelfia. 1921.

D'IRLANDA

LOGHE (Miquel), arquebisbe d'Armagh, Primat d'Irlanda. 1893.

DEL CANADA

BEGIN (Lluís Nazari), arquebisbe de Québec. 1914.

D'HOLANDA

VAN ROSSUM (Guillem), Redemptorista, prefecte de la Congregació de Propaganda Fide. 1911.

DE BELGICA

MERCIER (Desideri), arquebisbe de Malines, Primat de Bèlgica. 1907.

D'HUNGRIA

CSERNOCH (Joan), arquebisbe de Grau. 1914.

DE TXECOESLOVAQUIA

DE SKRBENSKI-HRISTE (Lleó), dimitit arquebisbe de Praga. 1901.

DE PORTUGAL

MENDES BELLO (Antoni), Patriarca de Lisboa. 1911.

DEL BRASIL

ARCOVERDE DE ALBUQUERQUE CAVALCANTI (Joaquim), arquebisbe de Rio de Janeiro. 1905.

Ordes cardenalícies

DE L'ORDE DE BISBES

Vannutelli, De Lai, Vico, Granito, Pompili i Cagliero.

DE L'ORDE DE PREVERES

Logue, Prisco, Martín, Francica, Richelmy, De Skrbensky, Bacilieri, Merry, Arcoverde, Cagiano, Maffi, Mercier, Lualdi, Gasparri, Luçon, Andrieu, Mendes, Bourne, O'Connell, Rossum, Bégin, Csernoch, Piffl, Mistrangelo, Frühwirth, Scapinelli, La Fontaine, Ranuzzi, Sbarretti, Dubois, Boggiani, Ascalesi, Maurin, Bertram, Sili, Soldevila, Valfré, Kakowski, Dalbor, Ragonesi, De Faulhaber, Dougherty, Benlloch, Vidal, Schulte, Tacci i Ratti.

Tots aquests cardenals de l'Orde de Preveres, a excepció del cardenal Cagiano, han rebut la consagració episcopal.

DE L'ORDE DE DIAQUES

Bisleti, Billot, Lega, Gasquet, Marini, Giorgi i Laurenti.

Tots tenen l'Orde del Presbiterat, però cap d'aquests cardenals diaques ha rebut la consagració episcopal. Si algun d'ells sortís elegit Papa, abans d'ésser coronat, el cardenal Vannutelli, bisbe d'Ostia, li donaria la consagració de Bisbe.

Cardenals que assistiren al Conclavi de 1903

Vannutelli, Logue, Prisco, Martín, Francica, Richelmy, De Skrbensky i Bacilieri

Cardenals que assistiren al Conclavi de 1914

Vannutelli, Logue, Martín, Francica, Dichelmy, De Skrbensky, Bacilieri, De Lai, Vico, Granito, Pompili, Merry, Cagiano, Maffi, Mercier, Lualdi, Gasparri, Luçon, Andrieu, Mendes, Bourne, Rossum, Csernoch, Piffl, Bisleti, Billot, Lega i Gasquet.

El cardenal Prisco no hi assistí per estar malalt, i els cardenals O'Connell i Béguin no arribaren a temps.

Cardenals de Cúria

Vannutelli, De Lai, Vico, Pompili, Cagliero, Merry, Cagiano, Gasparri, Rossum, Frühwirth, Scapinelli, Ranuzzi, Sbarretti, Sili, Valfré, Ragonesi, Tacci, Bisleti, Billot, Lega, Gasquet, Marini, Giorgi i Laurenti.

Tots aquests sivint-i-cinc cardenals de Cúria resideixen a Roma, i són els que per mitjà de les Sagrades Congregacions col·laboren amb el Papa al govern universal de l'Església.

Conferència de Mn. Tarré

Aquesta nit, al Seminari Conciliar, el nostre distingit amic reverend mossèn Josep Tarré, hi donarà una conferència amb projeccions, sobre «El Pontificat del difunt Papa Benet XV».

La Universitat

El rector ha rebut la R. O. concedint la graduació a les noves escoles de Tortellà, creant-hi tres seccions de noies i tres de nois. El marquès de Carulla l'ha comunicada a l'Ajuntament amb un ofici dient que és just se li reconegui així el sacrifici fet construint un gran edifici escolar sense subvenció de l'Estat.

—L'alcalde de Gandesa comunica al rector que visitarà un d'aquests dies a veure'l per a parlar-li de la construcció de noves escoles.

—El rector es dirigeix a tots els empleats facultatius i subalterns de la Universitat compresos en l'article primer del R. D. de 18 d'agost de 1921, referent a la justificació que els incorporats a files han d'ésser donats de baixa provisionalment de les nòmines. Adverteix el rector que els interessats trametin un certificat a la secretaria general com assenyala l'article tercer de l'esmentat decret.

—El director general ha aprovat el nomenament de mestressa propietària de les escoles fundació Ribas, de Rubí, a favor de Matilde Kirshner Catalán, declarant-la compresa en els beneficis de la R. O. de 21 de gener de 1916.

—Per la superioritat ha estat admesa la renuncia de Josepa Vicenta de mestressa substituta de Maldà (Lleyda).

—S'ha concedit l'excedència a Teresa Cullaré, mestressa d'Odèn (Lleyda), i s'ha concedit la substitució per imposibilitat física a Margarida Sintes Canbo, mestressa de Mancor Selva (Balears), i a Antonia Alteracha Ferré, mestressa de Vilalta (Lleyda).

—Ha estat concedit el reintegre a l'ensenyament al mestre substitut Benvingut Roca, d'Hostalet, Palma (Balears), i a Francisca Farràs, mestressa de Pradell (Lleyda).

D'espectacles

Al Teatre Lara, de Màlaga, hi actua la companyia del notable primer actor català don Joan Santacana, del qual els diaris d'aquella població fan molts elogis.

El senyor Santacana va fer el seu debut amb «L'ànima és meva», d'En Guimerà, que va seguint representant diverses nits, essent la darrera en honor i homenatge al gran dramaturg català.

També ha representat en el mateix teatre i amb molt bon èxit «Terra baixa» i «Maria Rosa», que han estat sorollosament aplaudides.

—

La companyia de melodrames i comèdies que amb tant d'èxit ve actuant al Teatre Còmic, sota la direcció de l'aplaudit primer actor Alexandre Nolla, estrenarà el pròxim dissapte el melodrama en cinc actes «El brujo», havent-se esforçat l'empresa del popular teatre a presentar-la amb la riquesa i propietat que té per costum.

—

Per al pròxim dissabte, al vespre, s'anuncia al Tívoli l'estrena de la comèdia musical en un acte, del mestre Rafel Millan, «Glorias del pueblo», obra estrenada a Madrid amb sorollós èxit al Teatre de la Sarsuela.

En la seva interpretació pendran part Tona Lluró, Carme Caunade, Carola Ferrando, Artur Castro, Pau Gorge, Angel de Leon i Ferran Vallejo.

L'empresa presentarà l'obra amb tot luxe i propietat, havent-se construït expresament un luxós vestuari per la casa Paquita, i pintat un artístic decorat pels senyors Balle i Amigó.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIO, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Marítima i Comercial

Moviment del Port el dia 2

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor finlandès «Suomen Neito», de Liverpool, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Antonio López», de Colón, amb càrrega general i 31 passatgers.
Vapor alemany «Elden», d'Hamburg amb càrrega general.
Vapor italià «Ducca d'Aosta», de Buenos Aires, amb càrrega general i 14 passatgers.

VAIXELLS DESPATXATS:

Vapor espanyol «Trini», amb càrrega general, cap a Huelva i escales.
Vapor espanyol «Tirso», amb càrrega general, cap a Cartagena i escales.
Vapor espanyol «El Governador», amb càrrega general, cap a Las Palmas.
Goleta espanyola «Comercio», amb càrrega general, cap a Sant Feliu.
Vapor espanyol «Cabo Corona», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.
Vapor espanyol «Rey Jaime I», amb càrrega general, cap a Palma.
Vapor alemany «Atlas», amb càrrega general i de trànsit, cap a València.
Pailebot espanyol «Trinidad Concepción», amb ciment, cap a València.
Pailebot espanyol «Carmen Carter», amb càrrega general, cap a Alacant.
Pailebot espanyol «Urci», amb càrrega general, cap a Almeria i Aguilas.
Vapor espanyol «Anizonekoa», amb càrrega general, cap a Sóller.
Vapor espanyol «La Sabinosa», amb càrrega general, cap a Roses i escales.
Vapor espanyol «Mercedes», amb el seu equip, cap a la mar.
Vapor espanyol «Cirilo Amorós», amb càrrega general, cap a Pasajes i escales.
Vapor espanyol «Marqués del Campo», amb càrrega general, cap a Mahón i escales.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor belga «Gironde», amb càrrega general, cap Anvers via de Tarragona.
Vapor danès «Borgholm», de trànsit, cap a València.
Vapor italià «Ducca d'Aosta», de trànsit, cap a Gènova.
Vapor espanyol «Almazora», amb càrrega general, cap a Castelló i Vinaroç.
Vapor danès «Mjolnir», en llast, cap a Eivissa.
Vapor espanyol «Rey Jaime I», amb càrrega general, cap a Palma.

UN ACTE BEN ESCAIENT

Per a solemnitzar la inauguració de l nova instal·lació de les seves oficines, els empelats de la «Société Générale de Banque pour l'Etranger et les Colonies», decidiren palesar al seu director, M. Paul Poinssotte, l'agraïment que senten envers ell, pel viu interès que s'ha pres sempre pel seu millorament, fent-li ofrena d'un bell ex-libris, que li perpetués el record de la seva estada al cap de l'Agència de Barcelona de la dita institució bancària.

L'execució de l'ex-libris fou encomanada al jove artista En Joan Gols, el qual, essent empleat a l'esmentada Banca, va posar especial cura en sortir airós de la seva comesa, reexintne completament: pulx va saber sintetitzar en el limitat marc d'un ex-libris les principals aficions del senyor Poinsotte, agermanant la seva predilecció per l'arqueologia i les finances, i la seva entusiasta admiració per le sceses de Catalunya, ja que es fa referència a la «taula de canvi», o borsa de contractació, la primera en el seu gènere que va existir al món.

El dilluns, al matí, abans de donar començament a les tasques quotidianes, i en la major intimitat, fou remès l'ex-libris de referència al senyor director de la «Société Générale», per una comissió d'empleats, formada per un membre de cada secció.

La satisfacció que es traspuava en els rostres des comissionats i les cordials paraules de regraciament qu eels h iadreçà el senyor Poinsotte foren veritables proves de les excelents relacions que uneixen el director de la «Société Générale» amb els seus subordinats.

Nonell Germans
CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, 18
Ens encarreguem de l'estampillat que modifica el quadro d'amortitzacions dels BONS 6 per 100 DE LA CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT a l'acte i lliure de comissions.

Tusquets i C.ª, S. en C.
CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, Ramero 8

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÁFICA

TELEGRAMES OFICIALS DEL DIA 1

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible	9.20	0.00	9.39			00.00
Futurs:						
Març	9.17	9.28	9.44			00.00
Maig	9.16	9.25	9.42			00.00
Juliol	9.14	9.24	9.37			00.00
Octubre	8.94	N.	9.12			00.00
Gener	8.80	N.	8.98			00.00

Alexandria	Obriment ahir	Obriment avui	Jumel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs			Març	14.75	00.00	00.00
»			Maig	15.10	00.00	00.00
»						

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible	16.70	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Març	16.41	16.75	00.00	00.00
Maig	16.19	16.42	00.00	00.00
Juliol	15.80	15.99	00.00	00.00
Octubre	15.41	15.58	00.00	00.00
Desembre	15.34	00.00	00.00	00.00

Nova Orleans	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible	15.00			00.00
Futurs:				
Febrer	15.26			00.00
Març	15.26			00.00
Maig	15.24			00.00
Juliol	14.06			00.00
Octubre	14.68			00.00

Barcelona, 2 de febrer de 1922

Fills de F. Mas Sardá
20, Rambla del Centre, 20
VALORS — CANVI — CUPONS

Espectacles

GRAN TEATRE DEL LICEU

Nit, funció a benefici de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona.—Demà, MORT I TRANSFIGURACIO i SALOME.

Principal Palace

Plaça Teatre, 2 i 4. Tels. 5125 i 4736 A.

Els dijous, diumenges i dies festius, matinées a les quatre de la tarda.

Totes les nits, a les deu.

LA REVUE en ZIG-ZAG

amb els nous quadros de grandiós èxit

DANCING-DIVERTISSEMENT

i

EL JAZZ-BAND INFERNAL

Dues decoracions noves del mestre ALARMA.

100 vestits nous de la casa MAX WELDY, DE PARIS.

ELS GRANS BALLS DE MASCARES DEL PALACE, 11, 18, 25 i 28 de febrer i 4 de març

El mestre Alarma convertirà el local en una magnífica

BOITE A JOUJOUX

Grans premis a les més originals màscares.

30 professors d'orquestra, 30

Teatre Català ROMEA

Gran Companyia Catalana. Direcció: E. Gimènez. — Avui, FESTA DE LA CANDELERA. Nit: TERTULIA CATALANISTA:

LA DONA QUE SE'N VA DE CASA

i

EL QUART DE LA SORT

Demà, divendres, tarda: Butaques, a una pesseta i a 0'65. Per única vegada, el gran èxit L'ADMIRABLE CRICHTON. Nit: LA DONA QUE SE'N VA DE CASA i EL QUART DE LA SORT. — El diumenge vinent, a dos quarts de quatre: LA VENTAFOCS; a dos quarts de sis i nit: LA DONA QUE SE'N VA DE CASA i EL QUART DE LA SORT.

Es despatxa a Comptaduria.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, nit, a dos quarts de deu Extraordinària funció (fora d'abonament). A BENEFICI DE L'ASSOCIACIO DE LA PREMSA DIARIA DE BARCELONA. Unica representació de l'òpera en tres actes, de G. Puccini, TOSCA, pels célebres artistes

LLACER LAZARO FRANCI

mestre LA ROTELLA.

En l'intermedi del segon al tercer acte, la eminent artista

Genoveva Vix

cantarà escollides romances del seu repertori.

Per a aquesta funció queden nuls tots els «pases» i entrades de favor, feta excepció dels de la premsa.

TEATRE TIVOLI

Gran Companyia d'opereta i sarsuela

Direcció:

Ferran Vallejo i Josep Llimona

Mestres directors i concertadors:

Emili Acevedo i Francesc Palos

Aquesta nit, a dos quarts de deu.

COLOSSALS PROGRAMES

La sarsuela en un acte i quatre quadros, del mestre Alonso,

LAS CORSARIAS

per les senyores Ferrando, Marco, Conti, Carreras, els senyors Vallejo, Acuaviva, Garrido, Alcalà, etc., i chor general. La sarsuela en un pròleg i dos actes, de grandiós èxit, llibre d'E. Marquina i G. Martínez Sierra, música del mestre Amadeu Vives,

BERGAMINO

senyoreta ISAURA i senyor LLIMONA, ela restants intèrprets, les senyores Ferrando, Conti, Zaldívar, etc., i senyors A. de Castro, R. Fuentes, J. Acuaviva, Oya, Montó, Ruiz, Beut (M.), Torres, Garrido, García Muñoz, etcètera. Chor general. Chor de nois. Ronda. Decorat dels reputats escenògrafs Batlle i Amigó i Castells i Fernández. 200 vestits confeccionats als tallers de l'acreditada sastreria Paquita. Sabateria, López i Arbós. Armes i atrezzo, Artigau. Mobles, Zubielqui. Figurins i models, Castells i

Fernàndez. Extraordinària presentació.

Demà, tarda, a preus populars. Butaca, 2 pessetes. General, 0'50. Els dos grans èxits del mestre Millàn,

LA DOGARESA i EL PAJARO AZUL

Nit, el gran èxit, **BERGAMINO**

Dissabte, tarda, magnífica matinée a preus econòmics. Nit,

ESTRENA A BARCELONA

de la comèdia musical en un acte, del mestre Rafel Millàn,

LAS GLORIAS DEL PUEBLO

Ultim gran èxit del mestre Millàn.

Intèrprets: senyores Lluró, Caussade, Ferrando, senyors de Castro, Gorgé (P.), de León i Vallejo, chor general, rondalla. Decorat nou dels reputats escenògrafs senyors Batlle i Amigó. Sastreria expressa de la casa Paquita. Diumenge, tarda i nit, grandiosos programes. — Es despatxa a comptaduria. — Aquest teatre està dotat de calefacció central.

Gran Cafè Restaurant Tívoli

Grans concerts cada dia, tarda i nit pel renomenat **QUINTET VILA.** Econòmic i esmerat servei a la carta. ***Servei d'automòbils, especial de la casa. Preus econòmics.***

Teatre Novetats

CIRC EQÜESTRE

Direcció artística i organitzadora: D. JOAN BATLLE.

Demà, divendres, tarda, a les cinc. Matinée econòmica i nit, a les deu, grandiosos programes, prenent-hi part tota la companyia. Exit grandiós de l'únic còmic dels còmics

EL GRAN CHARLOT

Exit de la famosa troupe ANDREUS. Els notables clowns POMPOFF, THEDY, EMIS, FRERES BARRACETA. Dissabte, no hi ha funció, per a donar lloc al tradicional ball de disfresses. —Diumenge, tarda, a les quatre, i a la nit, a les deu, colossals programes i debut del TRIO LYONS, els més formidables perxistes del món. — Aviat: sensacionals debuts.

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS

Avui, dijous, festivitat de la Candelera. Nit, a les deu. Gran sessió extraordinària de la popular artista PILAR ALONSO. Colossals programes. Projecció de notables pel·lícules. Gran quadro d'atraccions. Comiat de la parella de balls, LOUPESCO DUO, i els notables acròbates TROUPE BOREAL. Succés, Succés, de la famosa troupe ciclista, LES VICTORIAS. Els notabilíssims excèntrics, LEO AND PARTNER, i la troupe acrobàtica, LES YUMAZETTI. Colossal exitàs de la popularíssima artista,

PILAR ALONSO

Demà, divendres, magnífics programes, amb estrena de la formosa pel·lícula d'interessant argument, AMOR QUE MATA, per l'eximia actriu Maria Jacobini, i l'èxit del dia a Barcelona, PILAR ALONSO, la qual, a petició del públic, reprissarà les seves famoses creacions ROSENDET, NENA, L'OMBREL·LA. — Seguidament, ELS LONDONIAS, ORIGINAL LEFITANS, SMARAS, GERMANES CORIO, i presentació a Barcelona de la notable ballarina clàssica,

CARME DIADEMA

Teatre Victòria

Direcció: PEP VIÑAS

Avui, dijous, dia 2 de febrer de 1922, festivitat de la Candelera. Nit, a dos quarts de deu. «La niña de los besos», «La verbena de la Paloma», acte primer de «El pàjaro azul» i «La alsaciana», totes amb estupends repartiments.

Es despatxa a Comptaduria.

Teatre Català ROMEA

Avui, DIADA DE LA CANDELERA

LA DONA QUE SE'N VA DE CASA

EL QUART DE LA SORT

TEATRE COMIC

Avui, dijous, dia 2 de febrer de 1922. Nit, a dos quarts de deu. L'emocionant melodrama en vuit actes, «El registro de la policia», — Dissabte, estrena: «El brujo».

Teatre Poliorama

Companyia còmica

GÜELL-JUAREZ-ASQUERINO

Avui, dijous, festa de la Candelera. Nit, a les deu. Moda selecta, 4 actes, 2 comèdies, 2 èxits: «Rocío la canastera, o entre colé y calé...» i «La divina Dora». — Demà, divendres, tarda, a les cinc. Matinée Popular. «Es mi hombre». Nit, a les deu. Popular. Estrena a Barcelona de l'emocionant comèdia d'aventures, adaptació escènica de la novel·la d'Humbert Notari «I tre latri», en tres actes i un epíleg, per Joaquim F. Roa i Antoni Pedrosa, «Ladrones». Decorat nou de Bulbena, Girbal i Blay.

Es despatxa a Comptaduria.

Dissabte, 4 de febrer, tarda, primera matinée aristocràtica de la Unió de Dames. La bonica comèdia de Linares Rivas, «Frente a la vida».—A comptaduria es despatxen les localitats per a les quatre úniques matinées que, patrocinades per la Unió, se celebraran el present mes.

Coliseu Pompeia

Travessera, 8-10 *Telèfon 272-G*

Avui, la Purificació de Nostra Senyora, dia 2, Nit, a dos quarts de deu: «Ell!» (un acte), i «L'enredaire» (tres actes).

PALACE CINE

GRAN SALO DE MODA

Avui, dijous, 2 de gener de 1922. Nit, a les deu. Selectes sessions amb magnífics programes. Projecció de les formoses pel·lícules: «Ultimes informacions de Melilla»; «Recursos d'amor»; «Tots xiflats» per El, i la de gran argument i esplèndida presentació

L'HOME QUE DUBTA

A la sessió de la nit estrena del magnífic film d'emocionant argument «Amor que mata», per l'eximia actriu Maria Jacobini. Pròximament la colossal pel·lícula del programa Circuit

DAMUNT DE LA NEU

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Avui, dijous, dia 2 de gener. Festa de la Candelera. Vespre, estrena: «Aquestes múrries dones», preciosa comèdia Pathé. — Demà, divendres, moda, grans estrenes. — Diumenge, nit, estrena: «El fill pròdig», comèdia del Programa Paramount, fill.

Diorama

Avui, dijous, dia 2 de gener. Festivitat de la Purificació. Programa monstre d'estrenes. Nit, insuperable programa, augmentat amb la interessant super-producció de l'acreditat Programa Ajuria: «El tosc», per William Hart; «Les set perles», episodis 13 i 14; «El sender del Paradís», per Kerrigan; «La pota de la merla»; «Revista Pathé»; «El i la lògia dels peus freds», broma contínua, per El. — Demà, noves estrenes, entre elles: «La única senda»; «El i el casquet». Aviat la sèrie més sensacional.

Pathé Cinema

Rambla de Catalunya, 37

Avui, dijous, 2 de gener. Gran sessió, a dos quarts de deu: «Suïcidi d'Agripino»; estrena «Del Marroc», típiques escenes de la vida marroquina; «Aquestes múrries dones!», per Salustià»; tercer capítol d'«Els tres Mosqueters» i «Tots xiflats», per El.

Demà, segon dia de moda, localitat numerada.

Palau de la Música Catalana

CONCERTS DANIEL

Tres grans audicions del meravellós pianista

EMIL SAUER

Dies 15, 18 i 21 de febrer, a la nit. Programes detallats a tots els magatzems de música. Es obert l'abonament, de les tres a les set de la tarda, a l'administració del mateix Palau.

Sala Æolian

Fill de Paül Izabal

35, Passeig de Gràcia, 35

Divendres, 3 de febrer de 1922, a dos quarts de cinc. (475.ª audició) prenent-hi part (a petició) els distingits artistes J. M.ª ROMA, organista, i F. ARIAS, pianista, deixeble d'Agustí Quintas.

PROGRAMA

1.ª part

«Preludi i fuga», Bach.
«Pastoral», Bach.
«Andante», Lemens.
«Pastoral», Cl Frank.
«Fanfare», Lemens.
Orgue Aeolian: J. M.ª Roma.

2.ª part

Concert, S. Bortkiewicz.
Piano Steikway: F. Arias.
Orgue Aeolian: J. M.ª Roma.

3.ª part

Wagner-Quintas

«Parsifal»: Divendres Sant.
«Parsifal»: Flors.
«Walkyria»: Foc.
«Sigfrid»: Murmuris.
(Wagner-Quintas)
Piano Steikway: F. Arias.
Invitacions com de costum.
Direcció Artística: F. Longàs.

Teatre Novetats

6 ELEGANTS BALLS DE DISFRESSES

AURIGEMMA-CAÑADÓ

Dissabte 4 febrer BALL GROC
Dissabte 11 febrer BALL ROSA
Dissabte 18 febrer BALL BLAU
Dissabte 25 febrer BALL MULTICOLOR
Dimarts 28 febrer BALL FLORIT
Dissabte 4 març BALL GLORIA

Per al Dijous Gras, 23 de febrer, a la tarda

GRAN CERTAMEN INFANTIL DE VESTITS AURIGEMMA

A la nit el renomenat i luxós

BALL PARE ET TRAVESTI

AURIGEMMA

Dia 11 de març

FESTIVAL DE MI-CAREME

AURIGEMMA

Per a localitats: Fernando, 53.

BOXA

L'esdeveniment més gran celebrat a Barcelona per al divendres, 3 febrer, nit

IRIS PARK

VALLESPIN (L.), campió d'Espanya, contra R. ALIS

A. GRASSI «l'as» de la boxa, contra PAU GAY (campió de Bouches du Rhône).

EDEN CONCERT

Asalto, 12.—Exit extraordinari de la màgica de l'elegància.

TERESETA ESPAÑA

Cada dia els Aperitif Diner Tango, amb la notable orquestra Tziganas Planas.

DIVERSIONS PARTICULARS

Tertúlia Catalanista

TEATRE CATALA ROMEA. — Avui, dijous, vespre, funció. La comèdia en tres actes d'en Maristany LA DONA QUE SE'N VA DE CASA i la comèdia en un acte d'en Carles Capdevila EL QUART DE LA SORT. — Per aquesta funció només es despatxarà a comptaduria.

LA ORTOPEDIA MODERNA

Bartomeu Carcasona

Tallers i despatx únic: Carrer d'Escudellers Blancs, núm. 8 (darrera de la Plaça Reial) - Telèfon 3328 - BARCELONA

Especialitat en la construcció de la

Cotilla Ortopèdica Moderna

per a corregir i guarir les escoliosis o desviacions de la columna vertebral en tots els graus.

Model especial de la casa

Braguer Articulat Regulador

Model especial de la casa per a la retenció absoluta de la TRENCADURA.

Faixes ventrals de totes menes

per a reduir el volum del ventre

FAIXA-COTILLA

APARELLS ORTOPÈDICS

exprofessos per a cada malaltia.

Aparells perfeccionats i lleugers per a guarir o corregir els peus. Varus Equino o punta. Genus Valgum, interior o exterior.

COXALGIES

Aparells especials per a paràlisi infantil.
EMBENATGES de goma per als operats de poc.

Cames i braços artificials

TIRANTS OMOPLÀTICS

per a evitar el carregament d'espatlles.

MES DE 50 ANYS DE PRACTICA SON LA MILLOR GARANTIA

TENIR

UN BON PAÏDOR

és una gran riquesa, una fortuna inapreciable. Pair-ho tot sense molèsties, sense fadigues, sense dolors, és un tresor que cobdicia aquell que té l'estòmec delicat. — *D'això no en puc menjar... — Això potser em farà mal... — El metge m'ha dit que d'això...* Proveu tant sols vuit dies de prendre l'**Estòmec Artificial,** i totes aquelles exclamacions desapareixeràn de vostres llavis. *Alivi immediat. Curació certa i prompte.*

ANEU EN COMPTE
Refuseu com a falsificades les caixes que no portin la firma dels únics concessionaris per Espanya I. Uriach i C.ª Bruch, 49

Demaneu-lo en farmàcies i centres d'específics

Avisos

BERLITZ

Classes generals alternes de

FRANCÈS i ANGLÈS

Al matí i tarda grups reduïts a 25 ptes. el mes i a la nit a 15 ptes. Classes bisetmanals els

Dimarts i Dijous

al preu mínim de 12 ps. Preus especials per a dues o més persones d'una mateixa família, i per als empleats d'hotels. Es pot començar qualsevol dia del mes.

LLIÇONS PARTICULARS a l'ESCOLA i a DOMICILI

Traduccions en tots els Idiomes

PELAYO, 58, 1.er

Telèfon 3308 A

MASOVER

Falta per a una Hisenda. Raó Hospital, 101. Botiga de Mobles

Vendes

REGAL

Sols dimarts i divendres

SABATES vellut, cosides, per a senyora a

Ptes. **5'75**

Calçats Novelty

Plaça. Sta. Anna, 1

Pianos de lloguer

Carme, 8, 1.er - R. PERRAMON

Lloguers

Pianos de lloguer de varis preus. Bruch, n.º 78, entresol. C. BIEGER.

Llogaré solar esquerra de l'Aixample. Dirigir-se a Miró Trepat. Pelayo, 16, entresol.

Professor de piano i solfeig s'ofereix: Consell de Cent, 391

Vidal Novoa, Propietaris

Administració d'immobles i tota classe d'operacions sobre la propietat.

Climent Vidal Pons, Procurador dels Tribunals.
Florentí Novoa, ex-cap de l'oficina de Solars en la Cambra Oficial de la Propietat.
LAURIA, 40, primer, 1.ª - Despatx, de 10 a 12 - Telèfon 4778 A

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les

Antiga Casa T. COSTAS. Palla, 13 i 15, pral.

Anuncis

Tapissos pintats

La casa més important d'Espanya. Especialitat en tapissos religiosos. Exposició contínua de quadros a l'oli, gravats, oleografies, etc. Fabricació de marcs i motllures. No comprèu sense abans visitar aquesta casa F. Montfalcon, Boters, núm. 4, unal de la Portaferrissa.

Joies d'ocasió

Se fa tes i serveis plata, al pes. Compro or, plata, platí brillants i perles.

Joieries de J. Núñez

Rambla de les Flors, 8 A i Cardenal Casañas, 8

COMPRO

Caixes Registrador

Pago millor que ningú i al comptat. Pelayo, 11, pral. Telèfon A. 2798

FELICIÁ ELIAS I JUNCOSA

Via Layetana, 42, entresol, 1.º - BARCELONA

Els tres serveis que necessita la seva Societat:

COBRAMENT DE REBUTS

Molt aventatjós per a les cases que realitzen cobraments. Especial atenció en els cobraments en determinats dies fixos i en els morosos. Avís mensual de canvis de domicili dels socis. Contacte constant amb la Societat. Liquidacions mensuals. Reserva absoluta.

CONFECCIÓ MECÀNICA DE REBUTS I CONVOCATÒRIES

D'esmeradíssima presentació (escriptura a màquina) on l'error no és possible. Per nombrosos que siguin els seus socis, **en pocs minuts** es pot fer el tiratge de llurs rebuts o de les convocatòries.

REPARTIMENT DE CONVOCATORIES AMB TOTA FIDELITAT I URGENCIA

Catarro dels nois

L'Anti-catarral Borbonet, és el veritable específic acreditat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis de tota mena de tos de les criatures.

DIPOSITS Farmàcia de l'autor, Carders, 44; Doctor Andreu i J. Vilasomat, Rambla de les Flors.